

T.C.
KIRIKKALE ÜNİVERSİTESİ
SAĞLIK BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

**TÜRK HALK OYUNLARI ÜZERİNE YAZILAN KİTAP VE
MAKALELER BİBLİYOGRAFYASI**

HAVVA ULUS
BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ANA BİLİM DALI

YÜKSEK LİSANS TEZİ

DANIŞMAN
Prof. Dr. Oğuzhan YONCALIK

KIRIKKALE-2023

T.C.
KIRIKKALE ÜNİVERSİTESİ
SAĞLIK BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

TÜRK HALK OYUNLARI ÜZERİNE YAZILAN KİTAP VE
MAKALELER BİBLİYOGRAFYASI

HAVVA ULUS
BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ANA BİLİM DALI

YÜKSEK LİSANS TEZİ

DANIŞMAN
Prof. Dr. Oğuzhan YONCALIK

KIRIKKALE-2023

ETİK BEYANI

Kırıkkale Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Tez Yazım Kurallarına uygun olarak hazırladığım bu tez çalışmada;

- Tez içinde sunduğum verileri, bilgileri ve dokümanları akademik ve etik kurallar çerçevesinde elde ettiğimi,
- Tüm bilgi, belge, değerlendirme ve sonuçları bilimsel etik ve ahlak kurallarına uygun olarak sunduğumu,
- Tez çalışmada yararlandığım eserlerin tümüne uygun atıfta bulunarak kaynak gösterdiğimi, o Kullanılan verilerde herhangi bir değişiklik yapmadığımı,
- Bu tezde sunduğum çalışmanın özgün olduğunu,

bildirir, aksi bir durumda aleyhime doğabilecek tüm hak kayıplarını kabullendiğimi beyan ederim.

Havva ULUS

06.01.2023

ÖZET

TÜRK HALK OYUNLARI ÜZERİNE YAZILAN KİTAP VE MAKALELER BİBLİYOGRAFYASI

Kırıkkale Üniversitesi

Sağlık Bilimleri Enstitüsü

Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi

Danışman: Prof. Dr. Oğuzhan YONCALIK

Ocak 2023, 125 Sayfa

Bu araştırmada 2000-2022 yılları arasında yayımlanan Türk halk oyunları üzerine yazılmış Türkiye adresli ve Türkçe kitap ve makalelerin bibliyografyasının oluşturulması amaçlanmıştır. Bu çalışma betimsel bir araştırmadır. Araştırmada yapılan taramalar 01.02.2021-30.11.2022 tarihleri arasında kapsamaktadır. Anahtar kelimeler halk dansları, halk oyunları, zeybek, horon, halay olarak belirlenmiştir. Belirlenen anahtar kelimeler kitap ve makalelerin başlıklarında aranmıştır. Bununla birlikte araştırmada konu sınırlamasına da gidilmiştir. Konu başlığı sadece müzik olan kitap ve makaleler araştırma dışında bırakılmıştır. Ulaşılan sempozyum ve kongre bildirimleri konularına göre tasnif edilip kitaplar bölümünde ele alınmıştır. Araştırma Google Akademik’de ve Kırıkkale Üniversitesi elektronik kütüphanesine erişim sağlanarak yapılmıştır. Bu kapsamda Bookcites, Turcademy, Sobiad ve EBSCO’nun tüm veri tabanları taranmıştır. Çalışmada toplanan kitap ve makaleler açıklamalı bibliyografya oluşturacak şekilde ele alınmıştır. Listelenen kitapların hepsinin incelenip analizinin yapılması mümkün olamamıştır. Aynı şekilde künye bilgilerine ulaşılan fakat içeriğine erişilemeyen makalelerle de karşılaşmıştır. Çalışmada bir tasvir yapabilmek için tespit edilen kitap ve makaleler konularına göre kategorilere ayrılmıştır. Bu kategoriler; “Halk oyunları ve halk bilim”, “Halk oyunları ve eğitim”, “Halk oyunları ve psikosoyal konular”, “Halk oyunları ve sanat” ve “Halk oyunları ve spor/sağlık” olarak belirlenmiştir.

Sonuç olarak,

Araştırma sonucunda 2000-2022 yılları arasında yayımlanmış 63 kitap, 155 makale ve 56 bildiriye ulaşılmıştır. En fazla makale 2013, 2015 ve 2018 yıllarında kaleme alınmıştır. Bu makalelerin yazımında 81 kadın, 177 erkek yazar görev almıştır. En fazla makale Ege Üniversitesi bünyesinde görev yapan akademisyenler tarafından üretilmiştir. En çok makale çalışmasının yapıldığı anabilim dalının Beden Eğitimi ve Spor olduğu anlaşılmıştır. Bu sonuç, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı bünyesinde akademik faaliyet gösteren öğretim elemanlarının daha fazla çok yazarlı makale üretmelerinden kaynaklanmaktadır. Bu çalışmada listelenen ve Türk Halk Oyunları Anabilim Dalı bünyesinde üretilen makalelerin büyük çoğunluğu tek yazarlı ve iki

yazarlıdır. Çalışmada ulaşılan makalelerin en çok “Halk Bilimi” alanında olduğu görülmektedir. İkinci sırada “Psikosoyal Konular”, üçüncü sırada ise “Spor/Sağlık” alanındaki konular gelmektedir. Makalelerin 97’si nitel, 58’i nicel araştırma yöntemleriyle gerçekleştirilmiş ve büyük çoğunluğu “Doküman İncelemesi”ne dayandırılmıştır. Bu çalışmada incelenen 63 kitabın 61 erkek ve 9 kadın tarafından yazıldığı, kitap yazarlarının 38’inin serbest yazar ve 32’sinin akademisyen yazar olduğu tespit edilmiştir. Yazar sayısının 70, kitap sayısının 63 olmasının nedeni bazı kitapların çok yazarlı olmasıdır. Kitaplarda en çok ele alınan konuların “Halk Bilimi” ve “Sanat” alanı içinde olduğu belirlenmiştir. Çalışma kapsamında toplanan bildiriler en fazla yazıldığı yıllar 2015, 2016 ve 2017’dir. Listelenen bildirimlerde 79 erkek ve 24 kadın yazar görev almıştır. Yazar sayısı 103 iken bildiri sayısının 56 olmasının nedeni bazı bildirimlerin çok yazarlı olmasıdır. Bünyesinde en fazla bildiri yazılan üniversitenin Sakarya Üniversitesi olduğu anlaşılmıştır. Bildirimlerin bazıları üniversiteler dışında başka kurumlarda çalışan kişiler tarafından yazılmıştır. En çok bildiri çalışmasının yapıldığı anabilim dalı Beden Eğitimi ve Spordur. Bu sonuç, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı bünyesinde akademik faaliyet gösteren öğretim elemanlarının daha fazla çok yazarlı makale üretmelerinden kaynaklanmaktadır. Bildirimlerin en çok “Halk Bilimi” alanında olduğu görülmektedir. İkinci sırada “Psikosoyal Konular”, üçüncü sırada “Sanat” alanındaki konular gelmektedir. İncelenen 56 bildirimden 41’i nitel araştırma ve 15’i nicel araştırma yaklaşımıyla gerçekleştirilmiş ve büyük çoğunluğu “Doküman İncelemesi”ne dayandırılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Halk dansları, halk oyunları, zeybek, horon, halay.

ABSTRACT

THE BIBLIOGRAPHY OF BOOKS AND ARTICLES ON TURKISH FOLK DANCES

Kırıkkale University

Health Sciences Institute

Physical Education and Sports Department, Master Thesis

Supervisor: Prof. Dr. Oğuzhan YONCALIK

January 2023, 125 pages

This study aimed to create a bibliography of Turkish books and articles on Turkish folk dances published between 2000-2022. This study is a descriptive research. The related literature was reviewed between the dates 01.02.2021 and 30.11.2022. Key words were determined as folk dances, zeybek, horon and halay. The determined keywords were searched in the titles of the books and articles. However, the subject limitation was also applied in the study. Books and articles with only music titles were excluded from the research. The symposium and congress papers reached are classified according to their subjects and discussed in the books section. The research was conducted on Google Scholar and by accessing the Kırıkkale University electronic library. In this context, all databases of Bookcites, Turcademy, Sobiad and EBSCO were scanned. The books and articles collected in the study were handled in a way to form an annotated bibliography. It has not been possible to examine and analyze all of the books listed. In the same way, there were also articles whose imprint information could be accessed but whose content could not be accessed. In order to make a description in the study, the determined books and articles were divided into categories according to their subjects. These categories are "*Folk dances and folklore*", "*Folk dances and education*", "*Folk dances and psychosocial issues*", "*Folk dances and art*" and "*Folk dances and sports/health*".

As a result of the research, 63 books, 155 articles and 56 congress papers published between 2000-2022 were reached. It was seen that 2013, 2015 and 2018 were the years when the highest numbers of the articles were published. 81 female and 177 male authors took part in the writing of these articles. Most of the articles were produced by the academicians working in Ege University. It has been understood that the department in which the most articles are studied is Physical Education and Sports. This result is due to the fact that academic staff in the Department of Physical Education and Sports produce more multi-authored articles. The majority of the articles listed in this study and produced within the Department of Turkish Folk Dances have either one author or two authors. It is seen that the articles reached in the

study are mostly in the field of "Folklore". "Psychosocial Issues" comes in the second place, and the topics in the field of "Sports/Health" come in the third place. 97 of the articles were carried out with qualitative and 58 quantitative research methods and the majority of them were based on "Document Review". It was determined that 63 books examined in this study were written by 61 men and 9 women, 38 of the book authors were freelance writers and 32 of them were academicians. The reason why the number of authors is 70 and the number of books is 63 is that some books have multiple authors. It has been determined that the most discussed topics in the books are in the fields of "Folklore" and "Art". The papers collected within the scope of the study were mostly written in 2015, 2016 and 2017. 79 male and 24 female authors took part in the listed papers. While the number of authors is 103, the number of papers is 56 because some papers have multiple authors. It has been understood that the university in which the most papers are written is Sakarya University. Some of the papers were written by people working in institutions other than universities. The department in which the most papers are studied is Physical Education and Sports. This result is due to the fact that academicians working in the Department of Physical Education and Sports produce more multi-authored articles. It is seen that the papers are mostly in the field of "Folklore". "Psychosocial Issues" comes in the second place, and the topics in the field of "Art" come in the third place. Of the 56 papers examined, 41 were carried out with qualitative research and 15 with quantitative research approach, and the majority of them were based on "Document Review".

Keywords: Folk dances, zeybek, horon, halay

TEŞEKKÜR

Bu tez konusuna beni yönlendiren ve tezin tüm aşamalarında büyük katkıları olan danışmanım Prof. Dr. Oğuzhan YONCALIK hocama içten teşekkürlerimi sunarım. Ayrıca bu süreçte hep yanımda olan ve beni gayretlendiren annem Ayla GÜLCAN ve nişanlım Veysel Uzun'a teşekkürü borç bilirim.

Havva ULUS

İÇİNDEKİLER DİZİNİ

Sayfa

ÖZET	iv
ABSTRACT	vi
TEŞEKKÜR	viii
İÇİNDEKİLER DİZİNİ	ix
ŞEKİLLER DİZİNİ	xi
1. GİRİŞ	1
2. YÖNTEM	5
2.1. Araştırma Modeli.....	5
2.2. Araştırmanın Çalışma Dokümanları.....	5
2.3. Veri Toplama Süreci	6
2.4. Verilerin Analizi.....	7
3. BULGULAR	8
3.1. Türk Halk Oyunları Üzerine Yazılmış Makalelerin Tasnifi.....	8
3.1.1. Halk Oyunları ve Halk Bilimi Kategorisi.....	8
3.1.2. Halk Oyunları ve Eğitim Kategorisi	26
3.1.3. Halk Oyunları ve Psikososyal Konular Kategorisi	30
3.1.4. Halk Oyunları ve Sanat Kategorisi	44
3.1.5. Halk Oyunları ve Spor/Sağlık Kategorisi	51
3.2. Türk Halk Oyunları Üzerine Yazılmış Kitapların Tasnifi.....	59
3.2.1. Halk Oyunları ve Halk Bilimi Kategorisi	59
3.2.2. Halk Oyunları ve Eğitim Kategorisi	65
3.2.3. Halk Oyunları ve Psikososyal Konular Kategorisi.....	66
3.2.4. Halk Oyunları ve Sanat Kategorisi	67
3.2.5. Halk Oyunları ve Spor/Sağlık Kategorisi	69
3.3. Özet veya Tam Metin Kongre/Sempozyum Kitaplarında Bulunan Bildiriler. 69	
3.3.1. Halk Oyunları ve Halk Bilimi Kategorisi	69
3.3.2. Halk Oyunları ve Eğitim Kategorisi	76
3.3.3. Halk Oyunları ve Psikososyal Konular Kategorisi	77
3.3.4. Halk Oyunları ve Sanat Kategorisi	81
3.3.5. Halk Oyunları ve Spor/Sağlık Kategorisi	87
4. SONUÇ	90

4.1. Makalelerle İlgili Sonuçlar	90
4.2. Kitaplarla İlgili Sonuçlar	94
4.3. Bildirilerle İlgili Sonuçlar	96
5. ÖNERİLER	100
6. DİZİN	101
7. KAYNAKÇA	124
8. ÖZGEÇMİŞ.....	125

GRAFİKLER DİZİNİ

<u>GRAFİK</u>	Sayfa
4.1. Makalelerin yıllarına göre dağılımı.....	90
4.2. Makale yazarlarının cinsiyetlerine göre dağılımı.....	91
4.3. Makale yazarlarının buldukları üniversitelere göre dağılımı.	91
4.4. Makale yazarlarının buldukları anabilim dallarının (ABD) dağılımı.	92
4.5. Makalelerin konularına göre dağılımı.	93
4.6. Makalelerin araştırma desenlerine göre dağılımı.	93
4.7. Makalelerin çalışma gruplarına göre dağılımı.	94
4.8. Kitapların yıllara göre dağılımı.	95
4.9. Kitap yazarlarının cinsiyetlerine ve yazar türlerine göre dağılımı.....	95
4.10. Kitapların konularına göre dağılımı.	96
4.11. Bildirilerin yıllarına göre dağılımı.	96
4.12. Bildiri yazarlarının cinsiyetlerine göre dağılımı.	97
4.13. Bildiri yazarlarının buldukları üniversitelere göre dağılımı.....	97
4.14. Bildiri yazarlarının buldukları anabilim dallarının dağılımı.	98
4.15. Bildirinin konularına göre dağılımı.....	98
4.16. Bildirilerin araştırma desenlerine göre dağılımı.	99
4.17. Bildirilerin çalışma gruplarına göre dağılımı.....	99

1. GİRİŞ

Herhangi bir konu için bilimsel çalışma planlamak isteyen bir kişinin yapması gereken ilk iş, o konuyla ilgili daha önce yapılmış çalışmalara ulaşmaktır. Araştırma süreci ilk olarak literatür taraması ile başlar (Büyüköztürk ve diğerleri, 2012). Yani literatür taraması bilimsel araştırma sürecinin temelini oluşturmaktadır. Literatür taraması araştırma sürecinin diğer aşamalarıyla da ilişkilidir. Problemin tanımlanması, hipotezlerin belirlenmesi, araştırma deseninin oluşturulması, uygun örneklemin seçilmesi, veri toplama araçlarının ve analiz yönteminin belirlenmesi, verilerin toplanması, verilerin analiz edilmesi ve raporlaştırma aşamaları için de literatür taraması yapılabilir (Aydoğdu ve Hava, 2014). Literatür taramasında yararlanılan kaynakların listesi, kaynakça veya bibliyografya listesi olarak isimlendirilmektedir. Bibliyografi listesi, araştırmacıların konu ile ilgili diğer kaynaklara ulaşabilmesi açısından önem taşımaktadır (Aydoğdu, 2013). Bundan dolayı belli konuda çalışmaları listeleyen bibliyografyalar oldukça faydalıdır. Bilimsel çalışmaların sayısı ve çeşidi çoğaldıkça, onları tasnif eden alanyazınların bir başka deyişle kaynakça listelerinin (Bibliyografya) varlığı daha önemli hale gelmektedir denilebilir.

Bibliyografya, her çeşit kitap, dergi, makale vb. yayının, yıl ve tür gibi özelliklerini liste halinde gösteren, inceleme kitapları ve araştırma yazılarının sonunda yer alan, bazen kendisi kitap olarak yayımlanan yazı olarak açıklanabilir (Karataş 2001). Bibliyografyalar genel olarak yazarların soyadları ve adları, araştırmanın adı ve yılı gibi bilgileri içerir. Tasviri ya da açıklamalı bibliyografyalar, ele alınan eserlerin künyelerinin yanı sıra içerikleri hakkında da bilgi veren bibliyografyalardır (Önal, 2003).

Alanyazın incelemesi veya literatür taramasının amacı, araştırmacılara konu etrafında ne tür bilgilerin ve fikirlerin oluştuğunu göstermektir (Ocak, 2010). Alanyazın taramasının önemi aşağıdaki gibi sıralanabilir.

Araştırma probleminin sınırlarını belirleme,

Yeni araştırma soruları bulma,

Faydasız yaklaşımlardan kaçınma,
Metodolojik bakış açıları kazanma,
Gelecek araştırmalar için önerilerin belirlenmesi,
Temellendirilmiş kuram için destek sağlama.
Fikirleri ve teorileri uygulamalarla ilişkilendirme,
Kullanılmış olan araştırma teknikleri ve ana metodolojileri belirleme,
En son gelişmelerle benzerliği göstermek için araştırmayı tarihsel bağlamda inceleme
(Gall, Borg ve Gall (1996: 27' den aktaran Randolph ve Seyitoğlu, 2018).

Türk Halk Oyunları/Dansları Üzerine Yapılan Bibliyografya Çalışmaları

Yapılan taramalarda son yıllarda temel çalışma alanı Türk halk oyunları olan 6 bibliyografya çalışmasına rastlanmıştır. Bunlardan 4'ü tez, 2'si makaledir. Bu çalışmalarla ilgili bilgiler aşağıda görülmektedir.

1-Demir, M., Özdemir, G. ve Turan, Z. (2022). “Halk dansları/oyunları alanında yapılmış lisansüstü tezlere yönelik içerik analizi (Bibliyografya)”, *International Academic Social Resources Journal*, 7(37), 607- 617.

Demir, Özdemir ve Turan (2022) çalışmalarını Ulusal Tez Merkezi üzerinden gerçekleştirmişler ve yaptıkları tarama sonucu 150 lisansüstü teze yönelik analiz yapmışlardır.

2-Koca, E. (2009). Açıklamalı zeybek bibliyografyası, Yüksek Lisans Tezi, *Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, Afyonkarahisar.

Koca (2009) yapmış olduğu çalışmada anahtar kelimeler olarak “Halk Kültürü, Zeybek, Bibliyografya, Kitap, Lisansüstü Tez” kavramlarını kullanmıştır. Bu minvalde 5 tez ve 60 kitap listelemiştir. Künye bilgileri verilen 5 tezin 3'ü 2000 yılı ve sonrasına aittir. Kitapların yayımlanma yıllarına bakıldığında oldukça eski tarihli oldukları görülmüştür. Tezde listelenen kitapların 10 tanesinin basım yılının 2000 ve sonrasına ait olduğu tespit edilmiştir. Bahsi geçen bu 10 kitabın ismi ve basım yılları aşağıdaki gibidir.

Zeybek Kültürü ve Müziği İstanbul 2006

Adramyttion'dan Efeler Toprağı Edremit'e, 2000,

Bergama Türküleri ve Zeybek Havaları Bergama, 2004,

Deniz Üstü Köpürür, 2007,

Çakırcalı Efe, 2009,

Denizli'nin Halk Kültürü Ürünleri, 2003,

Ege Bölgesi Ağır Zeybekleri, 2003,

Burdur'dan Damlalar, 2003,

Zeybeklik Ve Zeybeklik Tarihi Ankara, 2004,

Kerimoğlu, 2003.

3-Ödemiş, S. (2018). Türkiye'de geleneksel danslar alanında yapılan sistematik çalışmalar, Doktora Tezi, *İstanbul Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, İstanbul.

Bahsi geçen doktora tezinde bir kaynakça listesi sunmaktan ziyade geleneksel danslarla ilgili derinlemesine ve açıklayıcı bilgiler bulunmaktadır. Tezin kaynakçasında bulunan çalışmaların çok büyük bir kısmı (% 60-70) 2000 yılı öncesi çalışmalardır. Bu 2000 yılı ve sonrasına ait kaynakların 20'ye yakını 1-3 Aralık 1999 tarihinde düzenlenen fakat bildiri kitabı 2000 yılında basılan Türk Halk Oyunlarının Sahada Derlenmesinde Karşılaşılan Problemler Sempozyumu'nda sunulan çalışmalardır.

4-Önder, E. (2021). Sivas halk oyunları bibliyografyası. *Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 45(2), 197-209.

Önder'in (2021) yaptığı çalışmada, Sivas halk oyunları ile ilgili 19 kitap, 7 lisansüstü tez ve 58 makalenin künyeleri bulunmaktadır. Listelenen makale ve kitapların çok büyük bir bölümünün (%70) 2000 yılı öncesi yayımlanmış olduğu görülmektedir.

5-Özbilgi, S. (2019). Türkiye'de halk oyunları olgusuna akademik bakış: Lisansüstü tez çalışmalarının içerik analizi, Yüksek Lisans Tezi, *Ege Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, İzmir.

Özbilgi (2019) çalışmasında konu alanı halk oyunları olan lisansüstü tezler üzerinde durmuştur ve Araştırmasını Ulusal Tez Merkezi üzerinden gerçekleştirmiştir.

6-Özcan, D. (2005). Türk halk oyunları üzerinde yapılan bilimsel çalışmaların analitik bibliyografyası, Yüksek Lisans Tezi, *Ege Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, İzmir.

Özcan (2005) çalışmasında 2000 yılına kadar yayımlanmış kitap ve makaleleri listelemiştir.

Yukarıda da görüldüğü gibi yakın zamanda konuyla ilgili yapılan çalışmaların yurtiçinde yazılan lisansüstü tezleri ve bölgesel çalışmaları dikkate aldığı ve 2000 yılından önce üretilmiş yayınları kapsadığı anlaşılmaktadır.

Eldeki bu araştırmada, 2000-2022 yılları arasında Türk halk dansları (oyunları) üzerine yayımlanmış makale, kitap ve bildirilerin tespit edilerek, açıklamalı bibliyografya şeklinde ortaya konması amaçlanmıştır. Bu tür bir kaynakça listesinin oluşturulması, bundan sonra Türk halk oyunları alanında çalışma yapacak araştırmacılar için yukarıda “Giriş” başlığı altında bahsi geçen konularda zamandan tasarruf sağlaması ve daha çok kaynağa kısa yoldan ulaşmayı kolaylaştıracağı için önem arz etmektedir.

2. YÖNTEM

Bu bölümde araştırmanın modeli, verilerin toplanması ve analizi ile ilgili bilgilere yer verilmiştir.

2.1. Araştırma Modeli

Bu çalışma ilgili literatürün taranmasından ve mevcut durumun ortaya konulmasından dolayı betimsel bir araştırmadır. Betimsel çalışma; çok sayıda elemandan oluşan bir evrende, evren hakkında genel bir yargıya varmak amacı ile, evrenin tümü ya da ondan alınacak bir grup üzerinde yapılan tarama düzenlemeleridir (Karasar, 2000).

2.2. Araştırmanın Çalışma Dokümanları

Bu araştırmada iki binli yıllarda (2000-2022) yayımlanan Türkçe kitap, bildiri ve makaleler üzerinde durularak zamanda bir sınırlama yapılmıştır. Bununla birlikte araştırmada konu (içerik) sınırlamasına da gidilmiştir. Konu başlığı ve içeriği **sadece** müzik olan kitap, bildiri ve makaleler araştırma dışında bırakılmıştır.

Örneğin;

Sivrikaya, S. (2002). *Notalarıyla Elazığ yöresi halk oyunları müzikleri*. İstanbul: Elazığ Kültür ve Dayanışma Derneği.

Erkan, T. (2008). *Türk halk oyunları müziklerinden örnekler (17 Yöre - 266 Nota)*. İzmir: Kendi Basımı.

Şimşek, H. G. (2001). *Ankara halk oyunları ve türküleri: Nota Kitabı*. Ankara: Vekam Yayınları.

Saral, E. (2019). Ardeşen yöresi horon pratiğinde “fora” biçimi. *Akademik Sanat; Sanat, Tasarım ve Bilim Dergisi*, 4(8), 26-39. (İçerik müzikle ilgili)

gibi konuları ele alan kitap, bildiri ve makaleler bu tez kapsamına **alınmamıştır**.

1-3 Aralık 1999 tarihinde düzenlenen fakat bildiri kitabı 2000 yılında basılan Türk Halk Oyunlarının Sahada Derlenmesinde Karşılaşılan Problemler Sempozyumu'nda sunulan çalışmalar kapsam dışında bırakılmıştır.

Bu çalışmada halk oyunları ile ilgili yapılmış tezlere yer verilmemiştir. Çünkü konu ile ilgili araştırmaların daha önce yapıldığı görülmüştür.

2.3. Veri Toplama Süreci

Araştırmada yapılan taramalar 01.02.2021-30.11.2022 tarihleri arasını kapsamaktadır. Veri toplama süreci aşağıdaki gibidir:

1. Araştırma için anahtar kelimeler belirlenmiştir.

Bu anahtar kelimeler: halk dansları, halk oyunları, zeybek, horon, halay olarak belirlenmiştir.

2. Taramalar Türkiye adresli ve Türkçe kitaplar, kongre-sempozyum kitapları ve dergiler üzerinde gerçekleştirilmiştir.

3. Anahtar kelimeler sadece kitap, bildiri ve makale **başlıklarında** aranmıştır.

4. Araştırma Google Akademik ve Kırıkkale Üniversitesi elektronik kütüphanesine erişim sağlanarak yapılmıştır. Bu kapsamda Bookcites, Turcademy, Sobiad ve EBSCO'nun tüm veri tabanları taranmıştır.

5. Makaleler araştırılırken Motif Akademi Halkbilimi Dergisi, İTÜ Porte Akademik Müzik ve Dans Araştırmaları Dergisi, Ege Üniversitesi Avrasya Müzik ve Dans Dergisi, Sempatik Dans Dergisi ve Millî Folklor Uluslararası Kültür Araştırmaları Dergileri arşivlerine elektronik ortamda girilerek tüm yıllara(Cilt) ve sayılarına tek tek bakılmıştır.

6. Ulaşılan makalelerin kaynakçaları da gözden geçirilmiştir.

7. Konuyla ilgili yazılmış tezlerin kaynakçaları da taranmıştır.

Bu çalışmada ulaşılamayan ve ya aktarılamayan kitap, bildiri ve makalelerin olduğu mutlaka düşünülmektedir.

2.4. Verilerin Analizi

Bu çalışmada toplanan kitap, bildiri ve makaleler açıklamalı bibliyografya oluşturacak şekilde ele alınmıştır. Kitap, bildiri ve makalelerin künyelerinin yanı sıra içeriklerini oluşturan amaç, yöntem, bulgular ve sonuçlar gibi temel noktalarına da yer verilmeye çalışılmıştır.

Listelenen kitapların hepsinin incelenip analizinin yapılması mümkün olamamıştır. Ulaşılan kitapların içerikleri hakkında bilgi verilmeye çalışılmıştır. Aynı şekilde künye bilgilerine ulaşılan fakat içeriğine erişilemeyen makalelerle de karşılaşılmıştır.

Elde edilen veriler, “kitaplar ve makaleler” başlıkları altında kategorilere ayrılarak betimlenmiştir.

Özet veya tam metin kongre/sempozyum kitaplarında bulunan bildirimler konularına göre tasnif edilerek kitaplar bölümünde ele alınmıştır.

Çalışmada bir tasvir yapabilmek için tespit edilen kitap, bildiri ve makaleler konularına göre kategorilere ayrılmıştır. Bu kategoriler;

1-Halk oyunları ve halk bilim,

2-Halk oyunları ve eğitim,

3-Halk oyunları ve psikosoyal konular,

4-Halk oyunları ve sanat,

5-Halk oyunları ve spor/sağlık olarak belirlenmiştir.

Bulunan kaynaklar kendi kategorilerinde yıllara göre sıralanmıştır.

Toplanan makale, bildiri ve kitaplar:

1-Yıllarına,

2-Yazarlarının cinsiyetlerine,

3-Yazarların adreslerine (Üniversite- Anabilim Dalı- Serbest Yazar),

4-Araştırma desenlerine,

5-Konularına (kategori)

6-göre ayrılmış ve yapılan tasnif grafiklerle gösterilmiştir.

Son olarak tüm kaynaklar yazar soyadına göre sıralanarak bir dizin sunulmuştur.

3. BULGULAR

3.1. Türk Halk Oyunları Üzerine Yazılmış Makalelerin Tasnifi

3.1.1. Halk Oyunları ve Halk Bilimi Kategorisi

3.1.1.1. Kaya, U. (2001). Sivas halk oyunları (Abdurrahman Halayı). *Revak*, 128-136.

3.1.1.2. Önder, E. (2001). Folklor sosyolojisi açısından Sivas halayları. *Türklük Bilimi Araştırmaları*, 14, 80-105.

Önder (2001) yaklaşık 26 sayfalık makalesine, kültür ve kültür sosyolojisi kavramlarını açıklayarak giriş yapmıştır. Ardından “Folklor ve Sosyoloji” başlığı altında folklor kavramının muhtevasına değinmiştir. Bununla birlikte oyun kavramına değinmiş bu bilgileri “Oyun ve Müzik” başlığı altında ele almıştır. Makalede dördüncü olarak “Sivas Halaylarında Sosyolojik Yapı” şeklinde bir bölüme yer vermiş ve Sivas halaylarının ortaya çıkış nedenlerini konularına göre oldukça ayrıntılı açıklamıştır. Bu kapsamda “Statü ve Saygınlık” konusuna Sivas halaylarından birisi olan “Ağırlama Halayı”nı örnek göstermiş ve “Ekip başı”, “başaltı”, “ortanca”, “pöççük” kavramlarını hatırlatmıştır. Halayların ortaya çıkışında sosyal olaylar, ilişkiler ve kişilerin önemli bir rol oynadığı söyleyerek “Çatışma Taklitleri” şeklinde bir alt başlık atmış, konuyu çarpıcı örnek olarak gördüğü “Abdurrahman Halayı” üzerinden değerlendirmiştir. Sivas halaylarındaki etnik niteliklere yöre oyunlarından “Arnavut Halayı ve Ahçık Halayı”nı örnek göstermiştir. Halaylarda sosyal hayatın taklit edilmesini günümüzde “İş halayı” şeklinde adlandırılan oyunla ilgili bilgiler vererek aktarmıştır. Toplumun geçim kaynaklarını, üretim tarzını ve meslekleri figürlerle ifade etmeye çalışan “Kabak ve Arabacı halayları ile “Çoban halayı”na dikkat çekmiştir. Yazar Sivas halaylarında aile içi ilişkilerin de tasvir edildiğini aktarmış ve bu konu için “Madımak halayı”nı örnek vermiş ve açıklamıştır.

3.1.1.3. Çapan, M.Ş. (2002). Selim Sırrı Tarcan’ın zeybek oyunu derleme çalışmaları. *Muğla Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 8(Sayfa numaralarına ulaşılamamıştır)

Yazar Çapan (2002) makalesinde kısaca Selim Sırrı Tarcan'ın hayatına değinmiş daha sonra Tarcan'ın halk oyunları ve "Yeni Zeybek" veya "Tarcan Zeybeği" oyunları derleme çalışmalarını, Tarcan'ın 1922 senesinde Terbiye ve Oyun dergisinde yayımladığı "İdman Aleminde Kırk Sene", "Zeybek Raksı I", "Zeybek Raksı II" yazıları ile 1932 senesinde Devlet Matbaasının bastığı "Radyo Konferanslarım" ve 1946'da Türkiye Yayınevi'nden çıkan "Hatıralarım" adlı eserlerinden aktarmıştır.

3.1.1.4. Erdem, Ş. ve Pular, A. (2002). Doğu Karadeniz Bölgesinde oynanan horon türü oyunlar üzerine bir araştırma. *Gazi Üniversitesi Kastamonu Eğitim Dergisi*, 10(1), 223-232.

Çalışmada halkoyunlarından Horon türü oyunların tarihi gelişimi, kültürel özellikleri ve günlük hayattaki yerinin belirlenmesi amaçlanmış ve literatür tarama metodu kullanılmıştır.

3.1.1.5. Güçlü, M. (2004). Trabzon yöresi düğün törenlerinde horon. *Milli Folklor Dergisi*, 16(64), 123-140.

Bu çalışma, Trabzon ilinde düğün ve eğlencelerde karşımıza çıkan ve kendine özgü bir şekilde icra edilen horon oyunu üzerinde durmaktadır. Yazar çalışmasında horon figürlerinin, bölgenin coğrafi özelliklerini de yansıttığını söyleyerek, adeta Trabzon ilinin bir temsilcisi olduğunu aktarmıştır.

3.1.1.6. Gülbeyaz, K. (2004). Halk oyunları bir meslek midir? *Folklor Halk Bilim Dergisi*, 6(59), 62-63.

3.1.1.7. Mirzaoğlu, F. G. (2004). Bir kahramanlık dansı: Balıkesir bengisi. *Türkbilig Dergisi*, 7, 101-108.

Yazar çalışmada, "Balıkesir Bengisi", adlı dans icrâ düzeni, oynanışı, figürleri gibi hususlar bakımından incelemiş ve zeybek danslarıyla arasındaki benzerlikler ve ilişki yapısal ve işlevsel açıdan analiz edilmeye çalışılmıştır.

3.1.1.8. Kaya, U. (2005). Kağnılar ve arabacı halayı. *Hayat Ağacı Kültür ve Sanat Dergisi*, 4, 144-145.

3.1.1.9. Demirci, B. (2006). Temürağa (Halayı). *Hayat Ağacı Kültür ve Sanat Dergisi*, 6, 69-73.

3.1.1.10. Bozdoğan, A. (2007). Sivas kültürüne katkısı açısından kültür kavşağı Zara'nın halayları. *Sultanşehir Kültür Sanat Dergisi*, 3, 91-93.

3.1.1.11. Karabaşa, S. (2007). Burdur ili halk oyunlarının günümüzdeki durumu ve düşündürdükleri. *Millî Folklor Dergisi*, 19(74), 91-98.

Bu çalışma, Haziran, Temmuz 2005 tarihleri arasında bir alan çalışması olarak Aziziye Yaylası şenliklerinde yapılan gözlemler ve konuyla ilgili yapılmış literatür taramasıyla ortaya çıkmıştır. Yazar bu çalışmada, Burdur Teke Yöresi oyunları ve zeybekleri özelinde halk oyunlarının özünden, ortaya çıkışındaki anlamından uzaklaşarak değişmekte olduğunu vurgulamaktadır. Değişimin en çok oyunların içerdiği anlam, oyunlarla ilgili anlatılar, oynanışına ilişkin usuller gibi geleneğe ilişkin unsurlarda olduğunu vurgulamıştır. Bazı oyunların da artık oynanmaz olduğu kayda geçirilmiştir. Yazıda yayla şenliklerinin halk oyunlarının gelecek nesillere aktarılmasında önemli bir işleve sahip olduğu belirtilmiştir. Bununla birlikte halk oyunları ekiplerinde oyunların kadın-erkek birlikte oynamasının, zeybeklerdeki geleneksel kadın tavrına zarar verdiği, okullarda ve derneklerde yapılan halk oyunları çalışmalarında ağırlıklı olarak düz oyunların öğretildiği bundan dolayı Burdur'a has 'oyun üçtür' geleneğinin de ortadan kalkmakta olduğu aktarılmıştır. Geleneğe önem verilmeden sadece figürleri öğreterek oluşturulan halk oyunları ekiplerinin oyunları değiştirdiği fakat devamlılığını da sağladığı sonucuna varılmıştır.

3.1.1.12. Pelikoğlu, M. C. (2009). Trabzon yöresi halk müziği ve kolbastı. *Sanat Dergisi*, 16, 37-44.

Makalede, Kolbastı olarak yaygınlaşan oyunun Trabzon'nun Faroz mahallesinden çıktığının tartışma götürmediği, oyunun gerçek adının 'Hoptek' veya 'Faroz Kesmesi' olduğundan söz edilmektedir.

3.1.1.13. Sümbül, M. (2010). Bölgesel halk dansı şirvaninin etnokoreolojik analizi. *Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 19(1), 36-44.

Bu çalışmada, Adana, Osmaniye, Gaziantep, Kilis, Kahramanmaraş ve Hatay bölgesi halk oyunlarından Şirvaniler etnokoreojik bakımdan incelenmiştir. Araştırma kapsamında müzisyenler, öğretmenler, emekliler, işçiler ve çiftçilikle meşgul olan ve araştırmaya kaynaklık eden değişik eğitim seviyesinden ve meslekten kişilerle görüşülmüştür.

3.1.1.14. Şengül, C. (2010). Türk kültürüne hizmet eden Erzurum Halk Oyunları ve Halk Türküleri Turizm Derneği'nin dünü ve bugünü. *Ekev Akademi Dergisi*, 43, 257-266.

Verilerin, literatür taraması ve kaynak kişilerle görüşme yöntemiyle toplandığı bu betimsel çalışmada, 1954 yılından beri faaliyet gösteren Erzurum Halk Oyunları ve Halk Türküleri Turizm Derneği'nin yurt içindeki ve yurt dışındaki çalışmalarından bahsederek tanıtılması amaçlanmıştır.

3.1.1.15. Yüksel, G. (2010). Karadeniz'de bir zeybek oyunu: Sepetçioğlu. *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi*, 7(2), 1085-1095.

Yüksel (2010) makalesinin ilk bölümünde, Kastamonu'nun Araç ilçesinin Yukarı Avşar köyünde yaşayan ve geçimini sepet yapıp satarak sağlayan fakir bir babanın oğlu olan Osman'ın hazin biten hikâyesine yer vermiştir. Daha sonra Sepetçioğlu Oyununu ritim ve tavır bakımından ele almıştır. Son olarak oyunda giyilen kıyafetlerden bahsetmiştir.

3.1.1.16. Doğan, A. S. (2011). Erzurum'da oyun folkloru. *Sanat Dergisi*, 20, 25-40.

Çalışmada Erzurum'un ilçelerinde yapılan alan araştırması ve derleme çalışması sonucu tespit edilen halay türü oyunların figür analizlerinin yapıldığı ve oyun müzikleri notaya alındığı belirtilmiştir.

3.1.1.17. Doğan, A. S. (2011). Erzurum'un İlçelerinde Oynanan Halay Oyunlarında Bilinmeyen Garabet (Garampet). *Ekev Akademi Dergisi*, 15(49), 129-139.

Doğan'ın (2011) yapmış olduğu bu çalışmada, Erzurum'un Olur ilçesinde alan araştırması ve derleme çalışmasında bar dışında halay türü oyunlarda tespit ettiğini, bu halay formundaki oyunlardan birisinin de bölgede Garampet olarak yaşadığını dikkatlere sunmaktadır. Yazar yaptıkları figür ve müzik formu değerlendirmeleri sonucu, oyunun tutuş ve figür yapısı bakımından Pasinler ve Aşkale oyunları ile benzeşmemesine rağmen, melodik yapı itibariyle Pasinler ilçesi oyunlarına makamsal uyumunun olmadığını aktarmıştır.

3.1.1.18. Kaya, D. (2011). Sivas halk oyunları. *Sivas Kültür Envanteri*, 1(1), 416-419.

3.1.1.19. Ertural, N. (2012). Şamandan oyuncuya giden yolda Türk halk oyunlarının yapısı ve işlevleri. *Gazi Türkiyat Türkoloji Araştırma Dergisi*, 1(11), 101-111.

Ertural'ın (2012) bu makalesinde, şaman ve oyuncunun icraları içinde yer alan yapısal ve işlevsel özelliklerin ortak yanları üzerinde durulmuştur; şamanın iyileştirici, tedavi edici vb. icralarının günümüze taşınarak yeni icra ortamlarında yüklendiği işlevler ortaya konmaya çalışılmıştır. Ayrıca Şaman icraları bağlamında Türk halk oyunlarının sağlık alanında terapi ve fizik tedavi çalışmaları içinde kullanımına yer verilmiştir.

3.1.1.20. Ötken, N., ve Kızmaz, İ. (2012). Bir halk oyununun popülerleşmesi; endüstrinin yeni ürünü “Kolbastı”. *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi*. 9(1), 484-495.

Yazarlar bu makaleyi şu şekilde özetlemişlerdir: “Bu makalede bir süredir ülkemizde popüler kültür ürünleri içerisinde neredeyse bir fenomen haline geldiği rahatlıkla söylenebilecek kolbastı toplumsal kimlik ve sınıfsal karakteri, toplumsal cinsiyet ve endüstri/piyasa ile olan ilişkileri açısından ele alınacak ve oyun üzerinde kültürel teorik bir inceleme yapılacaktır.”

3.1.1.21. Altıntuğ, M. (2013). Türk halk oyunları'nda dansçı ve oyun etkileşiminin ürünü olan naraların göstergebilimsel yaklaşımla incelenmesi. *Uşak Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 6(1), 131-149.

Altıntuğ (2013) bu makalede, halk oyunları icralarının ayrılmaz parçası olan naraları göstergebilimsel yaklaşımla incelemiştir. Bunu yaparken Mehmet Zeki Pakalın'ın “Osmanlı Tarih Deyimleri ve Terimleri Sözlüğü”nde; İsmail Parlatır'ın, Osmanlı Türkçesi Sözlüğü'nde ve Türk Dil Kurumu Sözlüğü'nde naraların nasıl ifade edildiğini aktarmış ve bu ifadeleri yorumlamıştır. Naraların, horonlar barlar, halaylar, zeybek ve bengi oyunlarına nasıl eşlik ettiği üzerinde durmuştur. Altıntuğ halk bilimi ve halk oyunları ile ilgili çalışmaları bulunan akademisyen ve yöre insanlarıyla gerçekleştirdiği görüşmelerden elde ettiği bilgileri maddeler halinde sıralamıştır.

3.1.1.22. Çetinkalp, C.O. (2013). Türkiye'de yapılan Türk halk dansları gösteri ve yarışmalarındaki öncü uygulamalar. *Ege Devlet Türk Musikisi Konservatuvarı Dergisi*, 3, 79-86.

Çetinkalp (2013) çalışmasında, Türk halk danslarının tarihi süreçte üniversiteli öğrencilerinin yapmış oldukları çalışmalarla kentlileştiğini ve bu durumun eğitim kurumlarının ve başka kuruluşların çalışmalarına öncülük ettiğini, tüm bu uğraşların

Türkiye Cumhuriyeti'nin ulus devlet yapılanmasında etkili bir rol üstlendiğini vurgulamıştır.

3.1.1.23. Doğan, A. S. (2013). Türk halk kültüründe ve Erzurum kadın barlarında güvercin motifi. *Güzel Sanatlar Enstitüsü Dergisi*, 30, 83-93.

Bu araştırmada misket ve halay türleri ile Erzurum kadın barlarında yer bulan güvercin motifi üzerinde durulmuştur. Konu “Türk Kültüründe ve İnançlarda Güvercin”, “Türk Halk Müziğinde ve Türk Halk Oyunlarında Güvercin” ve “Erzurum Kadın Barı: Çift Beyaz Güvercin” başlıkları altında ele alınmıştır.

3.1.1.24. Doğan, A. S. (2013). Türk kültüründe ve Erzurum erkek barlarında tavuk (horoz) motifi. *Ekev Akademi Dergisi*, 17(57), 449-460.

Yazar bu çalışmada ilk önce Türk kültüründe ve İslâm inancında tavuk ve horoz hayvanının yerine değinmiştir. Bunu yaparken tarihi kaynaklardan Hümayunname ve Miracname’de yer alan horoz motifli minyatürlerden ve yine horoz motifli Anadolu halıları ve seccadelerinden görseller sunarak açıklamalarda bulunmuştur. On iki hayvanlı Türk takviminde bulunan ve bir yılı temsil eden hayvanlardan birisinin tavuk olduğuna değinmiş, Dîvân-ü Lûgati’t Türk ve Ma’rifetnâme’de bulunan konuyla ilgili bilgileri aktarmıştır. Daha sonra “Türk Halk Oyunlarında Tavuk ve Horoz” başlığı altında Erzincan, Sakarya, Erzurum, Kars, Ardahan, Artvin ve Bayburt illerinde görülen bar ve oyunlara kısaca değinmiştir. Çalışmanın üçüncü alt başlığı “Kaynaklarda Erzurum Tavuk Barı” şeklindedir ve başlık altında farklı kaynaklarda yer alan bilgiler derlenmiştir. Son olarak “Erzurum Tavuk Barının Oyun Çözümlemesi” başlığı altında figür ve müzik formu değerlendirmeleri bulunmaktadır.

3.1.1.25. Kaya, M., Çoksevrim, B. ve Paktaş, Y. (2013). Tokat yöresi halk oyunları kıyafetleri. *Türk Kültürü ve Hacı Bektaş Velî Araştırma Dergisi*, 56, 249-268.

Kaya, Çoksevrim ve Paktaş (2013) yaptıkları araştırmada, Tokat iline ait halk oyunlarında kullanılan kıyafetlerin özelliklerini, kıyafetlerde kullanılan kumaşlar, kıyafetlerin dikim şekli ve süsleme çeşitleri bakımından incelemiştir. Araştırmada Tokat’ın il merkezi, Reşadiye, Almus, Zile, Turhal ilçeleri ile Çamlıbel Kasabası ve Nebi, Sahil, Çayır, Kervansaray, Yahyakent, Acısu, köylerinde eskiden giyilen kıyafet örnekleri araştırılmış ve bulunan kıyafetlerin fotoğrafları çekilerek kayıt altına alınmıştır. Bununla beraber Tokat merkezde Halk Eğitim Merkezi, Gaziosmanpaşa

Üniversitesi, Kredi Yurtlar halk oyunları ekiplerinin kıyafetlerinden de yararlanılmıştır. Makalede kadın ve erkek kıyafetlerinin yansıtıldığı 37 fotoğraf bulunmaktadır. Ayrıca gidilen yerlerde 50 yaş üzeri 13 farklı kişiyle görüşmeler yapılmıştır. Bu görüşmelerde sorulan sorular aşağıdaki gibidir:

- Tokat yöresi halk oyunlarında kullanılan kumaş çeşitleri nelerdir?
- Kıyafetlerdeki nakış tekniklere nelerdir?
- Yöreye özgü kıyafet çeşitlilikleri varmadır?
- Kıyafetlerde en çok hangi renkler kullanılmaktadır?
- Bayan ve erkek kıyafet parçalarının isimleri nelerdir?
- Kıyafet süslemelerinde ne tür malzemeler kullanılmaktadır?
- Bayan ve erkek kıyafetlerinin giyiliş sıralaması nasıldır?
- Varsa kıyafet farklılıklarının çeşitleri nelerdir?

3.1.1.26. Mahmut, N. (2013). Türk halk oyunu “çayda çıra” ve Uygur halk dansı “dalda çıra” üzerine. *Uluslararası Uygur Araştırmaları Dergisi*, 1(2), 37-40.

Mahmut'un (2013) çalışmasında Türkiye'de oynanmakta olan “Çayda Çıra” halk dansı ile Uygur Türklerindeki “Dalda Çıra” halk dansının ortak ve farklı yönleri üzerinde durulmuştur. “Çayda Çıra” ve “Dalda Çıra” danslarının konu, ifade, koreografi ve icra tarzı bakımından benzer özelliklere sahip olduğu ve aynı kökenden geldiğini belirtilmiştir.

3.1.1.27. Mustan Dönmez, B. (2013). Türk inançsal halk danslarının figürlerine göstergebilimsel bir bakış: Alevi semah figürlerinin anlamları. *Ordu Üniversitesi Sosyal Bilimler Araştırmaları Dergisi*, 4(7), 75-79.

Bu çalışmada, semiyoloji kültür ilişkisi bağlamında halk danslarının sözselsel ve figürsel analizi üzerinde durulmuş; semah sözcüğünün anlamı ve uygulanış amacı aktarılmış; semahın söz ve figürlerine ait çoklu anlamın çözümlenmesine dair bir deneme kaleme alınmıştır. Semah figürlerinin önemli bir kısmı, göstergebilimsel açıdan ele alınmıştır.

3.1.1.28. Aktaş, G. (2014). Tiyatral özellikleri açısından geleneksel Türk halk oyunları (Doktora Tezi Tanıtımı). *Ege Üniversitesi Devlet Türk Musikisi Konservatuari Dergisi*, 4, 1-10.

Bu çalışmada, 2001 yılında, Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü, Sahne Sanatları Anabilim Dalı bünyesinde basılmış Doktora tezinin tanıtımı yapılmıştır. Bu tez çalışmasında, özellikle de dramatik nitelikli tiyatral danslara yer verilmiştir. Halk dansları tiyatral ve dramatik özelliklerine göre incelenmiş ve bu açıdan sınıflandırılmıştır. Yazar bu tanıtım yazısında ilk önce dans kavramı üzerinde durmuştur. Sonra dansları, geleneksel danslar, sosyal danslar ve sanatsal danslar olarak sınıflandırmıştır. Yazar tezin birinci bölümünde halk dansları hakkında tanım ve genel bilgilere yer verdiğini aktarmıştır. İkinci bölümde halk danslarını soyut ve somut konulu danslar olarak ele alındığı belirtilmiştir. Tezin üçüncü bölümünde hayvan, insan, doğa, günlük yaşam, savaş/dövüş öykünmelerinden doğan anlatımlı dansların tiyatral ve dramatik özellikleri üzerinde durulduğu vurgulanmıştır. Son olarak dansların incelenmesinde başvurulan yöntemlerin açıklandığı ve Kalaycı dansı, Hançer barı, Türkmen kızı, Kartal dansı, Tavuk barı ve Harkuşta oyunları gibi örneklere yer verildiği ifade edilmiştir.

3.1.1.29. Gerek, Z. (2014). Eski Türk inançlarının Erzurum tavuk ve turna barındaki izleri. *Atatürk Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü Dergisi*, 32, 99-112.

Gerek (2014) çalışmasında, eski Türk inançlarının günümüz halk danslarındaki izleriyle, yeni biçimleri tespit ve tasvir edilerek, aralarındaki etkileşimlerin sonuçları irdelenmiştir. Öncelikle tavuk ve turnanın inanç sistemi içerisindeki varlığı ve de etki alanları incelenerek ortaya konulmuştur. Barlardaki ritüellerin eski inançların kalıntıları olduğu kanaatinden hareketle şamanizm ve totemizmin izleri özellikle tavuk ve turna barı üzerinden sürülmüştür.

3.1.1.30. Güven, M. (2014). Türk halk oyunlarında kartal figürü. *Atatürk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Dergisi*, 51, 285-302.

Güven (2014) yazısında, bugün Türkiye’de oynanan halk oyunları içerisinde çok sayıda kartal figürü bulunan ve bizzat kartal adını taşıyan oyun bulunduğu bildirmektedir. Eski Şaman geleneğinde, kartala dair birçok anlatıya ve çeşitli inanmalara bağlı olarak gelişen kartal tasavvuru, Türk kültür dünyasında hem oyunlarda hem de mimari ve güzel sanatlarda estetik biçimde kendini göstermiştir.

Kartal hakkındaki bu tür düşünceler sonucunda oluşan inanca göre şamanlar, onun gücünden, kutsallığından ve diğer üstün özelliklerinden yararlanabilmek için merasimlerde ortaya koydukları oyunlarda, kartalı çokça taklit etmişlerdir. Şamanların o eski kartal taklitli oyunları ise bugün Türkiye’deki halay, bar ve zeybek gibi birçok halk oyununda yaşamaya devam etmektedir. Güven (2014) yazısında bu konulara “Kartal - İnsan İlişkisi”, “Şamanlık Dönemi Türk Kültüründe Kartal”, “Kartalla İlgili Anlatılar”, “Kartalla İlgili Çeşitli Uygulamalar”, “Şaman Oyunlarından Türk Halk Oyunlarına Kartal Motifi” ve “Bugünkü Türk Halk Oyunlarında Kartal Motifi” başlıkları altında değinmiştir.

3.1.1.31. Kızmaz, İ. (2014).Geçmişten günümüze halk danslarında güncel bir tartışma; dinamik mi statik mi? *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi*, 11(2), 914-930.

Kızmaz (2014) bu makalesinde geleneksel-düzenlemeli ve otantik-stilize gibi kavramlarla tartışılan konuyu, dinamik-statik kavramlarıyla ve diyalektik bir bakışla ele almıştır. Tartışmanın 1960’larda başlayarak iki binli yıllara kadar geldiğini vurgulamaktadır. Yazar tarihi süreçte halk danslarının yaşadığı dönüşümü modernleşme veya yozlaşma olarak algılayan tarafların görüşlerini yorumlayarak aktarmaya çalışmıştır. Bunun için ilk önce “Diyalektik” kavramı üzerinde durmuş ve Friedrich Hegel, Karl Marx ve günümüz yazarlarından Bertell Ollman’dan alıntılar yapmıştır. Daha sonra “Halk Danslarında Dinamiklik-Statiklik” başlığı altında Server Tanilli, Fuad Köprülü, Maud Karpeles ve Joann W. Kealiinohomoku’dan alıntılar yaparak Türkiye’de üniversitede halk dansları alanında öğretim görevlisi olarak çalışan Ahmet T. Demirbağ, Mesut Güner ve Ali Çavaz’ın görüşlerine yer vermiştir.

3.1.1.32. Ötken, N. ve Kızmaz, İ. (2014). Sözlü tarih denemesi: 1960-1980 yılları arasında İstanbul’da halk dansları. *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 7(34), 929-947.

Bu makalede, bir sözlü tarih çalışmasıyla, İstanbul özelinde halk dansları alanında yaşanmışlıklar ortaya konulmaya çalışılmıştır. Bir yüksek lisan tezi araştırma sonuçlarına da dayandırılan çalışmada, 1960-1980 yılları arasına tanıklık etmiş ve halk dansları alanında bilinen şahsiyetlerle de görüşülmüştür. Elde edilen bilgiler doğrultusunda, İstanbul’un sosyopolitik ve kültürel durumu bağlamında 1960-1980 yılları arası ve 1980 sonrası İstanbul’da halk danslarının gelişimi üzerinde durulmuştur.

3.1.1.33. Özbilgin, M. Ö. (2014). Zeybeklik kurumu ve zeybek oyunları. *Ege Üniversitesi Devlet Türk Musikisi Konservatuvarı Dergisi*, 4(4), 11-19.

Bu yazı, 2003 yılında Ege Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Halkbilimi Anabilim Dalı bünyesinde yapılan doktora çalışmasının tanıtımı niteliğindedir. Bahsi geçen tez, zeybek oyun türünün ve biçimlerinin tanımlanması ve sınıflandırması üzerine yazılmıştır. Yazar yapmış olduğu doktora çalışmasının verilerini, literatür taraması, şahsen yapmış olduğu alan araştırmaları ve Ege Üniversitesi Devlet Türk Musikisi Konservatuvarı Türk Halk Oyunları Bölüm Arşiv kayıtlarından elde ettiğini belirtmiştir. Mukayese çalışmalarıyla, çeşitli yörelere ait zeybek oyunlarındaki benzerlik ve farklılıkların tespit edildiği aktarılmıştır. Bu kapsamda çalışmanın konusu;

-Zeybeklik Kurumunun Oluşumu ve değişim evrelerinin belirlenmesi,

-Zeybeklik Kurumuna ait kültürel öğelerin ortaya çıkarılması,

-Yapılan çalışmalarla belirlenmiş Zeybeklik Kurumuna ait tanımlamalarının doğruluklarının, yanlışlıklarının, eksikliklerinin belirlenmesi,

-Günümüze kadar yapılmış zeybek oyunları tür ve biçim sınıflamalarının bir araya getirilmesi,

-Bu konuyla ilgili çözümlenmelerden kapsamlı doğrulara ulaşılması olarak ifade edilmiştir.

3.1.1.34. Irmak, Y. (2015). Bingöl halk oyunları. *Bingöl Araştırmaları Dergisi*, 2(1), 55-74.

Irmak'ın (2015) yazmış olduğu bu makalede, Bingöl halk oyunlarının değişik figürlerini oluşturan Kartal, Çepik, Gövent, Delilo, Çaçan, Meryemo, Esmer-Horani ve İki Ayak danslarının temsil ettiği aşk, sevinç, barış, uzlaşma, toplumsal dayanışma gibi anlamları temsil ettikleri üzerinde durulmuştur.

3.1.1.35. Koçkar, M. T. ve Koçkar, R.İ. (2015). Türkiye'de yaşayan Karaçay-Malkarlıların halk dansları ve müzik gelenekleri. *Motif Akademi Halkbilimi Dergisi*, 8 (16) , 397-424.

Koçkar ve Koçkar'ın (2015) bu yazısı, Kafkaslardan Anadolu topraklarına göç eden Karaçay-Balkarlıların beraberlerinde getirdikleri danslar üzerinedir. Konu “Türkiye’de Kafkas Danslarının Gelişimi” ve “Diyasporada Yaşayan Karaçay-Malkarlıların Dansları” başlıkları altında aktarılmış ve farklı birçok dansın oynanış şekilleri tarif edilmeye çalışılmıştır. Çalışmada 5 farklı kişiyle yapılan görüşme kayıtları ve 6 farklı kişinin fotoğraf arşivinden faydalanılmıştır. Makalede 16 fotoğraf bulunmaktadır.

3.1.1.36. Küçük, İ. E. (2015). Borçka Deviskel yaylalarında halk oyunları geleneği. *Uluslararası Karadeniz Havzası Halk Bilimi Araştırmaları Dergisi*, 2, 173-180.

Bu çalışmada Borçka Deviskel yaylalarında tespit edilen oyun geleneği üzerinde etnokoreolojik değerlendirmeler yapılarak yöredeki oyun geleneğinin kültürel kodlarına açıklamalar getirilmiştir. Çalışma sonucunda sekiz oyun tespit edilmiştir. Bunlardan yazılı kaynaklarda bulunmayan Kars Atabarı ve Kurt Oyunu kayıt altına alınmıştır.

3.1.1.37. Mıhlандız, N. ve Şahin, M. (2015). Burdur yöresi halk oyunlarının incelenmesi. *Uluslararası Bilim Kültür ve Spor Dergisi*, 3(Özel Sayı 1), 666-677.

Bu çalışmada, Alyazma Zeybeği, Serenler Zeybeği, Avşar Zeybeği, Gabardıç, Kadın Zeybeği, Top Şeker, Sürütmeli Kadın Oyunu, Çek Deveci, Kırık Oyun ve Teke Zortlatması isimli Burdur halk oyunları üzerinde durulmuştur. Bunu için alan uzmanları ve kaynak kişilerden İzmir’de yaşayan Hamit Çine, Aziziye Köyünden Ali Bedel, Antalya’da yaşayan Nihal Hızır ve Burdur İl Kültür Müdürlüğünde görevli Hülya Bozkurt ile görüşmeler yapılmış ve elde edilen veriler video, fotoğraf ve ses dosyası olarak dijital ortama aktarılmıştır.

3.1.1.38. Alkaya, Ö. Z., Kaya, M. ve Gülbeyaz K. (2016). Tokat yöresi omuz halayının incelenmesi. *Avrasya Bilimler Akademisi Sosyal Bilimler Dergisi*, 7, 208-216.

Çalışma, Tokat yöresi omuz halayının oynanış şekli ve oyunun günümüzde ne anlam taşıdığına incelenmesi amacıyla yapılmıştır. Araştırmada literatür taramasının yanı sıra gözlem ve röportaj yöntemi kullanılmıştır. Tokat'ta halk oyunları ile uzun yıllar ilgilenen 50 yaş üzeri kişilerle yapılan görüşmelerde omuz halayının oynanış şekli ile oyunun ne anlatmak istediği ve eski dönemlerde nasıl oynandığıyla ilgili bilgiler kayıt altına alınmış ve okuyucuya aktarılmıştır.

3.1.1.39. Dinçer, Z. ve Sazak, N. (2016). Kastamonu'ya ait türkülerde, halk oyunları ve geleneksel giyim kuşam tarzında kadın teması. *Online Müzik Bilimleri Dergisi*, 1(2), 86-108.

Bu araştırmada Kastamonu iline ait halk türküleri, halk oyunları, giyim kuşamı ve yöreye ait 5 türkünün sözlerinde geçen, kadın teması incelenmiştir. Bu araştırmanın evreni Kastamonu ili halk türküleri, halk oyunları, giyim kuşamı ve kadın teması; örnekleme ise halk türkülerinden alınan 5 türkünün sözlerinde geçen kadın teması ile araştırmacının görüşme yaptığı 5 kadından edindiği bilgiler oluşturmaktadır. Araştırma kapsamında kadının sosyal statüsü, toplumdaki yeri, kimliği açısından türkülerde nasıl tutulduğu, halk oyunlarındaki yeri ve önemi, giyim kuşam tarzını türkülerde nasıl yansıttığı gibi özellikleri ele alınmıştır.

3.1.1.40. Irmak, Y. (2016). Mitten efsaneye bir halk oyunu: Bingöl kartal oyunu. *Osmanlı Hakimiyet Sahası Çalışmaları*, 6(10), 90-105.

Irmak (2016) yazısında Bingöl Kartal Oyununu tanıtmıştır. Yazı incelendiğinde ilk önce Bingöl halk oyunlarının genel olarak ele alındığı, daha sonra Kartal Oyunun ortaya çıkışının, oynanışının ve oyun giysilerinin görsellerle zenginleştirilerek aktarıldığı görülmektedir.

3.1.1.41. Kaya, M. ve Gülbeyaz, K. (2016). Sivas ve Tokat yörelerinde oynanan halaylardan Maro/Mero oyununun karşılaştırmalı oyun analizi. *Avrasya Bilimler Akademisi Sosyal Bilimler Dergisi*, 10, 121-131.

Makalenin 2013 yılında sunulan bir bildirinin geliştirilmiş hali olduğu düşünülmektedir. Bu husus makalede bildirilmemiştir. Çalışmada Sivas ve Tokat yörelerinde Maro/Mero olarak bilinen halk oyunlarının her iki bölgedeki hareket özelliklerindeki benzerlik ve farklılıklarının araştırılması amaçlanmıştır. Çalışmada literatür taramasının yanı sıra Tokat ve Sivas'ta yöresel olarak kabul görmüş 6 kişiyle

konuyla ilgili röportajlar yapılmış ve görüşmeler kayıt altına alınmıştır. Araştırmacılar, her iki yörede bu oyunlara hâkim olan oyunculardan oluşan halk oyunları ekiplerinin müzik eşliğinde gerçekleştirdikleri icraları kayıt altına almışlardır. Her iki yörenin oyunlarının yapısal özelliklerinin analiz edilerek karşılaştırılmasında bu kayıtlardan da faydalanılmıştır. Çalışmanın bulgular bölümünde, Mero halayının iki yöre için ayrı ayrı analizlerine yer verilmiştir. Araştırmanın sonuç bölümünde 9 madde de benzerlik ve farklılıklar açıklanmıştır.

3.1.1.42. Yamaner Okdan, H. (2016). İzmir ili geleneksel kadın zeybek oyunlarının yapısal analizi. *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi*, 13(1), 332-347.

İzmir ili geleneksel kadın zeybek oyunlarının yapısal özelliklerinin incelendiği bu yazıda, sadece kadınlar tarafından oynanmakta olan oyunlar ele alınmış, karma (alaca) oyunlar incelemeye tabi tutulmamıştır. Oyunlar alan çalışması verileri ve kişisel gözlemler doğrultusunda incelenmiştir. Yazar kısa bir girişten sonra değişik akademisyen ve araştırmacıların yapısal analiz yaklaşımlarına değinmiştir. Son olarak ilgili literatüre dayandırarak bahsi geçen kadın zeybek oyunların yapısal analizini ortaya koymuştur.

3.1.1.43. Aydın, E. C. (2017). Halk oyunları temsilinde kültürel mekân işlevi. *Zfwt Dergisi*, 9(2), 287-295.

Aydın'ın (2017) çalışmasında, halk oyunları temsilinde kültürel mekân işlevi ve bu mekânlardaki değişimler; kültür, mekân ve insan açısından ele alınmaktadır. Konu UNESCO'nun Somut Olmayan Kültürel Miras (SOKÜM) Sözleşmesi ve Kültürel Anlatımların Çeşitliliğinin Korunması ve Geliştirilmesi Sözleşmesi kapsamında ele alınmıştır. Tarihi süreç içerisinde, Türk Halk Oyunlarını Yaşatma ve Yayma Vakfı yarışmalarının, Milliyet gazetesinin Türkiye Liselerarası Müzik ve Halk Oyunları Yarışması'nın ve Türkiye Halk Oyunları Federasyonu'nun düzenlemiş olduğu yarışmaların temsil mekânlarına değinilmiştir.

3.1.1.44. Bali, A. (2017). Halk oyunları üzerine halkbilimsel bir araştırma: Mersin ili Silifke ilçesi örneği, *Karadeniz Uluslararası Bilimsel Dergi*, 33, 78-91.

Bu çalışmada Silifke yöresine ait halk oyunlarının tespit edilerek kayıt altına alınması amaçlanmıştır. Çalışmada Mersin ili Silifke ilçesinden derlenen halk oyunlarının icra ortamları, icra ediliş biçimleri, kadın ve erkek oyuncuların giyim kuşamı ile oyun

sırasında kullanılan aletler vb. hakkında bilgiler verilmiştir. Bunun yanı sıra düğün, bayram, asker uğurlama, sünnet töreni, festival gibi ortamlardan derlenen dokuz halk oyununun ortaya çıkış hikâyesine de kısaca değinilmiştir.

3.1.1.45. Eroğlu, T. (2017). Türkiye’deki halk oyunlarının temel özellikler, tür ve dağılım bakımından incelenmesi. *Akademik Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 5(42), 67-78.

Eroğlu (2017) yapmış olduğu bu çalışmayı, konuyla ilgili kaynak taranmasıyla elde ettiği bilgilerin yanında, hayatı boyunca Türkiye ve Türk dünyasında yaptığı alan araştırmalarıyla elde ettiği verilere dayandırmıştır. Bu çalışmada, Türkiye’de halk oyunları konusunda yapılan çalışmalardan söz edilmiş, Türk kültüründe oyun kavramı ve Türk oyun kültürüne kaynaklık eden inançlara yer verilmiştir. Ayrıca, Türk oyun kültürünün gelişim aşamaları hikâye edilerek anlatılmıştır. Halk oyunlarının karakteristiğini ifade eden Halay, Bar, Horon, Yalli, Karşılama ve Zeybek adlarıyla türlere ayrılması üzerinde durulmuştur. Halk oyunları temel özelliklerinden bahsederken Türkiye’deki yedi coğrafi bölge dikkate alınmıştır.

3.1.1.46. Altınbay Çakır, G. A. (2018). Kitap İncelemesi: Giresun halk oyunları - etnokoreolojik bir değerlendirme. Yazar: İdris Ersan Küçük. *Ege Üniversitesi Devlet Türk Musikisi Konservatuvarı Dergisi*, 12, 105-106.

Altınbay, Giresun Halk Oyunları -Etnokoreolojik Bir Değerlendirme adlı kitap için yaklaşık 2 sayfalık bir tanıtım yazısı kaleme almıştır. İlk önce kısaca kitabın yazarını tanıtmış daha sonra kitabın bölümleri belirterek kısa açıklamalarda bulunmuştur. Kitap üç ana bölümden oluşmaktadır. Kitabın ilk bölümünde Giresun’un kısa tarihçesi ile etimolojik durumu, coğrafyası ve halkın geçim biçimleriyle ilgili bilgiler bulunmaktadır. Kitabın ikinci bölümünde ise Giresun halk oyunları hakkındaki bilgilere yer verilmektedir. İkinci bölümde karşılama, horon (horan) ve diğer oyunlar kendi içlerinde gruplandırılmıştır. Yöreden üç spesifik köy seyirlik oyunu da kitapta yer almıştır. Geleneksel giyim kuşam hakkında bilgiler verilerek, giyim tarzının halk oyunları ile ilişkisi de ele alınmıştır. Kitabın üçüncü bölümü “Giresun Halk Oyunlarının Etnokoreolojik Değerlendirilmesi” başlıklıdır. Alanda yapılan dans araştırmalarında toplanmış etnografik örnekler karekod sistemi ile kodlanarak erişime sunulmuştur

3.1.1.47. Atatoprak, G. ve Şahin, T. (2018). Kitap incelemesi: Dansta serbest yazılar, Editör: Nihal Cömert. *Ege Üniversitesi Devlet Türk Musikisi Konservatuvarı Dergisi*, 13, 167-172.

Bu eserdeki yazılar, her biri akademisyen olan dansçı yazarlar tarafından ele alınmıştır. Kitabı oluşturan bölümler çağdaş/modern dans, bale ve halk danslarına ait paylaşımlardır. Halk danslarıyla ilgili olan yazı başlıkları aşağıda sıralanmıştır.

- Oynayan Dijital İnsan (Homo Lüdens Dijital): Ağ Toplumunda Halk Dansları Temsili
- Kültürel Performans ve Kültürel Çalışmalar Bağlamında Türk Halk Dansları (Kitle İletişimi ve Medya Etkisi)
- Disiplinler Arası Kavşakta Türk Halk Oyunları Gösterimlerinde Sinematografik Söylemler (Nevi Dans Sahne Sanatları Topluluğu)
- Performans Teorisi Çerçevesinde Zeybek Danslarının Sınıflandırılmasına Farklı Bir Alternatif
- Benesh Hareket Notasyonu Üzerine Benesh Hareket Notasyonu ve Türk Halk Dansları
- Türkiye’de Protesto Kültüründe Geleneksel Dansların Yeri

3.1.1.48. Kılıç, Y. E. (2018). Kitap incelemesi: İzmir zeybek oyunları. Yazar: Mehmet Öcal Özbilgin. *Ege Üniversitesi Devlet Türk Musikisi Konservatuvarı Dergisi*, 12, 97-99.

Kılıç, İzmir Zeybek Oyunları adlı kitap için yaklaşık 3 sayfalık bir tanıtım yazısı kaleme almıştır. Kılıç, yapmış olduğu kitap incelemesinde kısaca kitabın yazarı hakkında bilgi verdikten sonra, kitabın yazılma amacını yazarın cümlelerinden yaptığı alıntılarla açıklamıştır. Bu alıntının bir bölümü şu şekildedir: “Bu çalışmada, günümüz İzmir ili sınırları içerisindeki zeybek kültür guruplarına ait, çalgıların, oyunların, müziklerin ve yöresel icra tarzlarında görülen çeşitliliğin, nedenleri ile birlikte tespit edilmesi hedeflenmiştir.” Kılıç, ilgili kitabın 11 bölümden oluştuğunu aktarmış ve bu bölümlerle ilgili kısa bilgiler vermiştir.

3.1.1.49. Topaloğlu, D. (2018). Kitap İncelemesi: rakstan oyuna Türkiye’de dansın modern halleri. Yazar: Arzu Öztürkmen. *Ege Üniversitesi Devlet Türk Musikisi Konservatuvarı Dergisi* , 12, 93-96.

Topaloğlu, Rakstan Oyuna Türkiye’de Dansın Modern Halleri adlı kitap için yaklaşık 4 sayfalık bir tanıtım yazısı kaleme almıştır. İlk önce kısaca kitabın yazarını tanıtmış daha sonra kitabın bölümleri ve bu bölümlerde yer alan alt başlıkları belirterek kısa açıklamalarda bulunmuştur. Kitap üç ana bölümden oluşmaktadır. Bunlar: “Türkiye’de Eğlence ve Dansı Sergilemek” adlı birinci bölüm ardından “Şenliklerden Bedii Raksa: Osmanlı’da Dans” adlı ikinci bölüm ve son olarak “Yerelliğin Milli Dansla İmtihanı: Cumhuriyet Döneminde Halk Oyunları” başlıklı üçüncü şeklindedir.

3.1.1.50. Alay, O. (2019). Kültürel bellek bağlamında geleneksel "gej" dokuma sanatı ve "Harkuşta" Halk Dansı. *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 12(64), 413-420.

Bu çalışmada “Gej” dokuma sanatı ve “Harkuşta” veya “Çepik” olarak bilinen halk dansı/oyununun nicel ve nitel yönü, özellikleri, günümüzdeki seyirleri değerlendirilmiştir. Gej dokumacılığının modern hayat içinde artık unutulmaya yüz tuttuğu, bu sanatı icra eden ustaların neredeyse kalmadığı belirtilmiştir. Her iki kültür öğesinin Doğu ve Güneydoğu Anadolu’nun turizm potansiyeli açısından da önemi vurgulanmıştır.

3.1.1.51. Çiftci, E., Ercan, M. ve Karaönçel, F. (2019). Refahiye halk oyunları üzerine bir inceleme. *Erzincan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 12(2), 351-367.

Bu çalışmada TRT repertuarı ve alanda yapılan çalışmalar incelenerek Refahiye ilçesine bağlı köylerde icra edilen halk oyunları tespit edilmiştir. Tespit edilen halk oyunları figürleri, ezgiler, ritmik yapıları ve konuları bakından analiz edilmiştir. Çalışmada literatürde olmayan halk oyunları da derlenerek belgelenmiştir.

3.1.1.52. Gülbeyaz, K. (2019). Türkiye’de gerçekleştirilen dans ile ilgili kongrelerin incelenmesi (Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi Örneği). *Motif Akademi Halk Bilimi Dergisi*. 12(28), 1100-1115.

Bu araştırmada 2015-2019 yılları arasında yapılmış olan Uluslararası Müzik ve Dans Kongrelerinde sunulmuş bildiri özet kitaplarında yer almış 108 çalışmaya içerik analizi yapılmıştır. Bildiri özetleri cinsiyet, ülke, araştırmacı sayısı, araştırmacıların

görev yaptıkları kurumlar, yöntem ve araştırma kategorileri ana başlıkları altında sınıflandırılmıştır.

3.1.1.53. Coşkun, S. (2020). Sivas Kargın halayının semahlarla benzer ve farklı yönleri. *Türk Kültürü ve Hacı Bektaş Velî Araştırma Dergisi*, 96, 443-458.

Coşkun (2020) tarafından yazılan bu makalede, Sivas semah ve halaylarının karşılaştırılmasını konu almıştır. Makalede öncelikle halay konusunda bilgi verilmiş ve örneklerle Sivas halaylarının yapıları anlatılmıştır. Halay ve semah karşılaştırmasına örnek olarak Sivas Kargın (Garhın) yöresine ait Kargın (Gahın) halayı ele alınarak çeşitli kaynaklardan da faydalanılarak incelenmiş, semahlarla olan benzerlikleri ve farklılıkları ortaya çıkarılmıştır.

3.1.1.54. Keskin, A. (2020). Folklor halay değildir! peki ya halay? ana çizgileriyle halayın kültürel serüveni. *Folklor Edebiyat Dergisi*, 26(104), 781-811.

Bu çalışmada halayların başlıca özellikleri, erken dönem Türk inanç ve yaşam biçimleriyle olan ilişkileri, kültür ve inanç tarihi bağlamında genel hatlarıyla ele alınmıştır. Giriş kısmında “dans nedir”, “oyunmak fiili” ne anlama gelmektedir gibi hususlara değinildikten sonra “Folklor halay değildir!” başlığı altında folklor sözcüğünün nasıl anlaşıldığı ve anlaşılması gerektiği üzerine daha önce alanda yapılan çalışmalardan da örnekler verilerek açıklamalarda bulunmaktadır. Bu açıklamalardan sonra yazar “Peki ya halay?” sorusunu dile getirmekte ve çok kapsamlı bilgiler vermektedir. Son olarak halayın kültürel bir gösterge ve iletişim formu olduğunu yine oldukça ayrıntılı şekilde kaleme almıştır. Yazının toparlayıcı bir sonuç bölümü de bulunmaktadır.

3.1.1.55. Özdemir, M. (2020). Giresun kültürüne özgü bir halk dansı: “çandır tüfek oyunu”. *Gazi Türkiyat Türkoloji Araştırma Dergisi*, 26, 145-163.

Tarihi ve kültürel bağlamda Giresun Çandır Tüfek Oyununun ele alındığı bu makalede, değişik zamanlarda gerçekleştirilen organizasyonlarda videoya kaydedilen oyun görüntüleri analiz edilmiştir. Yapılan analizler, gösteri esnasında kullanılan araç-gereçler ve kostümler, icralara eşlik eden müzikler ve çalgılarla gruplar üzerinde gerçekleştirilmiştir. Çalışmada karekod uygulamasına da yer verilmiş böylece incelenen video kayıtlarına doğrudan erişim sağlanmıştır.

3.1.1.56. Genç, E. (2021). Barak Türkmenlerinde halk oyunları. *Korkut Ata Türkiyat Araştırmaları Dergisi*, 5, 235-259.

Bu çalışma Barak Türkmenleri halk oyunlarının icra ortamları ve oyunların yapısı ve oynanışı hakkında bilgiler vermektedir. Bilgiler, gözlem, görüşme ve literatür taramalarıyla elde edilmiştir. Görüşmeler, iki yerel halk oyunu eğitmeni ve farklı meslek gruplarından toplam 27 kaynak kişiyle Gaziantep'te gerçekleştirilmiştir. Düğün, şenlik, sünnet töreni, kına gecesi gibi icra ortamlarında gözlemler gerçekleştirilmiştir. Tüm bu çalışmalar neticesinde:

Düz-Şirvani (Reşi Düzü), Kaba (Gaba,) Demircioğlu, Demirci, Zellocan, Dere Köyü Üç Ayağı, Berde, Dokuzlu, Belley, Şekeroğlu, Koseyri, Meryem, Terşi, Barazi, Halebi, Havarişko, Pekmez, Yağlık Kenarı, Karşılama, Serçe, Susam ve Şaman, Sinsin, Kayık, Halbur adlı 24 farklı oyunun oynanış şekilleri hakkında bilgiler sunulmuştur.

3.1.1.57. Korkmaz, M.A. (2021). Hasan Tahsin Okutan'ın Giresun Şebinkarahisar Tamzara düğün âdetleri halk oyunları ve türküleri. *Karadeniz İncelemeleri Dergisi*, 15(30), 579-614.

Bu makale Tamzaralı Hasan Tahsin Okutan ve Tamzaralı Hasan Tahsin Okutan'ın yaklaşık on yıllık bir saha araştırmasına dayanarak yazdığı “Şebinkarahisar ve Cıvırı Coğrafya Tarih Kültür ve Folklor” adlı kitabının tanıtımı üzerinedir. Makale yaklaşık 36 sayfadır ve bahsi geçen kitapta yer alan tüm bölümlerden bilgiler içermektedir. Makalenin yazarı Korkmaz, Tamzaralı Hasan Tahsin Okutan'ın ve yazmış olduğu bu kitabın bilinmesinin önemine vurgu yapmıştır.

3.1.1.58. Önder, E. (2021). Sivas halk oyunları bibliyografyası. *Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 45(2), 197-209.

Önder (2021) yaptığı çalışmada, daha sonra yapılacak araştırmalara temel oluşturmak ve ışık tutmak için, Sivas halk oyunları ile ilgili kitap, makale ve tez çalışmalarının bibliyografyasını çıkartmıştır. Bu makalede 19 kitap, 7 lisansüstü tez ve 58 makalenin künyeleri bulunmaktadır. Listelenen kitap ve tezlerin içeriklerine yönelik kısa açıklamalara da makalede yer verilmiştir.

3.1.1.59. Çetin, N. (2022). Geçmişten günümüze süregelen bir geleneksel oyun: Zeybek. *Rekreasyon ve Turizm Araştırmaları Dergisi*, 9(1), 87-102.

Bu çalışmada, nitel bir araştırma yöntemi olan derleme yöntemi kullanılmıştır. Bu nitel çalışmada 1992 ve 2020 yılları arasında zeybek ve halk oyunları konusunda literatüre kazandırılmış 26 farklı akademik doküman analiz edilmiş ve yorumlanmıştır. Çalışmada faydalanılan kaynaklardan bir veri seti oluşturulmuş, internet üzerinden erişilen kaynaklar veri setine dahil edilmemiştir.

3.1.1.60. Tunç, A.Ç. ve Kesen, T.B. (2022). Rekreatif bakış açısıyla Konya Bozkır yöresi halklarının oyun figür ve incelemelerinin incelenmesi. *Herkes için Spor ve Rekreasyon Dergisi*, 4(1), 16-22.

Bir derleme olan bu çalışmanın amacı, Konya Bozkır yöresi halk oyunlarını oyun, figür ve kostüm yönünden incelemektir. Yazar Konya Bozkır halk oyunlarını rekreatif bir etkinlik olarak görmektedir. Araştırmada:

- Rekreasyon ve Halk Oyunları
- Halk Oyunlarının Biçim ve İçerik Özellikleri
- Konya Kaşık Oyunları
- Bozkır Yöresi
- Bozkır Yöresi Halk Oyunları şeklinde başlıklar bulunmaktadır.

3.1.2. Halk Oyunları ve Eğitim Kategorisi

3.1.2.1. Mirzeoğlu, D. E., Palas, İ., Özcep, C. ve Alparslan, S. (2007). Pekiştireç ve dönüt ile işlenen serbest cimnastik ve halk oyunları ünitelerinin bilişsel ve devinişsel alanlardaki erişim düzeylerine etkisi. *Sportre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 1(1), 29-36.

Yazarların yaptığı çalışmada pekiştireç ve dönüt ile yapılan beden eğitimi derslerinin bilişsel ve devinişsel alanlara etkisini incelemek amaçlanmıştır. Araştırma 11 hafta sürmüştür. Araştırmaya 15 yaşında 15 kız öğrenci katılmıştır. Araştırmaya katılanlara ön test ve son test uygulanmıştır. Katılımcılar araştırma ve kontrol grubu olarak ikiye ayrılmıştır. Araştırma grubuna pekiştireç ve dönüt ile hazırlanan halk oyunları ve serbest cimnastik eğitimi verilmiştir. Kontrol grubuna bu içerikleri kapsamayan başka bir eğitim verilmiştir. Araştırma verilerine göre; iki grupta kendi içinde bilişsel ve devinişsel alanda gelişme göstermiştir. Serbest cimnastik ve halk oyunları ünitelerinde

devinişsel alan erişi düzeyleri karşılaştırılan iki grup arasında fark olduğu tespit edilmiştir.

3.1.2.2. Özdiñer, F. (2010). Türk halk oyunlarının geleceğe aktarılmasında öğretimin önemi ve dört aşamalı öğretim süreci. *Motif Akademi Halkbilimi Dergisi*, 3(5), 120-132.

Yazar çalışmasında halk oyunlarının öğretilirken dört aşamadan oluşan bir öğretim süreci kullanılması gerektiğini belirtmiştir. Bu süreçte öğrenci teknik ve artistik açıdan gelişeceği için öğretimde istenen başarıya ulaşılacaktır. Bu aşamalar şunlardır;

- 1- Hazırlık aşaması
- 2- Bilgilendirme aşaması
- 3- Uygulama aşaması
- 4- Dönüt ve düzeltme aşaması

3.1.2.3. Erkan, S. (2017). Oyunculuk eğitiminde zeybek dansları kaynaklı beden farkındalığı yaratma yöntemi önerisi. *Ege Üniversitesi Devlet Türk Musikisi Konservatuvarı Dergisi*, 11, 135-144.

Erkan (2017) literatüre dayalı yazmış olduğu bu makalede konuyu, “Halk Dansları ve Beden Kullanımı” ve “Zeybek Dansları ile Oyuncunun Bedensel Hazırlığı” başlıkları altında ele almıştır. Çalışmada, oyunculara, hareketin kültürel kodlarının beden yoluyla aktarımını sağlayacak, zeybek dansları kaynaklı bir yöntem önerisi sunmak hedeflenmiştir. Önerilen yöntemin aşamaları genel hatları ile aşağıdaki gibidir.

- 1-Isınma egzersizleri,
- 2-Zeybek danslarının ortak adımlarından kalıplaştırılmış adım cümleciklerinin öğretimi,
- 3- Adım cümleciklerinin ritim ve müzik eşleştirilmesi ve güçlü-zayıf adımların belirlenmesidir,
- 4-Adım cümleciklerinin birleştirilerek adım cümlelerinin oluşturulması ve tekrar,
- 5-Oluşturulan farklı adım cümlelerinin farklı ayakla tekrarı,
- 6-Ritim-adım vurgularının eşleştirilmesi ve farklı ritim tempoları ile tekrar.

3.1.2.4. Atasoy, M., Altun, M. ve Yalçınkaya, A. (2018). Halk oyunlarının ilkökul birinci sınıf (7 yaş) öğrencilerinin görsel motor algı düzeylerine etkisinin incelenmesi. *Turkish Studies*, 13(19), 119-126.

Ön test - son test kontrol gruplu deneysel desen kullanılarak yürütülen bu araştırmada halk oyunlarının, 7 yaşındaki öğrencilerin görsel motor algıları üzerine etkisi incelenmiştir. Çalışmaya 90 öğrenci katılmıştır. Oluşturulan halk oyunları eğitimi programı, deney grubundaki çocuklara, günde 2 saat olmak üzere haftada 3 gün 12 hafta boyunca uygulanmıştır. Bununla beraber kontrol grubunu oluşturan çocuklara Milli Eğitim Bakanlığı Eğitim Programına göre eğitim verilmiştir. Araştırmada ölçme aracı olarak "Gelişimsel Bender Gestalt Görsel Motor Algılama Testi" kullanılmıştır. Araştırma sonucunda, 7 yaş çocuklarının görsel motor algı düzeyleri arasında deney grubu lehine anlamlı bir fark olduğu görülmüştür.

3.1.2.5. Ceylan, G., Yoncalık, O. ve Taşbilek Yoncalık, M. (2018). Halk dansları temel figür öğretiminde aynaların öğrenme ve performansa etkisi. *Spormetre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 16(4), 96-114.

Halk dansları figürleri öğretilirken, ortamın aynalı ya da aynasız olması durumunun, öğrenciler üzerine etkilerini inceleyen bu araştırma, 8 hafta süren deneysel yöntem niteliğinde bir çalışmadır. Deneysel desenlerden gerçek deneme modellerinden Ön test-Son test kontrol gruplu model kullanılmıştır. Çalışma, 46'sı 4.sınıf ve 49'u 2.sınıf toplamda 94 öğrenci ile yürütülmüştür. Çalışmada video analizi, memnuniyet anketi ve görüşme yöntemi kullanılmıştır. Çalışmanın nicel ve nitel bulgularından yola çıkılarak, çocuklara halk dansları figürleri öğretilirken, aynalı bir salonda eğitim vermenin olumlu etkilerinin olduğu sonucuna varılmıştır.

3.1.2.6. Turan, Z. (2018). Konservatuvar Türk halk oyunları bölümü öğrencilerinin müzik öğretimi öz-yeterliklerinin belirlenmesi. *Akademik Bakış Dergisi*. 68, 29-42.

Bu araştırmada, Konservatuvar Türk Halk Oyunları Bölümü öğrencilerinin müzik eğitimine yönelik öz-yeterlik algı düzeyleri araştırılmıştır. Araştırmaya Dicle, Ege, Gaziantep, Giresun ve Sakarya Üniversiteleri Konservatuvarları Türk Halk Oyunları Bölümlerinde öğrenim gören 52'si erkek, 54'ü kadın toplam 106 son sınıf öğrencisi katılmıştır. Araştırmada, 23 maddeden oluşan "Müzik Öğretimi Özyeterlik Ölçeği" kullanılmıştır. Elde edilen bulgulardan yola çıkılarak, Türk Halk Oyunları Bölümü

öğrencilerinin müzik eğitimine yönelik özyeterlik algı düzeylerinin orta seviyede olduğu sonucuna varılmıştır.

3.1.2.7. Mete, F. (2020). Türkçe öğretiminde görsel kültür ürünleri: halk oyunlarının yeri. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi*, 9(2), 736-749.

Bu çalışmada amaç, Gaziantep yöresinden bir halk oyununun hikâyesinin görsel okuma kapsamında ele alınarak, oyundaki hareketlerin anlamlarını metne dönüştürülüp, kullanımına örnek teşkil edebilmek olarak ifade edilmiştir. Bu kapsamda hem nitel bir araştırma gerçekleştirilmiş, yıllardır yörede halkoyunları eğitmenliği yapan 2 uzmanla görüşülmüştür. Görüşmede iki katılımcının yıllarca beraber oynadıkları söz konusu oyunun hareketleri kayda alınmıştır. Sonuç olarak ortaya koyulan oyunun hikâyesinin Türkçe derslerinde kullanılabilir kültürel dokuyla örülmüş metinler niteliğinde olduğu vurgulanmıştır.

3.1.2.8. Gerek, Z., Yıldırım, E. ve Açılmış, H. (2021). Dans ve müzik eğitimi alan konservatuvar öğrencilerinin işitsel ve görsel ritim algılarının incelenmesi. *Uluslararası Egzersiz Psikolojisi Dergisi*. 3(2), 60-67.

Türk halk oyunları ve Türk müziği bölümlerinde öğrenim gören 40 öğrenci üzerinde gerçekleştirilen bu çalışmada, müzik ve dans alanlarında verilen eğitimin, öğrencilerin işitsel ve görsel ritim algılarına etkisi araştırılmıştır. Çalışmada araştırmacılar tarafından geliştirilen işitsel ritim algısına yönelik ses kayıtlarıyla, görsel ritim algısına yönelik halk danslar adımlarından oluşan görüntü kayıtları kullanılmıştır. İşitsel ve görsel algıya yönelik hazırlanan 10 soru 2, 3, 5 ve 9 zamanlı usullerden oluşturulmuştur. Toplam 15 dakika süren test boyunca ses ve görüntü kaydındaki her soru 3'er kez tekrar edilmiş ve her tekrarda öğrenciye yarı oranında düşük puan verilmiştir. Sonuç olarak Türk halk oyunları bölümü öğrencilerinde görsel ritim algısı puanlarının, Türk müziği bölümü öğrencilerinde ise işitsel ritim algısı puanlarının daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Buradan hareketle öğrencilerin görsel ve işitsel ritim algılarında verilen eğitimin etkili olduğu savı dile getirilmiştir.

3.1.2.9. Demir, M., Özdemir, G. ve Turan, Z. (2022). Halk dansları/oyunları alanında yapılmış lisansüstü tezlere yönelik içerik analizi (Bibliyografya). *Journal of Academic Social Resources*, 7(37), 607-617.

Betimsel bir çalışma olan bu araştırmada, ulaşılan 1991-2021 yılları arasında halk dansları/oyunları konusunda yazılmış lisansüstü tezlerle ilgili bibliyografya oluşturulması amaçlanmıştır. Taramalar belirlenen anahtar kelimeler ile Ulusal Tez Merkezi üzerinden gerçekteştirilmiştir. Sonuç olarak 49 farklı üniversitede hazırlanmış 150 lisansüstü tez tespit edilmiştir. Bunlardan 23'ünün doktora tezi olduğu belirtilmiştir. Bulunan tezler üniversitesi, yılı, türü, araştırma modeli, veri toplama araçları, çalışma alanları ve çalışma konuları bakımından tablolafıtırılmıştır. Son olarak tüm tezlerin künye bilgileri verilmiştir.

3.1.3. Halk Oyunları ve Psikososyal Konular Kategorisi

3.1.3.1. Kaya, İ. (2007). Bisikletçiler ile erkek halk oyuncuların bazı kişilik (Psikolojik) özelliklerinin karşılaştırılması. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 15(1), 439-450.

Bu araştırmada, bisikletçiler ile halk oyuncuların kişilik özelliklerinin karşılaştırılması amaçlanmıştır. Bu çalışmaya 18 halk oyuncu, 20 bisikletçi olmak üzere toplam 38 sporcu gönüllü olarak katılmıştır. İki grubun puan ortalamaları arasındaki farklar istatistiksel açıdan anlamlı bulunmamıştır. Kişilik özelliklerini belirleyen saldırganlık-uysallık boyutuna ait puan ortalamalarında halk oyuncuların uysallık, bisikletçilerin saldırganlık boyutunda oldukları tespit edilmiştir.

3.1.3.2. Kaya, İ. (2008). Erkek ve bayan halk oyuncuların psikolojik özelliklerinin karşılaştırılması (17-21 yaş örneği). *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 16(2), 451-460.

Bu araştırmada 17-21 yaş bayan ve erkek halk oyuncuların kişilik özelliklerinin karşılaştırılması amaçlanmıştır. Çalışmaya 18 bayan, 18 erkek olmak üzere toplam 36 halk oyuncu katılmıştır. İki grubun puan ortalamaları arasındaki farklar istatistiksel açıdan anlamlı bulunmamıştır.

3.1.3.3. Uzunkaya, E. (2009). Türkiye'nin uluslararası platformlardaki tanıtım faaliyetleri içinde halk oyunları festivallerinin rolü. *Akademik Bakış Dergisi*. 16, 1-18. Uzunkaya'nın (2009) çalışmasında, halk oyunları festivallerinin özellikleri üzerinde durulmuş, uluslararası halk oyunları festivallerinin bir dış tanıtım aracı olarak önemini vurgulanmıştır. Festivallerinin turizme, ekonomiye ve sanata katkılarından bahsedilmiştir. Bunlarla beraber uluslararası halk oyunları festivallerinde Türkiye'yi olumsuz yönde etkileyen durumlara da değinilmiştir.

3.1.3.4. Karacan Doğan, P. ve Yetim, A. A. (2011). Halk oyunlarının sosyal bütünlüşmeye etkisi. *Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 16(3), 27-48.

Bu araştırma, halk oyunlarının toplumsal etkilerinin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır. Araştırmanın örneklemini, Türkiye Halk Oyunları Federasyonu'nun ve Milli Eğitim Bakanlığı'nın 2010 yılında düzenlemiş olduğu Grup ve Final yarışmalarında, Gençler ve Büyükler kategorisinde yarışmalara katılan 840 kişi oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak, "Sosyal Bütünlüşme Ölçeği" kullanılmıştır. Çalışmada halk oyunlarının sırasıyla "Milli ve Kültürel Gelişim", "İkili İlişkilerin Gelişimi", "Toplumsal Gelişim", "Grup İlişkilerinin Gelişimi", "Duygusal Gelişim", "Fiziksel Gelişim" ve "Kişisel Becerilerin Gelişimi" açısından bireye önemli kazanımlar sağladığı sonucuna ulaşılmıştır.

3.1.3.5. Ötken, N. (2011). Toplumsal cinsiyet bağlamında halk oyunlarında kadın. *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi*, 8(1), 269-276.

Ötken'nin (2011) bu çalışmasında, halk oyunlarında sahneleme sürecinde kadının yeri, toplumsal cinsiyet bağlamında tartışılmıştır. Konu "Geleneksel ve yeni uygulamalarda kadın" ve "Sahne arkasında kadın" başlıkları altında ele alınmıştır. Halk oyunlarında uzun zamandır sahneleme sürecinde erkek egemen bir yapının olduğu vurgulanmıştır. Kadınlar tarafından yaratılmış kadın oyunlarının sahneleme sürecinde geri planda kaldığı savunulmuştur. Sahneleme sürecinde kadınların daha aktif roller alması gerekliliği üzerinde durulmuştur.

3.1.3.6. Uslu, M. (2013). Halk oyunları çalışmalarının üniversite öğrencilerinin psikososyal gelişimlerine Etkisi. *Akademik Bakış Dergisi*, 39, 1-15.

Araştırmada, halk oyunları çalışmalarının üniversite öğrencilerinin psiko-sosyal gelişimlerine etkilerinin saptanması hedeflenmiştir. Bu araştırma, Marmara Üniversitesi, Sağlık Kültür ve Spor Daire Başkanlığı bünyesinde, halk oyunları etkinliklerine katılan 55 erkek, 53 kadın toplam 108 üniversite öğrencisi üzerinde gerçekleştirilmiştir. Sonuç olarak halk oyunları çalışmalarının öğrenciler üzerinde olumlu etkilerinin olduğu vurgulanmıştır.

3.1.3.7. Terzioğlu, E. A., Koç, Y. ve Yazıcı, M. (2013). Halk oyunları oynayanların durumluk ve sürekli kaygı düzeyleri (Erzincan yöresi örneği). *Erzincan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 6(2), 361-370.

Bu araştırma halk oyunları oynayanların durumluk ve sürekli kaygı düzeylerini belirlemek amacıyla yapılmıştır. Çalışmaya “Erzincan Yöresi” halk oyunları oynayan 10 bayan ve 15 erkek olmak üzere toplam 25 kişi katılmıştır. Veri toplama yöntemi olarak anket tekniği kullanılmıştır. Kaygı düzeylerini ölçmek için ise Anksiyete Envanterinden yararlanılmıştır. Verilere göre; Kaygı düzeyinin cinsiyete ve yarışma öncesi-sonrası gibi durumlara göre değiştiği sonucuna ulaşılmıştır. Bu çalışmanın farklı yöre oyuncularında da uygulanabileceği öneri olarak sunulmuştur.

3.1.3.8. Hacıcaferoğlu, S. (2014). Halk oyunları branşına katılan sporcuların sosyo ekonomik profillerinin incelenmesi. *İnönü Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 1(1), 14-24.

Hacıcaferoğlu (2014) tarafından yapılan araştırmada Malatya ilindeki halk oyunları kulüplerindeki sporcuların sosyo-ekonomik profillerinin ortaya konması amaçlanmıştır. Sonuç olarak, örnekteki halk oyunları branşına katılan sporcuların büyük çoğunluğunun 14-16 yaş aralığındaki kadınlardan oluştuğu tespit edilmiştir. Sporcu öğrencilerin çoğunluğunun 3-4 kardeş sayısına sahip oldukları ve devlet okullarında öğrenim gördükleri ve il merkezlerinde ikamet ettikleri belirlenmiştir. Ailelerinin eğitim ve ekonomik düzeylerinin orta ve orta altı düzeyde oldukları, daha ziyade anneleri ev hanımı, babaları işçi statüsünde olan çocuklarının aktif olarak bu branşa yöneldikleri sonucuna ulaşılmıştır. Ayrıca katılımcıların ailelerinin büyük bir çoğunluğunun ekonomik anlamda sabit bir gelirlerinin olmadığı ve apartman dairesinde kiracı olarak ikamet ettikleri belirlenmiştir.

3.1.3.9. Hacıcaferoğlu, S., Bozkuş, T. ve Kızılkaya N. (2014). Türk halk oyunlarına katılan bireylerin halk oyunlarına başlama sebeplerinin incelenmesi. *Uluslararası Hakemli Beşeri ve Akademik Bilimler Dergisi*. 3(7), 36-44.

Araştırma 2. *Uluslararası Bilim Kültür ve Spor Kongresi*'nde bildiri olarak sunulan çalışmanın makaleye dönüştürülmüş halidir. Bu çalışmada, halk oyunları sporcularının bu branşı seçme nedenleri üzerinedir. Araştırmada tarama modeli kullanılmıştır. Araştırma için halk oyunları yarışmalarına katılan 141 kişi seçilmiştir. Araştırma için “Rekreasyon Amaçlı Halk Oyunlarına Katılım Nedenleri” anketi kullanılmıştır. Araştırmada halk oyunlarına karşı duyulan sevginin ve cinsiyetin bu branşı seçmede etkili olduğu, yaş ve eğitimin ise etkili olmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

3.1.3.10. Yazıcı, T. (2014). Türk halk oyunları bölümü öğrencilerinin müzik öğretimi özyeterlik düzeyleri ile ilgili görüşleri. *Akademik Bakış Dergisi*. 41, 1-18.

Bu araştırmada, Türk Halk Oyunları bölümü son sınıf öğrencilerinin müzik öğretimi özyeterlik düzeylerinin incelenmesi, sorunların tespit edilerek öğrenci görüşlerine ulaşılması hedeflenmiştir. Araştırma 2013-2014 eğitim-öğretim yılında Dicle Üniversitesi Devlet Konservatuvarında öğrenim görmekte olan 28 Türk Halk Oyunları bölümü son sınıf öğrencisi ile gerçekleştirilmiştir. Araştırma boyunca nitel araştırma modeli kullanılırken, araştırma yöntemi olarak görüşme (mülakat), araştırmada veri toplama aracı olarak da görüşme formu kullanılmıştır. Sonuç olarak, öğrencilerin müzik alan bilgisine, müziksel davranış biçimlerine, öğretim bilgisine ve öğretmenlik meslek bilgisi derslerine yönelik aldıkları eğitimin yeterli olmadığı; müzikte bilgi birikimlerine ve müzikte uygulama becerilerine güven duymadıkları gibi çeşitli sorunların varlığı tespit edilmiştir.

3.1.3.11. Hacıcaferoğlu, S., Hacıcaferoğlu, B. ve Seçer, M. (2015). Halk oyunları branşına katılan sporcuların yarışma öncesi kaygı düzeylerinin bazı değişkenler açısından incelenmesi. *Uluslararası Bilim Kültür ve Spor Dergisi*, 3(Özel Sayı 2), 288-297.

Bu çalışma Türk halk oyunları branşına katılan sporcuların yarışma öncesi kaygı düzeylerini bazı değişkenler açısından belirleyebilmek amacıyla yapılmıştır. Araştırma 187 halk oyunları sporcusu üzerinde gerçekleştirilmiştir. Veri toplama aracı olarak Durumluk ve Sürekli Kaygı Ölçeğinin, Durumluk (Anlık) Kaygı Bölümü kullanılmıştır. Araştırmada cinsiyet, yaş ve halk oyunları oynama süresi değişkenlerine bağlı olarak sporcuların yarışma öncesi anlık kaygı hissetme durumları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farkın olduğu saptanmıştır.

3.1.3.12. Kızılkaya, N.(2015). Sosyal ağların halk oyunları açısından değerlendirilmesi ve Facebook örneği. *İnönü Üniversitesi*. 1-4.

Bu araştırmada halk oyunları camiasının örgütlenmesi ve sorunlarının çözümünde sosyal medya kullanımının etkililiği üzerinde durulmuştur.

3.1.3.13. Nergiz, S., Bayköse, N. ve Yıldız, M. (2015). Kendinle konuşma: Modern ve halk dansları yapan bireylerin kendileriyle konuşma durumları. *Niğde Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 9(Özel Sayı), 40-49.

Yazarlar, 291 dansçı üzerinde gerçekleştirdikleri bu çalışmada, Türk kültürüne uyarlanmış bir anket kullanarak, modern danslar ve halk danslarıyla uğraşan bireylerin kendinle konuşma düzeylerini, cinsiyet ve dans türü açısından incelemişlerdir. Sonuç olarak çok büyük bir fark olmamakla birlikte kadın dansçıların bilişsel ve motivasyonel kendinle konuşma düzeylerinin, erkek dansçılara oranla daha yüksek olduğunu saptamışlardır. Dans türü bakımından yapılan kıyaslamada herhangi bir farkla karşılaşılmadığı ifade edilmiştir.

3.1.3.14. Turan, Z. (2015). Beden eğitimi öğretmen adayları için halk oyunları dersi tutum ölçeğinin geliştirilmesi. *Yüzüncü Yıl Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 12(1), 202-222.

Turan (2015) tarafından yapılan çalışmada beden eğitimi öğretmen adaylarının halk oyunları dersine yönelik tutumlarını ortaya koyan geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı geliştirmek hedeflenmiştir. Çalışmaya, iki farklı üniversitesinin Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokullarının Öğretmenlik Bölümlerinde öğrenim gören 112 öğrenci gönüllü olarak katılmıştır. Yapılan çalışma sonucunda 13 maddelik bir ölçek geliştirilmiştir.

3.1.3.15. Bozdemir, R., Paktaş, Y. ve Sarı, R. (2016). Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı okullarda görev yapan idarecilerin halk oyunlarına karşı tutumlarının incelenmesi (Tokat ili örneği). *Uluslararası Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, 4(7), 110-117. Bu çalışmanın amacı, ilk ve ortaöğretim okullarında görev yapan okul idarecilerinin halk oyunlarına karşı tutumlarını incelemektir. Araştırma Tokat ilinde yapılmıştır. Katılımcılara anket uygulanmıştır. Anket verilerine göre; idarecilerinin halk oyunlarına karşı tutumlarının genel olarak olumlu olduğu, idarecilerin halk oyunlarının fiziksel, sosyal, kültürel ve psikolojik gelişime katkı sağladığının farkında oldukları sonuçlarına ulaşılmıştır.

3.1.3.16. Turan, Z. (2016). Üniversite öğrencilerinin dans özyeterlikleri üzerine bir çalışma. *Yedi: Sanat, Tasarım ve Bilim Dergisi*, 16, 33-46.

Bu çalışma, farklı bölümlerde öğrenim gören ve halk dansları dersi seçen üniversite öğrencilerinin dans öz yeterlik algılarını belirlemek amacıyla yapılmıştır. Çalışmaya, Celal Bayar Üniversitesi'nin farklı bölümlerinin 2. sınıflarında öğrenim gören 42'si kadın, 16'sı erkek toplam 58 öğrenci katılmıştır. Araştırmada bir ölçme aracı da

geliştirilmiştir. Yapılan analizler sonucunda öğrencilerin dans öz yeterliliklerinin yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

3.1.3.17. Algün, D. G. ve Doğan, İ. (2017). Halk oyunları hakemlerinin tükenmişlik düzeyleri ile iş doyumları arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Akademik Bakış Uluslararası Hakemli Sosyal Bilimler Dergisi*, 62(1), 138-145.

Bu çalışmanın amacı, Türkiye Halk Oyunları Federasyonu bünyesinde görev yapan hakemlerin tükenmişlik düzeyleri ile iş doyumları arasındaki ilişkiyi incelemektir. Araştırma 219 hakem üzerinde gerçekleştirilmiştir. Araştırmada veri toplama aracı olarak Maslach Tükenmişlik Envanteri ve Minnesota İş Doyum Ölçeği kullanılmıştır. Sonuç olarak hakemlerin duygusal tükenme düzeyleri ve duyarsızlaşma düzeyleri ile iç kaynaklı doyum düzeyleri arasında negatif yönde düşük düzeyde, kişisel başarı düzeyleri ile iç kaynaklı doyum düzeyleri arasında pozitif yönde orta düzeyde anlamlı bir ilişki olduğu görülmüştür.

3.1.3.18. Önal, L., Gerek, Z., Bedir, F. ve Bedir D. (2017). Halk dansları ile ilgilenen üniversite öğrencilerinin davranış özellikleri ile eğlence eğilimleri arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Atatürk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 19(4), 104-114.

Yazarlar tarafından yapılan çalışma ile halk dansları yarışmalarına katılan öğrencilerin, davranış özellikleri ile eğlence eğilimleri arasındaki ilişki incelenmiştir. Araştırmaya üniversiteler arası halk dansları yarışmasına katılan 179 kadın, 153 erkek olmak üzere toplam 332 öğrenci katılmıştır. Araştırmada üç bölümden oluşan bir anket formu uygulanmıştır. Birinci bölümde katılımcıların demografik özellikleri, ikinci bölümde Yetişkin Eğlence Eğilimi Özelliği Ölçeği, üçüncü bölümde Davranışlar Ölçeği kullanılmıştır. Yapılan analizler sonucunda katılımcıların kişilik eğilimleri ile eğlence eğilimleri arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki olduğu tespit edilmiştir. Eğlence eğilimi gösteren bireylerin A-Tipi kişiliğe sahip oldukları ve bu bireylerin Davranışlar Ölçeğinden yüksek puan aldıkları belirtilmiştir.

3.1.3.19. Bayar, S., Bayazıt, B., Tuncil, O.S., Bahadır, T.K., Uçar, S. ve Dolu, U. (2018). 10-11 yaş grubuna uygulanan step ve halk oyunları aktivitelerinin çocukların sosyal gelişimine etkisi. *Akademik Sosyal Araştırmalar Dergisi*. 6(79), 579-588.

Bu araştırma daha önce uluslararası bir kongrede bildiri olarak sunulmuş çalışmanın makaleye dönüştürülmüş halidir. Çalışma step ve halk oyunları çalışmalarının 10-11 yaş grubu çocukların sosyal gelişimine etkisini araştırmak amacıyla yapılmıştır. Araştırma için 15 erkek ve 15 kız olmak üzere 30 çocuk seçilmiştir. Çocuklara 12 haftalık bir etkinlik programı uygulanmıştır. Çocuklara etkinlik programı öncesinde ve sonrasında anket uygulanmıştır. Uygulanan anket “evet” ve “hayır” cevabını içeren 14 sorudan oluşmaktadır. Sonuç olarak, gerçekleştirilen 12 haftalık etkinliğin, toplum içinde duygularını rahatlıkla ifade edebilmesi, çevresindeki insanlara karşı paylaşımcı bir tutum sergilemesi, alışılmamış durumlara uyum sağlama ve kurallara uyum gösterebilmesi açısından katkı sağladığı sonucuna ulaşılmıştır.

3.1.3.20. Karademir, Y. ve Karademir, M.B. (2018). Antrenör liderlik davranışlarının başarı motivasyonu üzerindeki etkisi: Halk oyuncular üzerinde bir uygulama. *Akademik Sosyal Araştırmalar Dergisi*. 6(65), 188-202.

Bu çalışmanın amacı halk oyunları ile ilgilenen üniversite öğrencilerinin algıladıkları antrenör liderlik davranışlarının başarıları üzerine etkisini araştırmaktır. Araştırmaya lisanslı halk oyuncularından 152 kadın ve 136 erkek olmak üzere toplam 288 kişi katılmıştır. Veri toplama aracı olarak “Kişisel Bilgi Formu”, “Sporda Liderlik Ölçeği” ve “Başarı Motivasyonu Ölçeği” kullanılmıştır. Araştırma sonucuna göre oyuncuların antrenör liderlik davranışı algılamalarında cinsiyet ve üniversite faktörünün etkili olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Ancak oyuncuların başarı motivasyonu düzeylerinde cinsiyet faktörünün etkisinin olmadığı fakat üniversite faktörünün etkisinin olduğu tespit edilmiştir.

3.1.3.21. Ulucan, H., Keskin, A., Altun, M. ve Kır, S. (2018). Halk oyunlarının okulöncesi öğrencilerinin dikkat düzeylerine etkisinin incelenmesi. *Niğde Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 12(3), 253-257.

Bu araştırmanın amacı, halk oyunlarının okul öncesi öğrencilerinin dikkat düzeylerine etkisini incelemektir. Araştırmaya Niğde ilinde bulunan bir ana okulda öğrenim gören ve yaşları 5.5 olan toplam 33 öğrenci katılmıştır. Araştırmada deneysel desen kullanılmıştır ve deney grubunda bulunan çocuklara 11 hafta boyunca haftada 1 gün 30-40 dakika süren halk oyunları eğitimi verilmiştir. Veri toplama aracı olarak "Frankfurter Dikkat Testi" kullanılmıştır. Sonuç olarak halk oyunları eğitiminin 5.5

yaşındaki okul öncesi öğrencilerinin dikkat düzeylerini arttırmada etkisinin olduğu belirtilmiştir.

3.1.3.22. Ay, E. (2019). Halk dansları eğitmenlerinin halk danslarını turizm açısından değerlendirmelerine ilişkin nitel bir çalışma. *Uluslararası Folklor Akademi Dergisi*, 2(1), 103-120.

Ay'a (2019) göre kültür, turizm açısından önemli bir yapıya sahiptir. Nedeni ise farklı kültürlerin ve kültürlere ait uygulamaların turistleri meraklandırmasıdır. Bu çalışmanın temel amacı halk danslarının turizm amaçlı mevcut kullanımı üzerinde durmak ve turizm açısından önemine yönelik halk dansları eğitmenlerinin görüşlerini ortaya koymaktır. Bu amaçla, 20 halk dansları eğitmeni ile yüz yüze görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Elde edilen veriler yorumlanarak betimsel analiz yapılmıştır. Katılımcılar, halk danslarının ülke tanıtımında önemli rol oynadığını ve önemli bir turistik çekicilik unsuru olduğunu belirtmişlerdir. Ancak turistlerin ilgisini çekmek amacıyla halk danslarının özünden farklı bir şekilde icra edilmesini de doğru bulmadıklarını ifade etmişlerdir.

3.1.3.23. Küpana, M.N. (2019). Dans öğrencilerinin piyano dersine yönelik tutumları. *Güzel Sanatlar Dergisi*. 14(3), 237-246.

Küpana (2019) yaptığı çalışmada dans eğitimi alan öğrencilerin piyano dersine karşı tutumlarını incelemektedir. Çalışmaya Türk Halk Oyunları Bölümü öğrencilerinden seçilmiş 49 kişi katılmıştır. Veri toplama aracı olarak öğrencilere Kişisel Bilgi Formu ve "Piyano Dersi Tutum Ölçeği" uygulanmıştır. Araştırmada öğrencilerin piyano dersine karşı olumlu bir tutum sergiledikleri sonucuna ulaşılmıştır. Öğrencilerin sergiledikleri tutumun, yaş ve cinsiyet gibi değişkenlerden etkilenmediği anlaşılmıştır.

3.1.3.24. Saygılı, M. S. ve Özmutlu, İ. (2019). 8 Haftalık halk oyunları çalışmalarının üniversite öğrencilerinin öznel iyi oluş düzeyleri üzerine etkisi (Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi Örneği). *Sosyal Bilimler Metinleri*, 2, 47-67.

Bu çalışma halk oyunlarının öğrencilerin öznel iyi oluş düzeylerine etkisini incelemek üzere 8 hafta süren ön test-son test kontrol grupsuz yarı deneysel desene başvurulmuş bir araştırmadır. Araştırmaya daha önce halk oyunları eğitimi almayan 25 kadın ve 25 erkek toplam 50 kişi katılmıştır. Veri toplama aracı olarak "Kişisel Bilgi Formu" ve "Öznel İyi Oluş Ölçeği" kullanılmıştır. Katılımcılara 8 haftalık halk

oyunları eğitimi verilmiştir. Eğitim öncesinde ve sonrasında ölçekler uygulanmıştır. Ölçeklerden elde edilen veriler karşılaştırıldığında tüm katılımcıların öznel iyi oluş düzeylerinin arttığı görülmekle birlikte erkek öğrenciler lehine anlamlı bir fark tespit edilmiştir.

3.1.3.25. Çavuş, A. ve Baki, A. (2020). Yerel halk üzerindeki sosyal etkileri bakımından Akçaabat Müzik ve Halk Oyunları Festivali. *Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 24 (1), 279-289.

Yapılan çalışmada bu festivalin yöre halkı üzerinde ne gibi etkileri olduğu araştırılmıştır. Toplum üzerindeki sosyal etkilerini, yerel halkın beklenti ve algılarını belirlemek amaçlanmıştır. Bu çalışmaya 386 kişi katılmıştır ve katılımcılara anket uygulaması yapılmıştır. Akçaabat Müzik ve Halk Oyunları Festivalinin yerel halkın sosyalleşmesini sağladığı ve turizme katkıda bulunduğu sonucuna varılmıştır.

3.1.3.26. Dönmez, K. H., Kolukısa, Ş. ve Altundaş Demir, N. (2020). Halk oyunları sporcularının algılanan stres düzeylerinin ve problem çözme becerilerinin karşılaştırılması. *Sosyal Bilimler Güncel araştırmalar Dergisi*, 10(4), 821-834.

Bu çalışma, 2019 yılında Türk halk oyunları sporcularının stres düzeyleri ile problem çözme becerileri arasındaki ilişkiyi araştırmak amacıyla yapılmıştır. Araştırmanın örneklemini 383 sporcu oluşturmaktadır. Araştırmada, ölçme araçları olarak demografik veri formu, “Problem Çözme Envanteri” ve “Algılanan Stres Ölçeği” kullanılmıştır. Sonuç olarak; Halk oyunları sporcularının stres düzeyleri ve problem çözme becerileri arasında zayıf ama anlamlı bir korelasyon olduğu saptanmıştır. Katılımcıların spor deneyimleri ile algılanan stres düzeyleri ve spor deneyimleri ile problem çözme becerileri arasında anlamlı farklılık tespit edilmiştir.

3.1.3.27. Eroğlu, E. ve Köktan, D. (2020). Yaratıcı drama ve Türk halk dansları çalışmalarının ilköğretim ikinci kademe öğrencilerinin sosyal gelişimine etkisi. *Türük Uluslararası Dil, Edebiyat ve Halkbilimi Araştırmaları Dergisi*, 8(20), 203-216.

Bu araştırmanın amacı, yaratıcı drama ve Türk halk oyunları etkinliklerinin ilköğretim II. kademe öğrencilerinin sosyal becerilerinin gelişimi üzerinde etkisinin olup olmadığını incelemektir. Araştırmanın çalışma grubu, 15 kız 14 erkek olmak üzere toplam 29 öğrenciden oluşmaktadır. Araştırmada, nicel araştırma yöntemlerinden kontrol grupsuz öntest-sontest deneysel desen kullanılmıştır. Öğrenciler 5 adet yaratıcı

drama, 2 adet yaratıcı drama ve dans, 3 adet dans atölyesi olmak üzere toplamda 10 atölye çalışmasına katılmışlardır. Veriler Sosyal Becerileri Değerlendirme Ölçeği ile toplanmıştır. Sonuç olarak, yapılan etkinliklerin temel konuşma, ilişkiyi başlatma, ilişkiyi sürdürme, grupla işbirliği yapma gibi sosyal becerilerin gelişmesinde etkili olduğu belirtilmiştir.

3.1.3.28. Evli, M. ve Barut, Y. (2020). Halk oyunları faaliyetlerinin iletişim ve problem çözme becerileri üzerine etkisi. *Uluslararası Beden Eğitimi Spor ve Teknolojileri Dergisi*, 1(1), 42-49.

Araştırmanın amacı bireylerin iletişim becerileri ve problem çözme becerileri üzerinde halk oyunları faaliyetlerinin etkisini incelemektir. Araştırmaya Çorum’ da bulunan halk eğitim merkezi, dernek ve kulüplerde halk oyunları faaliyetlerinde bulunan 116 erkek, 144 kadın, toplam 260 kişi katılmıştır. Katılımcılara, Problem Çözme Envanteri, İletişim Becerileri Envanteri uygulanmıştır. Sonuç olarak halk oyunlarının yanı sıra başka bir sosyal, sportif ya da sanatsal faaliyetlerle ilgilenenlerin iletişim becerileri sadece halk oyunları ile ilgilenen bireylerin iletişim becerilerinden daha yüksek bulunmuştur. İletişim becerisi arttığında problem çözme becerisinin de artacağı vurgulanmıştır.

3.1.3.29. Seleciler, C. ve Türkmen, M. (2020). Halk dansçılarının imgeleme ve optimal performans duygu durumu düzeyleri arasındaki ilişkiler. *Uluslararası Güncel Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 6(1), 63-79.

Yapılan araştırma, halk dansları eğitimi gören öğrencilerin imgeleme ve optimal performans duygu durumu düzeyleri arasındaki ilişkiyi belirlemek amacıyla yapılmıştır. Araştırmaya 91 erkek ve 58 kadın toplam 149 kişi katılmıştır. Araştırmada veri toplama araçları olarak, araştırmacı tarafından hazırlanan “Kişisel Bilgi Formu”, “Sporda İmgeleme Envanteri” ve “Durumluluk Optimal Performans Duygu Durumu Ölçeği” kullanılmıştır. Elde edilen verilere yapılan analizler sonucu, imgeleme alt boyutları ile optimal performans duygu durumu alt boyutları arasında olumlu yönde anlamlı bir ilişki olduğu anlaşılmıştır.

3.1.3.30. Soykan, Ö. ve Mirzeoğlu, D. A. (2020). Halk oyunlarının üniversite öğrencilerinin sosyal beceri ve özgüven düzeylerine etkisi. *Spormetre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 18(2), 136-156.

Deney-kontrol gruplu ön test-son test modelinde gerçekleşen bu çalışmanın amacı, halk oyunlarının üniversite öğrencilerinin sosyal beceri ve özgüven düzeyleri üzerindeki etkilerinin araştırılmasıdır. Araştırmaya 2017-2018 öğretim yılında Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi'nde farklı bölümlerde öğrenim gören 30 deney, 30 kontrol, toplam 60 öğrenci katılım sağlamıştır. Kontrol grubundaki öğrencilere çalışma süresince herhangi bir işlem uygulanmazken, deney grubu öğrencilerine 12 hafta boyunca yöresel halk oyunları öğretilmiş ve öğrenmelerin sonunda oyunlar halka açık yerlerde sergilenmiştir. Çalışmada veri toplama araçları olarak “Sosyal Beceri Envanteri” ve “Özgüven Ölçeği” kullanılmıştır. Elde edilen verilere yapılan analizlerden halk oyunlarının üniversite öğrencilerinin sosyal beceri özelliklerini ve özgüvenlerini geliştirdiği sonucuna varılmıştır.

3.1.3.31. Turan, Z. (2020). Sahne sanatlarına dönüşüm sürecinde halk oyunları ile ilgilenen bireylerin etik değerlerinin incelenmesi. *Akademik Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 8(104), 162-178.

Turan'ın (2020) yaptığı çalışmada, çeşitli değişkenlerin halk oyunları dansçıların danstaki etik değer davranışlarına etkisini incelemek amaçlanmıştır. Araştırmaya halk oyunları oynayan, farklı yaş ve meslek gruplarından 405 kadın, 330 erkek olmak üzere toplam 735 dansçı katılmıştır. Katılımcılara “Danstaki Etik Değerler Ölçeği” uygulanmıştır. Elde edilen verilere göre dansçıların, dansta kabul gören etik değerlere yeterli düzeyde uygun davrandığı sonucuna ulaşılmıştır.

3.1.3.32. Ustaoglu Hoşver, P., Tiryaki, K. ve Pehlivan, M. (2020). Beden eğitimi ve spor öğretmen adaylarının halk oyunları dersine yönelik tutumlarının incelenmesi. *Akdeniz Spor Bilimleri Dergisi*, 3(1), 15-23.

Çalışmada beden eğitimi öğretmeni adaylarının halk oyunlarına yönelik tutumlarını tespit etmek amaçlanmıştır. Araştırma iki farklı üniversitesinin beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümlerinde öğrenim gören 243 öğrenci üzerinde gerçekleştirilmiştir. Veri toplama aracı olarak Beden Eğitimi Öğretmen Adayları İçin Halk Oyunları Dersi Tutum Ölçeği kullanılmıştır. Sonuç olarak erkek beden eğitimi öğretmeni adaylarının halk oyunlarına yönelik tutumlarının daha olumlu tespit edilmiştir.

3.1.3.33. Yamaner Okdan, H. (2020). Toplumsal cinsiyet ve dans: İzmir ili Ödemiş ilçesi geleneksel kadın oyunları. *Eurasian Journal of Music and Dance*, 16, 253-262

Bu makalede, yazarın bölgede yaptığı alan araştırması verileri ışığında, İzmir ili Ödemiş ilçesinde bireysel ve grup halinde oynanan geleneksel kadın oyunlarının mekanı, icra zamanı, dans icrasına eşlik eden çalgıları ve dans repertuarı gibi unsurlar, kadına yönelik toplumsal cinsiyet yargıları bağlamında ele alınmaktadır. Yazıda kadının yaşı, evli veya bekar olma durumuna göre toplumun kadından beklentileri Ödemiş geleneksel oyunları özelinde ele alınmaktadır.

3.1.3.34. Karabacak, E., Kangalgil, M. ve Kaya M. (2021). Halk oyunları eğitiminin 9-16 yaş grubu öğrencilerin özgüven düzeyleri üzerine etkisinin incelenmesi. *Türkiye Bilimsel Araştırmalar Dergisi*, 6(1), 12-22.

Bu çalışmanın amacı, halk oyunları eğitiminin 9-16 yaş grubu öğrencilerin özgüven düzeylerine etkisini incelemektir. Çalışmaya 9-16 yaş arası, halk oyunları eğitimi alan ve almayan bireyler olmak üzere toplam 800 kişi katılmıştır. Verilerin toplanmasında; araştırmacılar tarafından hazırlanan "Kişisel Durum Formu" ve "Piers-Harris'in Çocuklarda Öz Kavramı Ölçeği" kullanılmıştır. Sonuç olarak; halk oyunları eğitimi alan öğrencilerin özgüven puanları bu eğitime katılmamış öğrencilerden yüksek çıkmış ve gruplar arası farklılık önemli bulunmuştur.

3.1.3.35. Lumalı, H.Ö. ve Adıgüzel, Ö. (2021). Ege Üniversitesi Halk Dansları Eğitim Programının öğretim elemanı görüşlerine göre değerlendirilmesi: Bir durum çalışması. *Ankara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Dergisi*. 3(2), 85-102.

Araştırma; Türkiye'deki akademik halk dansları eğitim programlarının öğretim elemanı görüşlerine göre değerlendirilmesi amacıyla hazırlanmıştır. Çalışma, Ege Üniversitesi Devlet Türk Musikisi Konservatuarı Türk Halk Oyunları Bölümü'nden mezun ve yüksek lisans eğitimlerini de Ege Üniversitesi bünyesinde alanlarında tamamlamış yedi öğretim elemanı üzerinde gerçekleştirilmiştir. Veriler araştırmacı tarafından hazırlanan yarı yapılandırılmış görüşme formu ile birebir görüşmelerle toplanmıştır. Sonuç olarak, halk dansları eğitim programlarının bölümün misyonuyla tam uyuşmadığı ve geliştirilmesi gerekliliği sonucuna ulaşılmıştır.

3.1.3.36. Okdan, B. (2021). Halk oyunları bölümünde öğrenim gören üniversite öğrencilerinin Covid-19 pandemi döneminde psikolojik dayanıklılık düzeylerinin farklı değişkenler açısından incelenmesi. *Sosyal Zihniyet ve Araştırmacı Düşünürler Dergisi*, 7(43), 755-774.

Bu çalışmanın amacı, Türkiye’de farklı üniversitelerde halk oyunları bölümünde öğrenim gören öğrencilerinin psikolojik dayanıklılık düzeylerinin belirlenmesi ve farklı değişkenler açısından incelenmesidir. Araştırma pandemi sürecinde 2019/2020 eğitim ve öğretim yılında farklı üniversitelerin halk oyunları bölümünde öğrenim gören 195 erkek ve 229 kadın olmak üzere toplam 424 öğrenci ile yürütülmüştür. Araştırmanın verileri Psikolojik Dayanıklılık Ölçeği ve araştırmacı tarafından belirlenen Covid-19 ile ilgili yargılarını belirlemek amacıyla hazırlanan bilgi formu ile toplanmıştır. Öğrencilerin psikolojik dayanıklılık ölçeği alt boyutları ile yerleşim merkezleri, Covid-19 hakkında yeterli bilgiye sahip olma, Covid-19 hakkında yetkililerin kendilerinin yeteri kadar bilgilendirdiğini düşünme, Covid-19'a karşı yeteri kadar önlem alma, kısıtlamalara rağmen sportif aktivite yapma durumları arasında anlamlı farklılıklar olduğu tespit edilmiştir. Öğrencilerin haftalık toplam spor yapma süreleri ile psikolojik dayanıklılık ölçeği alt boyutları arasında pozitif yönde anlamlı ilişki olduğu tespit edilmiştir.

3.1.3.37. Okdan, B. ve Güler, B. (2021). Halk oyunları bölümünde öğrenim gören üniversite öğrencilerinin covid-19 pandemi döneminde spora bağlılık düzeylerinin farklı değişkenler açısından incelenmesi. *International Social Sciences Studies Journal*, 7(83), 2362-2371.

Bu çalışmanın amacı, farklı üniversitelerin halk oyunları bölümlerinde öğrenim gören öğrencilerinin spora bağlılık düzeylerinin belirlenmesi ve farklı değişkenler açısından incelenmesidir. Araştırma pandemi sürecinde 2019/2020 eğitim ve öğretim yılında 195 erkek ve 229 kadın olmak üzere toplam 424 öğrenci ile yürütülmüştür. Araştırmanın verileri Spora Bağlılık Ölçeği ve araştırmacı tarafından tasarlanan öğrencilerin Covid-19 ile ilgili yargılarını belirlemek amacıyla hazırlanan bilgi formuyla toplanmıştır. Sonuç olarak, öğrencilerin yaşları ve haftalık toplam spor yapma süreleri ile spora bağlılık ölçeği alt boyutları arasında anlamlı ilişki olduğu belirtilmiştir.

3.1.3.38. Yalçın, Y. (2021). Halk oyuncularında grup sargınlığı ve algılanan motivasyonel iklim. *Balıkesir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*. 24(45), 445-465.

Yalçın (2021) tarafından yapılan çalışmada halk oyuncularının algıladıkları motivasyonel iklim ve grup sargınlığı ilişkisini değerlendirmek amaçlanmıştır.

Araştırma için Üniversiteler Arası Halk Oyunları Yarışmasına katılan 298 kişi seçilmiştir. Araştırmaya katılan kişilere “Grup Sargınlığı Ölçeği” ve “Motivasyonel İklim Ölçeği” uygulanmıştır. Araştırmada elde edilen verilere göre, oyuncuların ustalık iklim algıları arttığında grubun sosyal bütünleşmesi artmakta, oyuncuların performans iklimi arttığında ise grubun sosyal bütünleşmesi azalmaktadır. Grup sargınlığının ve motivasyonel iklim düzeyinin yaş, öğrenim durumu ve antrenör yeterliliğinden etkilendiği anlaşılmıştır.

3.1.3.39. Özbek, E. (2022). Halk oyunlarının kültürel ve sosyal entegrasyona katkısı ölçeğinin güvenirlik ve geçerlik çalışması. *Uluslararası Bozok Spor Bilimleri Dergisi*, 3(1), 40-50.

Özbek (2022) çalışmasında Halk Oyunların Kültürel ve Sosyal Entegrasyona Katkısı Ölçeğini güvenirlik ve geçerlik açısından incelemiştir. Bu inceleme için 349 kişiye ulaşılmış ve bu kişilere anket uygulanmıştır. Bu çalışma için Halk Oyunlarının Sosyal Bütünleşmeye Katkısı Ölçeği de kullanılmıştır. Ölçek verileri farklı değişkenler açısından incelenmiştir.

3.1.3.40. Tekkurşun Demir, G., Özbek, E. ve Gündüz, N. (2022). Halk oyunlarına yönelik tutum ölçeği (Hoytö): Geçerlik ve güvenirlik çalışması. *Spormetre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*. 20(2), 68-77.

Araştırmada, halk oyunlarına yönelik geçerli ve güvenilir bir tutum ölçeğinin geliştirilmesi amaçlanmıştır. Nicel araştırma modelinin kullanıldığı araştırmaya, 14-19 yaş grubundan 394 (192 kadın, 202 erkek) katılımcı dahil edilmiştir. Sonuç olarak 3 faktörden ve 23 maddeden oluşan, Halk Oyunlarına Yönelik Tutum Ölçeği'nin zamana dayanıklı, geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olduğu tespit edilmiştir.

3.1.3.41. Uğurlu, A. ve Gülgen, Z. (2022). Kültürel miraslarımızdan halk oyunları: beden eğitimi ve spor öğretmeni adaylarının tutumları. *Akdeniz Spor Bilimleri Dergisi*, 5(3), 582-592.

Araştırma beden eğitimi öğretmeni adaylarının halk oyunları dersine yönelik tutumlarını belirlemek amacıyla yapılmıştır. Araştırmaya spor bilimleri fakültesinde okuyan 140 kız ve 160 erkek olmak üzere toplam 300 öğrenci katılmıştır. Öğrencilere 13 maddeden oluşan Beden Eğitimi Öğretmen Adayları İçin Halk Oyunları Dersi Tutum Ölçeği uygulanmıştır. Sonuç olarak, kadın öğrencilerin, daha önce halk

oyunları kursuna katılan kişilerin ve spor bilimleri fakültesinde beden eğitimi ve spor bölümünde okuyanların halk oyunlarına yönelik tutumlarının daha olumlu olduğu tespit edilmiştir.

3.1.3.42. Yalçın, Y., Demirağ, H., Kaya, Ş. ve Eroğlu, M. (2022). Halk oyuncularında zihinsel antrenmanın başarı motivasyonu düzeyini yordaması. *Spormetre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 20(1), 1-14.

Bu çalışma ile halk oyuncularının zihinsel antrenman düzeylerinin başarı motivasyonu düzeyleri üzerindeki etkisinin belirlenmesi ve bazı değişkenler açısından karşılaştırılması amaçlanmıştır. Araştırma 171'i kadın ve 194'ü erkek olmak üzere toplam 365 gönüllü katılımcı üzerinde gerçekleştirilmiştir. Veriler "Sporda Zihinsel Antrenman Envanteri" ve "Spora Özgü Başarı Motivasyonu Ölçeği" kullanılarak toplanmıştır. Araştırmanın sonucunda oyuncuların güç gösterme güdüsü düzeylerinde cinsiyetlerine ve halk oyunları ile ilgilenme sürelerine göre anlamlı bir fark olduğu belirlenmiştir. Ayrıca zihinsel antrenmanın güç gösterme güdüsü ve başarıya yaklaşma güdüsü üzerinde etkili olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

3.1.4. Halk Oyunları ve Sanat Kategorisi

3.1.4.1. Perçin Akgül, K. (2007). Toplum yaratusu halk oyunları ve bir uyum etkinliği dansın toplumsal yaşamdan edindikleri ve kattıkları. *İstanbul Kültür Üniversitesi Dergisi*, 5(3), 117-125.

Bu araştırma halk oyunları ve dansın, toplumsal bir iletişim aracı olarak toplumsal değerlerin sahneye aktarılmasını sağladığından bahsetmiştir. Bu iletişimle sanat ile toplum arasında bir akış oluşmuştur. İletişimin çift yönlü olması olumlu sonuçlar vermiştir. Bu bağlamda toplumsal yaşam, sanat, popüler kültür ve teknoloji gibi kavramlara değinilmiştir.

3.1.4.2. Ötken, N. (2010). Geleneksel ve yeni uygulamalar üzerinden halk oyunlarının sahnelenmesinde kadın ve beden imajları. *Yedi Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Dergisi*, 4, 49-54.

Bu makalede halk oyunlarının sahnelenmesinde kadın toplumsal cinsiyet, kadın ve beden imajı üzerinden değerlendirilirken geleneksel icradan profesyonel sahne gösterilerinin sunumuna kadar olan süreçte kadın, bedenin kullanılışı ve bedenle ilgili

oluşturulan imgeler üzerinde durulmuştur. Halk oyunlarının sahnelenmesinde kadına ve kadın bedenine ait imgelerin doğal ortamında var olan kadın imgelerinden farklı olarak seyirlik bir nesne şeklinde sunulmaya başlandığı vurgusu yapılmıştır. Doğal ortamında erkek egemen bir halk oyunları kültürü devam ederken bu egemenliğin sahne üzerinde biraz şekil değiştirdiği üzerinde durulmuştur. Kadın bedeninin profesyonel toplulukların sahnelerinde ön plana çıkmasının had safhaya ulaştığı vurgulanmıştır.

3.1.4.3. Özbilgin, M. Ö. (2011). Cumhuriyet döneminin ilk yıllarında geleneksel zeybek oyunlarının sahnelenmesi hakkında Halil Oğultürk'le yapılan görüşme. *Ege Üniversitesi Devlet Türk Musikisi Konservatuvarı Dergisi*, 1, 35-47.

Özbilgin (2011) bu yazısı, Türkiye’de halk oyunlarının sahnelenmesi konusunda resmi olarak görevlendirilmiş ilk kişi olan Sayın Halil Oğultürk’le 13.10.2010 tarihinde Türk halk oyunlarının sahnelenmesi konusunda yapılan röportajın, İzmir’de karşılaştığı mahalli zeybek ekiplerinin 1935 yılında kent ortamında oynayışlarıyla ilgili bölümünü kapsamaktadır. Halil Oğultürk yapılan görüşmede, Türkiye Cumhuriyeti’nin ilk yıllarında geleneksel zeybek oyunlarının sahnelenmesine yönelik anılarını paylaşmıştır.

3.1.4.4. Çetinkalp, C. O. (2012). türk halk dansları çalışmalarına yön veren bir organizasyon olarak “Milliyet Gazetesi Liselerarası Müzik ve Halk Oyunları Yarışması’nın ilk on yılı incelemesi. *Ege Üniversitesi Devlet Türk Musikisi Konservatuvarı Dergisi* , 2, 21-36.

Bu yazıda, Milliyet gazetesinin uzun yıllar geleneksel olarak düzenlediği Türk halk dansları yarışması hakkında tarihi bilgiler sunulmaktadır. Düzenlenen yarışmalar ile ilgili haberlerin gazetede nasıl yer aldığı aktarılmakta, yarışmaların düzenlendiği şehirler, yarışmalara katılan ve derece alan okullar, katılım şartları gibi ayrıntılara yer verilmektedir. Ayrıca bu yarışmaların sosyal etkileşim açısından önemine değinilmiştir.

3.1.4.5. Kurt, B. (2013). “Türk ulusu”nun dans yoluyla temsili: Devlet Halk Dansları Topluluğu. *Folklor Edebiyat Dergisi*, 19(73), 9-22.

Kurt (2013) çalışmasında 1975 yılında kurulan Devlet Halk Dansları Topluluğunun, halk danslarının sahnelenmesine farklı bir yaklaşım getirdiğini ve Halkevlerinde

gerçekleştirilen çalışmalar ile ikibinli yıllarda kurulan özel profesyonel topluluklar arasında geçiş sağladığını belirtmiştir. Çalışmada Devlet Halk Dansları Topluluğunun 1937’de Sovyet Rusya’da Igor Moiseyev’in öncülüğünde kurulan dans topluluğunu örnek aldığını belirterek, günümüzdeki durumu ve çalışmalarına değinilmiştir. Topluluğun yapmış olduğu gösterilerin homojenleştirilmiş bir “Türk ulusu”nu temsili ettiği ileri sürülmüştür.

3.1.4.6. Erkan, S. (2014). Türk halk oyunlarının Benesh Hareket Notasyonu ile hareket ve müzik analizi. *Musiqi Dünyası Dergisi*, 2(59), 7138-7145.

Bu makalede Benesh sistemi ile yazılan Türk Halk Oyunlarının nota hareketi konuyu oluşturmuştur. 1992 yılından itibaren özel bir dal olarak kabul edilen Beneş Halk Oyunları temel kuralları ile hareket ve müzik sembolleri karşılaştırılarak ele alınmaktadır. Bu bağlamda geleneksel oyunların hareketlerinin yazım kuralları içinde kağıda aktarılması ve müzik analizi incelenmiştir.

3.1.4.7. Kızılkaya, N. (2014). Halk oyunlarının dışa dönük ve içe dönük olarak oynanma şekline göre yapısal ve sezgisel farklılıkları. *Uluslararası Hakemli Beşeri ve Akademik Bilimler Dergisi*, 3(8), 12-16.

Bu çalışmada, kırsal kesimde icra edilen halk oyunları ile kent yaşamında yarışma ve gösteri amaçlı icra edilen halk oyunlarının yapısal farklılıkları üzerinde durulmuştur. Çalışmada “İçe Dönük-Dışa Dönük” kavramları dikkat çekmektedir. Oyunların içe dönük ve dışa dönük olarak oynanma durumlarına göre yapısal farklılıkların oluştuğu bununla birlikte oyunları oynayanların algılarının farklılaştığı vurgulanmıştır. Dışa dönük halk oyunları sahneleme çalışmalarının anlamını koruyabilmesi için, oyunların içe dönük olarak da yaşamaya devam edebilmesi gerektiği vurgulanmıştır.

3.1.4.8. Kızmaz, İ. (2015). Halk danslarında devrimci bir miras: Dostlar Hasad Çağdaş Halk Dansları Topluluğu. *Akademik Bakış Dergisi*, 47, 199-211.

Kızmaz (2015) çalışmasında, Türkiye’de halk dansları alanında devrimci bir deneyim olarak bilinen HASAD Çağdaş Halk Dansları Topluluğunu, Marksist bir yaklaşımla, sosyal kimlik ve modernizm, bağlamında ele almıştır. Çalışmada bahsi geçen topluluğun kuruluş felsefesi ve halk danslarına yaklaşımı 1970 yılların siyasi atmosferi göz önünde bulundurularak yorumlanmıştır. Kızmaz (2015) makalesini hazırlamakta olduğu bir sözlü tarih projesinden elde ettiği verilere dayandığını belirtmiş bu

kapsamda tiyatro sanatçıları Genco Erkal, Arif Erkin, Levent Yılmaz, dansçılar Serdar Türkkan, Şerafettin Güner, Sezai Babakuş ve kostüm tasarımcısı Sula Bozis ile yaptığı görüşmeleri dile getirmiştir.

3.1.4.9. Kızmaz, İ. (2015). Halk danslarında profesyonelleşme; Öncü bir örnek olarak Moiseyev ekolü. *Yaratıcı Drama Dergisi*, 10(2), 147-154.

Bu makale kapsamında halk danslarının halk kültürünün bir parçası olmaktan sahne sanatı olmaya doğru evrilme süreci ve profesyonelleşme serüveni 1937’de eski Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği’nde kurulan SSCB Devlet Akademik Halk Dansları Topluluğu, nam-ı diğer Moiseyev Dans Topluluğu, bugünkü adıyla ise Igor Moiseyev Balesi örneği üzerinden incelenmiştir. Moiseyev Dans Topluluğunun kuruluş serüveni ve koreografileri sanatsal ve sosyo-politik olarak ele alınmıştır.

3.1.4.10. Küçük, İ. E. (2015). Performans sanatı bağlamında Türk halk oyunları. *Ege Üniversitesi Devlet Türk Musikisi Konservatuvarı Dergisi*, 7, 63-72.

Küçük (2015) bu çalışmada kısa bir giriş yazısından sonra “Performans Sanatı” başlığı altında “Performans” ve Performans Sanatı” kavramları üzerinde durmuştur. Makalenin üçüncü alt başlığı “Performans Sanatının Kökünü Oluşturan Sanat Akımları” şeklindedir ve bu bölümde “Dadaizm”, “Surrealizm” ve “Fütürizm” akımlarına değinilmektedir. Makalenin bir sonraki bölümünde Türkiye’den ve Dünya’ndan öncü performans sanatçıları ve çalışmaları üzerinde durulmaktadır. Son olarak Türk Halk Oyunları ve Performans Sanatı arasındaki ilişkiye yer verilen yazı ve sonuç değerlendirmesiyle tamamlamıştır.

3.1.4.11. Ödemiş, S. (2015). Geleneksel dansların tespitinde/derlenmesinde hareket portesi notasyon sistemi (Hpns) yaklaşımı ve hareket kümelerinin sınıflandırılması. *Yaratıcı Drama Dergisi*, 10(1), 75-84.

Bu makalede Hareket Portesi Notasyon Sistemi Dans Analizi Yöntemi kullanılarak hareket kümelerinin sınıflandırılması yaklaşımı açıklanmış, hareket kümelerinin tespit ve derleme açısından ne denli önem taşıdığı, ne gibi bilimsel yaklaşımlara destek sağlayacağı ortaya konmuştur.

3.1.4.12. Kurt, B. (2016). ‘Birlik ve beraberlik’ oyunları: yakın dönem dans sahnesinde (sıradan) milliyetçi semboller ve temalar. *Folklor/Edebiyat Dergisi*, 22(88), 69-82.

Kurt’un (2016) çalışmasında sahne üstündeki kurgusal ve sembolik sahneleme araçları değerlendirilmiştir. Anadolu Ateşi, Shaman Dans Tiyatrosu, Devlet Halk Dansları Topluluğu gibi önde gelen dans topluluklarının performansları ile Altın Adımlar Halk Dansları Yarışması gibi organizasyonlarda sunulan gösteriler üzerinde durulmuş ve bu organizasyonlarda yer alan milliyetçi semboller incelenmiştir. Ele alınan gösteriler aşağıdaki gibidir;

-2008’de TRT’nin düzenlediği ‘Altın Adımlar’ yarışmasının birincisi olan HOYAT ekibinin Denizli sahnesi

-Devlet Halk Dansları Topluluğu’nun 2010 tarihli Anadolu’dan Damlalar gösterisi,

-Shaman Dans Tiyatrosu’nun 2010 tarihli 7 Bölge’den 7 Tepe’ye / Doğudan Batıya,

-2011’de 9. Türkçe Olimpiyatları’nda sergilenen Beşinci Mevsim gösterisi,

-Devlet Halk Dansları Topluluğu’nun 2012 tarihli Türkler gösterisi,

-Anadolu Ateşi Dans Topluluğu’nun 2010’da seyredilen ve halen sergilenmekte olan Anadolu Ateşi - Evolution gösterisi.

3.1.4.13. Kılıç, N. (2017). Zeybekus Akademi’de icra edildiği hâli ile Bergama Zeybeği Dansı’nın hıns yöntemi ile analiz. *İstanbul Aydın Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Dergisi*, 3(5), 31-44.

Çalışmanın konusu ZeybekUs Akademi isimli bir kuruluştaki icra edildiği hali ile Bergama Zeybeği Dansı’nın Analizi’dir. Yazar bu makalede önce ZeybekUs akademi isimli kuruluşu tanıtmış, kurumda yapılan çalışmalardan bahsetmiştir. Daha sonra Hareket Notasyon sistemi hakkında bilgi vermiş ve Konu ismi gereği Bergama Zeybeği Dansının ZeybekUs Akademi’de icra edildiği hâli notalandırılmış ve Hareket Portesi Notasyon Sistemi ile analizi yapılmıştır.

3.1.4.14. Karaman A. (2018). Kitap incelemesi: ‘Ulus’un dansı: ‘Türk halk oyunları’ geleneğinin icadı, Yazar: Berna Kurt. *Ege Üniversitesi Devlet Türk Musikisi Konservatuvarı Dergisi*, 13, 164-166.

Karaman kitabı aşağıdaki şekilde tanıtmıştır:

“Konuya giriş kısmının bulunduğu ilk bölüm, Ulus’un inşa döneminde ‘Türk halk oyunları’ geleneğinin icadı ve ulusal hareket formlarının yer aldığı ikinci bölüm, 1950’li yıllardan sonra halk danslarına yönelik yaklaşım, söylem ve politikaların çeşitlenmesinden bahsedilen üçüncü bölüm, 1950’li yıllardan sonra sahneleme politikalarının dönüşümü ve stilize hareket korolarına yer verilen dördüncü bölüm, 1980’li yıllardan sonra profesyonelleşme çabaları ve melez dans estetiğinin anlatıldığı beşinci bölüm ve konuların yorumlandığı sonsöz olmak üzere kitap 6 bölümden oluşmaktadır.”

3.1.4.15. Acet, C. (2019). Dans üzerine yeni yaklaşımlar; zeybek dansı hareket semiyotikleri ile çağdaş dans koreografisi. *Eurasian Journal of Music and Dance*, 15, 1-13.

Çalışmada, farklı doğaçlama çalışmaların rehberliğinde, Aydın Yöresi Zeybek dansı hareket semiyotiklerini zaman, mekân ve araç kavramları ile ilişkilendirilerek, çağdaş bir dans koreografisi üretmek amaçlanmıştır. Türk Halk Oyunları Bölümünde öğrenim gören 35 öğrenciyle, bir atölye çalışması olarak yürütülen çalışmada 4 kişilik hareket araştırmaları grubu görev almıştır. Sonuç olarak yaklaşık 25 dakikalık solo çağdaş dans eseri üretilmiştir.

3.1.4.16. Altun, R. Ö. (2019). Türk halk oyunlarında doğaçlama ve kurgu ikilemi. *Ahenk Müzikoloji Dergisi*, 5, 1-14.

Çalışmada halk oyunlarında görülen tek tipleşmeye dikkat çekilmektedir. Halk oyunlarının maddi kazanç getiren bir sahne sanatı olarak yaygınlaşmasının etkilerinden söz edilmiştir. Otantiklik maskesiyle kullanılan aksesuarların, ezberletilen figür ve müziklerin gün geçtikçe kalıplaştığı ve doğaçlamanın köreldiği vurgulanmıştır. Kurgu veya doğaçlama arasında bir denge oluşturulması gerektiğinden bahsedilmiştir.

3.1.4.17. Dalkıran, A. (2019). Çağdaş Türk resminde halay teması. *Kalemişi-Türk Sanatları Dergisi*, 7(14), 1-19.

Nitel araştırma yöntem ve tekniklerinin kullanıldığı bu araştırmanın konusu, halayın, Türk resim sanatındaki yansımalarıdır. Araştırmada, İbrahim Balaban, Bedri Rahmi Eyüboğlu, Nuri Abaç, Mustafa Esirkuş, Kayıhan Keskinok, Necdet Kalay, Mehmet Pesen, Rauf Tuncer ve Saim Dursun’un 1940- 2019 yılları arasında ortaya koydukları

ve halay temasını işledikleri eserler üzerinde durulmuştur. Arkeolojik görsellere de yer verilen çalışmada sırasıyla aşağıdaki eserler ele alınmıştır:

Bedri Rahmi Eyüboğlu: Halay, 1942,

İbrahim Balaban: Düğün Alayı, 1962,

Mustafa Esirkuş: Halay, 1973,

Nuri Abaç: Köyde Alman Gelin, 1985,

Kayıhan Keskinok: Gelin Karşılama, 1970,

Mehmet Pesen: Gelin,

Necdet Kalay: Halay, 1984

Rauf Tuncer: Damgaların Dansı,

Saim Dursun: Halay, 1994.

3.1.4.18. Aycil, S. ve Çubukcu G. (2022). Geleneksel Türk halk oyunlarının posta pulları üzerinden değerlendirilmesi. *Isparta Uygulamalı Sosyal Bilimler ve Güzel Sanatlar Dergisi*, 4(1). 1-14.

Nicel araştırma yöntemlerinden betimleme yöntemi üzerinden gerçekleştirilmiş bu çalışmanın amacı konuyla ilgili pul nesnelerinin derlenmesine dayanmaktadır. Çalışmaya konu olan pulların belirlenmesi aşamasında literatürde yer alan içeriğe bakılmıştır. Bu çalışmada farklı zamanlarda Türkiye’de tedavüle çıkarılan toplam 17 adet posta puluna ulaşılmıştır. Türk halk oyunlarını görsel açıdan ele alan bu araştırmanın sonraki süreçte, gösterge bilimsel analiz yöntemleriyle oluşturulacak folklor konulu çalışmalara kaynak teşkil edeceği düşünülmüştür.

3.1.4.19. Erkan, S. (2022). Benesh yazım sistemi ile koreolojik açıdan bir form analizi: Teke bölgesi oyun örneği. *Avrasya Sosyal ve Ekonomi Araştırmaları Dergisi*, 9(3), 447-466.

Bu çalışma geleneksel dansların alandan tespit edilmesi ve sahneye taşınması sürecinde yapılması gereken form analiz çalışmalarının Benesh yazım sistemi ile oluşturulmasını konu edinmektedir. Makalede 1955 yılında “Yapı Kredi Bankası” tarafından düzenlenen halk oyunları yarışmasına katılan Burdur ili Aziziye Köyü halk oyunları topluluğunun sunumu örnek olay olarak verilmiştir. Form analiz örneği,

grubun video kayıtlarından Benesh Hareket notasyon sistemi ile dikte edilerek sunulmuştur.

3.1.5. Halk Oyunları ve Spor/Sağlık Kategorisi

3.1.5.1. Ötken, N. (2004). Halk oyunlarında bir hareket analizi yöntemi ve sonuçları. *Akademik Araştırmalar Dergisi*, 6(22), 71-96.

Bu makalede, halk oyunlarında kullanılan hareket çözümlerinin yapılabilmesi için 5 ana tür üzerinde beden duruşları ve oyunlarıyla ilgili unsurlar anlatılmıştır. Hareketlerin açıklamaları dünya çapında tıp, kinetik ve anatomi bilimciler tarafından kullanılan terimlere göre sıralanmıştır. Sonuç bölümünde hareket analizinin gerekliliği ve halk oyunlarının eğitim ve öğretimi için sağladığı avantajlardan bahsedilmiştir. Makalenin, bu alanda hareket analizini uygulamaya koyan ilk çalışma olduğu savunulmuştur.

3.1.5.2. Ünveren, A. (2006). Düzenli halk oyunları çalışmalarının bazı fiziksel ve fizyolojik parametrelere etkisi. *Atatürk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 8(1), 28-35.

Ünveren (2006) tarafından yazılan bu makalede, düzenli yapılan halk oyunları çalışmalarının, üniversite öğrencilerinin bazı fiziksel ve fizyolojik parametrelerine olan etkisi ortaya konmuştur. Araştırma 18'i denek, 18'i kontrol grubu olmak üzere 36 erkek üniversite öğrencisi üzerinde gerçekleştirilmiştir. Üç ay süren halk oyunları çalışmalarının başında ve sonunda her bir parametreye ait ön ve son test ölçümleri alınmıştır. Sonuç olarak, düzenli halk oyunları çalışan denek grubunda kilo kaybı, vücut yağ yüzdesi oranında azalış, anaerobik güçte artış, aerobik güçte artış ve bacak kuvvetinde anlamlı artışlar gözlemlenmiştir.

3.1.5.3. Karacabey, K., Durgun, R., Sönmez, E., Adiloğulları, İ. ve Özmerdivenli, R. (2008). Halay ve horon yöresi halk oyuncularının antropometrik ölçümlerinin belirlenmesi ve karşılaştırılması. *Fırat Üniversitesi Doğu Araştırma Dergisi*, 6(3), 56-61.

Yapılan çalışmada halay ve horon oynayan halk oyuncularının antropometrik ölçümleri değerlendirilmiştir. Çalışmaya halay ve horon oynayan 10'ar erkek dansçı katılmıştır. Çalışmaya katılanların derialtı yağ ölçümleri, vücut çevre ve çap ölçümleri

alınmıştır. Elde edilen verilerden fiziksel uygunluğun ortaya çıkmasında hareket özelliklerinin önemli bir yeri olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

3.1.5.4. Pular, A., Üstün, E. ve Karabulut, E. O. (2009). Üniversiteli üst düzey halkoyunları sporcuların sigara ve alkol kullanımlarının bedenlerini algılama düzeylerine etkisi. *Gazi Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 29(3), 833-850.

Bu araştırma, üniversiteli üst düzey halkoyunları sporcularının çok yönlü bedenlerini algılama düzeylerini sigara ve alkol kullanma durumlarına göre araştırmak amacıyla yapılmıştır. Araştırmaya 17 üniversiteden 93 bayan, 101 erkek olmak üzere toplam 194 sporcu katılmıştır. Çalışmada “Çok Yönlü Vücut İmajı İlişki Ölçeği” kullanılmıştır. Sonuç olarak; erkek halk oyuncuların daha fazla sigara ve alkol kullandığı tespit edilmiştir. Erkek halk oyuncuların dış görünüşlerinden daha fazla memnun oldukları saptanmıştır. Deneklerden sigara kullanan bayan ve erkek sporcuların, sigara kullanmayanlara göre kendi bedenlerini algılama düzeylerinin daha yüksek olduğu saptanmıştır.

3.1.5.5. Gerek, Z. (2010). Halk oyunları ve spor eğitimi alan üniversite öğrencilerinin fiziksel uygunluklarının eurotif ile karşılaştırılması. *Atatürk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 9(1), 11-21.

Bu çalışmada; fizyolojik yeterliliğe dayalı eğitim gören üniversite öğrencilerinde, uğraştıkları alan ve almış oldukları eğitimin, fiziksel uygunluklarına etkilerini araştırmak amaçlanmıştır. Araştırmaya Devlet konservatuarının Halk Oyunları Bölümünde okuyan 95 erkek, 81 bayan öğrenci ile Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunun Öğretmenlik Bölümünde okuyan 109 erkek, 72 bayan öğrenci olmak üzere toplam 357 kişi katılmıştır. Karşılaştırma için yapılan ölçüm alanları; anaerobik güç, esneklik, durarak uzun atlama, el kavrama kuvveti, gövde kuvveti, bükülü kol ile asılma, 10x5 m mekik koşu ve aerobik güçtür. Elde edilen verilerden; spor eğitimi alan öğrencilerle halk oyunları eğitimi alan öğrencilerin fiziksel parametrelerinin benzerlik gösterdiği sonucuna ulaşılmıştır.

3.1.5.6. Kaya, İ. (2011). Zeybek ve horon halkoyunları topluluklarında oynayan erkek halk oyuncuların vücut yağ yüzdeleri ve fizyolojik özelliklerinin karşılaştırılması. *Selçuk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilim Dergisi*, 13(3), 377-381.

Kaya (2011) tarafından yapılan araştırmada zeybek ve horon oynayan erkek sporcuların vücut yağ yüzdeleri ve fizyolojik özellikleri karşılaştırılmıştır. Bu çalışmaya 18-26 yaş arası 16 zeybek, 16 horon olmak üzere toplam 32 erkek dansçı katılmıştır. Sonuç olarak, horon ekibi oyuncularının vücut yağ yüzdesi oranlarının daha düşük olduğu belirlenmiştir.

3.1.5.7. Mis, M. A. (2011). Türk halk oyunlarında antrenman. *Ege Üniversitesi Devlet Türk Musikisi Konservatuvarı Dergisi*, 1, 123-128.

Bu çalışmada Türk halk oyunları dansçılarında biyomotor yetiler olan kuvvet, dayanıklılık, sürat esneklik ve koordinasyon parametrelerine yönelik antrenman sürecinin önemi üzerinde durulmuştur.

3.1.5.8. Akdoğan, E. (2013). Halk dansçılarında eklem pozisyon duyusunun (propriyosepsiyon) incelenmesi. *Pamukkale Journal of Sport Sciences*, 4 (3), 122-133.

Bu çalışmada, digitalgonyometre kullanılarak halk dansçıların diz eklemi pozisyon duyusu ölçülmüştür. Bununla beraber halk dansçılar ile sedanterler arasında vücut ağırlığının taşındığı, kısmi taşındığı ve taşınmadığı pozisyonlarda eklem pozisyon duyusu karşılaştırılmıştır. Araştırma, Anadolu Üniversitesi Halk Dansları Topluluğunda ortalama 3 yıldır amatör olarak düzenli halk dansları antrenmanı yapan 21 yaşlarında 15 halk dansçı ve Anadolu Üniversitesi'nin çeşitli fakültelerinde öğrenim gören yine ortalama 21 yaşlarında 15 sedanter erkek öğrenci üzerinde yürütülmüştür. Araştırmada, vücut ağırlığını taşınmadığı sırt üstü pozisyonda dominant bacadan farklı derecelerde alınan eklem pozisyon duyusu ölçümleri incelendiğinde halk dansçılar lehine değerlerle karşılaştırılmıştır.

3.1.5.9. Cerit, E., Gümüşdağ, H., Ağılönü, A., Evli, F. ve Evli, M. (2013). Muğla Vali Hüseyin Aksoy Çocuk Yuvasında barınan çocuklara rekreatif etkinlik olarak uygulanan halk oyunları çalışmasının bazı fiziksel gelişimleri üzerine etkisi. *Uluslararası Aile Çocuk ve Eğitim Dergisi*, 1(1), 43-54.

Bu araştırma korunmaya ve bakıma muhtaç çocukların fiziksel gelişimlerine halk oyunlarının etkisini incelemek için yapılmıştır. Araştırmaya 9-12 yaş aralığında 10 kız ve 12 erkek öğrenci olmak üzere toplam 22 öğrenci katılmıştır. Katılımcılar 6 kız 7 erkek deney grubu, 4 kız 5 erkek kontrol grubu olarak ayrılmıştır. Deney grubuna 8 haftalık halk oyunları eğitimi verilmiştir. Eğitim öncesi ve sonrası test uygulanmıştır.

Fiziksel uygunluk ve boy, vücut ağırlığı, pençe kuvveti, esneklik, deri altı yağ kalınlığı, vital kapasite ve vücut yağ yüzdesi ölçümleri yapılmıştır. Verilere göre halk oyunlarının fiziksel gelişime katkı sağladığı sonucuna ulaşılmıştır.

3.1.5.10. Ocak, Y. ve Tortop, Y. (2013). Kadınlarda halk oyunları çalışmalarını bazı fiziksel uygunluk parametreler üzerine etkisinin incelenmesi. *Spor ve Performans Araştırmaları Dergisi*, 4(1), 46-54.

Bu araştırma, genç kadınlarda bazı fiziksel uygunluk parametreleri üzerine halk oyunları egzersizinin etkisini araştırmak için yapılmıştır. Araştırmaya 44 sağlıklı kadın üniversite öğrencisi katılmıştır. Katılımcılar deney ve kontrol grubu olarak ikiye ayrılmıştır. Kontrol grubuna herhangi bir egzersiz yaptırılmazken, deney grubuna 12 hafta halk oyunları egzersizi (horon) yaptırılmıştır. Katılımcılara ön test ve son test olmak üzere iki test uygulanmıştır. Sonuç olarak, genç kadınlarda 12 haftalık halk oyunları eğitim çalışmalarının bazı fiziksel uygunluk parametrelerinde olumlu değişikliklere neden olduğu belirlendi.

3.1.5.11. Özkan, A., Bozkuş, T., Kul, M., Türkmen, M., Öz, Ü. ve Cengiz, C. (2013). Halk oyuncularının fiziksel aktivite düzeyleri ile sağlıklı yaşam biçimi davranışlarının belirlenmesi ve ilişkilendirilmesi. *Uluslararası Bilim Kültür ve Spor Dergisi*, 1(3), 24-28.

Bu çalışmada, halk oyunu ile uğraşan üniversite öğrencilerinin fiziksel aktivite düzeylerinin ve sağlıklı yaşam biçimi davranışlarının belirlenmesi amaçlanmıştır. Çalışmaya halk oyunları ile uğraşan toplam 50 öğrenci katılmıştır. Öğrencilerin fiziksel aktivite düzeylerini belirlemede “Uluslararası Fiziksel Aktivite Değerlendirme Anketi kısa formu, sağlıklı yaşam davranışlarının belirlenmesinde “Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları Ölçeği” kullanılmıştır. Halk oyuncularından elde edilen veriler değerlendirilmiş ve buna göre sağlıklı yaşam davranışlarının fiziksel aktivite düzeyini belirlemede etkili olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

3.1.5.12. Şenel, E. ve Göral, K. (2014). Türk halk oyuncularının bazı fiziksel uygunluk özellikleri açısından sedanterlerle karşılaştırılması. *Uluslararası Spor Kültürü ve Bilimi Dergisi*, 2(1), 19-26.

Bu makalede Türk halk oyuncularını ile sedanterlerin bazı fiziksel uygunluk özellikleri karşılaştırılmıştır. Araştırmaya Türk halk oyunu oynayan 12 kadın 14 erkek, sedanter

12 kadın 14 erkek olmak üzere toplam 52 kişi katılmıştır. Yapılan ölçümlerden halk oyunları sporcularının el kavrama kuvveti ve dikey sıçrama değerlerinin, sedanterlere göre daha iyi olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

3.1.5.13. Ağırbaş, Ö., Çolak, M. ve Ağgön, E. (2015). Erzincan yöresi halk oyunlarının görsel ve işitsel reaksiyon zamanları üzerine etkisi. *Celal Bayar Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 10(1), 47-55.

Yapılan araştırmada, görsel ve işitsel uyaranlara verilen el ayak reaksiyon zamanları üzerine Erzincan halk oyunlarının etkisini incelenmiştir. Araştırmaya halk oyunları oynayan 7 bayan ve 8 erkek ile sedanter 7 bayan ve 7 erkek toplam 29 kişi katılmıştır. İki grup arasında reaksiyon zamanı açısından fark bulunamamıştır.

3.1.5.14. Kaya, M. ve Demirtürk, F. (2015). Düzenli olarak yapılan Türk halk oyunları antrenmanlarının bacak kas kuvvetine etkisi. *Gaziosmanpaşa Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 9(2), 194-200.

Bu araştırmada; 16 haftalık düzenli Sivas yöresi halk oyunları antrenman programının oyuncularında bacak kuvvetine olan etkisi üzerinde durulmuştur. Araştırmaya 50 erkek sporcu katılmıştır. Sonuç olarak; 16 haftalık Sivas yöresi oyunları antrenman programının, oyuncularında bacak kuvvetini artırdığı tespit edilmiştir.

3.1.5.15. Algün Doğu, G. ve Erikoğlu Örer, G. (2016). 8 haftalık halk oyunları çalışmalarının 9-11 yaş grubu kız çocuklarda reaksiyon zamanı üzerine etkisi. *İnönü Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 3(3), 41-47.

Araştırmacılar yaptıkları çalışmada kız çocuklarında reaksiyon zamanına halk oyunlarının etkisini araştırmıştır. Çalışmaya 9-11 yaş aralığında 18 kız öğrenci katılmıştır. Reaksiyon zamanı testi görsel, işitsel/görsel ve işitsel olarak yapılmıştır. Katılımcıların işitsel reaksiyon testlerinde diğer testlere göre daha başarılı olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

3.1.5.16. Aydos, L., Kaya, M., Kanatlı, U., Yüksel. M. F. ve Uzun, A. (2016). Horon oynamanın ayak tabanına etkisinin araştırılması. *İnönü Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 3(3), 12-22.

Bu çalışma, ayak tabanı temas alanına ve maksimal kuvvete uzun yıllar horon oynamanın etkisini araştırmak için yapılmıştır. Çalışmaya Türkiye'yi uluslararası alanda temsil 18 horon oynayan erkek halk oyuncu ile kontrol grubunu oluşturan 25 erkek toplam 43 kişi katılmıştır. Deneklerin ayak taban basınç ölçümleri plantar basınç analiz sistemi kullanılarak yapılmıştır. Uzun yıllar horon oynamanın ayak tabanının yere temas eden bölgelerinde temas alanlarının küçülmesi ve uyguladıkları kuvvetin azalmasına neden olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Bu durum, oyunda kullanılan çizmelerin ayak tabanını desteklemede ve korumada yetersiz kalmasının sonucu olarak yorumlanmıştır.

3.1.5.17. Korkutata, A. ve Sönmez, M. (2016). Rekreatif bir faaliyet olarak halk oyunları hareket / kas ilişkisi. *İnsan ve Toplum Bilimleri Araştırmaları Dergisi*, 5(8), 2817-2841.

Bu araştırmada, bar, halay, horon, karşılama ve zeybek türlerine ait video görüntüleri izlenerek icra edilen oyunlar süresince çalışan kas grupları tespit edilmiştir. Sonuç olarak beş ana türde oynanan oyunlarda farklı kas gruplarının çalıştığı gözlemlenmiştir.

3.1.5.18. Acet, C. (2017). Dışavurumcu sanat terapisinde Türk halk dansları kullanımı, *Ege Üniversitesi Devlet Türk Musikisi Konservatuarı Dergisi*, 10, 21-34.

Acet'in (2017) yaptığı çalışmada Türk halk danslarının dışavurumcu sanat terapisinde kullanım alanları araştırılmıştır. Araştırmada uygulanan ölçeklerden alınan verilere ve uygulanan çalışmalardan çıkan temalara bakıldığında, psikotik hastalarla yapılan dışavurumcu sanat terapisinde halk danslarının kullanımının yararlı olduğu sonucuna varılmıştır. Bu yararlar; fiziksel farkındalığın artması, hareketin anlamlandırılması ve sözel ifadeleri güçlendirme, görsel dans motifleriyle kinestetik hafızayı harekete geçirme, birlikte hareket ederek grup içi iletişimin sağlanması, güven ve güvenilirlik duygularını geliştirme, öğrenme yetisini harekete geçirme, özgüvenin artması ve ruhsal iyileşmeye katkı olarak sıralanmıştır.

3.1.5.19. Tohumat, M. ve Arabacı, R. (2017). Halk oyunları çalışmalarının çocukların fiziksel uygunluklarına etkisi. *İnönü Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 4(1), 16-27.

Bu araştırmada, 7-9 yaş arası çocukların fiziksel uygunluklarına, haftada iki saat olmak üzere 12 hafta süren halk oyunları çalışmalarının etkisi incelenmiştir. Araştırmaya 74 öğrenci katılmıştır. Katılımcılar 24 kişi zeybek grubu (ağır tempo), 24 kişi Trakya grubu (hızlı tempo) ve 26 kişi kontrol grubu (hiçbir şey yaptırılmamış) olarak üçe ayrılmıştır. Zeybek ve Trakya grubuna bahsedilen 12 haftalık eğitim programı tatbik edilmiştir. Öğrenciler otur eriş, 30 metre koşusu, dikey sıçrama, illinois ve el pençe kuvveti için çalışma öncesi ve sonrası testlerden geçirilmişlerdir. Elde edilen verilere yapılan analizler sonucu, 12 haftalık halk oyunları çocukların çalışmalarının anaerobik güç, esneklik, beceri ve sürat özellikleri ile vücut kompozisyonu üzerinde olumlu etkisi olduğu sonucuna varılmıştır.

3.1.5.20. Çakmakcı, E., Taşgın, E., Özlü, M. ve Zorlu, A. (2018). İlkokul çağı çocuklarında 12 haftalık halk dansları çalışmasının farklı yerel alan çalışmalarının bazı fiziksel uygunluk parametrelerine etkisi. *Türk Spor ve Egzersiz Dergisi*, 20(2), 81-84.

Bu çalışmada, 12 hafta süreyle uygulanan Artvin ve Gaziantep yöresi halk oyunları programının, 9-10 yaşındaki çocukların bazı fiziksel uygunluk parametrelerine etkisi üzerinde durmaktadır. Araştırmaya Artvin ve Gaziantep'den toplam 34 çocuk katılmıştır. Sonuç olarak 12 hafta boyunca gerçekleştirilen Artvin yöresi ve Antep yöresi halk oyunlarının çocuklarda bazı fiziksel değerlerin gelişmesine neden olduğu gözlemlenmiştir.

3.1.5.21. Gülbeyaz, K. (2018). Zeybek halk dansları icrasında kullanılan bazı kasların aktivasyon oranlarının kinesiyojik açıdan incelenmesi. *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi*, 14(2), 1812-1819.

Gülbeyaz'ın (2018) çalışmasında elektronöromiyografi sistemi uygulanarak zeybek danslarına özgü kas gruplarının aktivasyon oranları incelenmiştir. Her insanın kas yapısı ve kuvveti farklı olduğu gerçeğinden yola çıkılarak çalışmanın daha reel sonuçlar vermesi açısından tüm dansları alanında uzman bir kişi icra etmiştir. Bu bağlamda seçilen dansların hareketlerini gerçekleştiren kaslara elektrotlar bağlanmış ve danslar bu şekilde icra edilmiştir. Sonuç olarak en çok kullanılan kasın Trapezius sağ olduğu tespit edilmiştir. En az kullanılan kas ise Longissimus Thoracis sağ olarak belirlenmiştir. Sağ ve soldaki aynı kaslar birbirleri ile kıyaslandığında Flexör Digitorum Superficialis sağ kası sola göre düşük çıkarken, Trapezius sağ kası sola göre

yüksek çıkmıştır. Kasların sağ-sol oranlarının birbirine yakın çıktığı, Trapezius sağ kasının sol oranla yaklaşık iki katı fazla değer ürettiği ifade edilmiştir.

3.1.5.22. Korkmaz, B., Yoncalık, O. ve Güçlüöver A. (2018). Gaziantep yöresi halk oyunları çalışmalarının üniversite öğrencilerinin vücut kompozisyonu ve fiziksel uygunlukları üzerine etkisi. *Celal Bayar Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 13(2), 388-404.

Bu araştırma üniversite öğrencilerinin vücut kompozisyonları ve fiziksel uygunluklarına Gaziantep yöresi halk oyunları çalışmalarının etkisini belirlemek amacıyla yapılmıştır. Araştırma 60 öğrenci ile gerçekleştirilmiştir. Araştırma kapsamında halk oyunları öğretim yöntem ve teknikleri kullanılarak 12 hafta boyunca halk oyunları antrenman programı yürütülmüştür. Deneklere çalışmalarından önce ve sonra olmak üzere iki ölçüm uygulanmıştır. Sonuç olarak 12 hafta süreyle 36 oturumda, her bir çalışmada 90 dakika süreyle Gaziantep yöresi halk oyunlarını oynayan öğrencilerin, vücut yağ oranlarında ve vücut ağırlığı değerlerinde düşüş; esneklik, çeviklik, sürat ve kuvvet parametrelerinde artış ortaya çıktığı tespit edilmiştir.

3.1.5.23. Yol, Y., Rudarlı Nalçakan, G., Okdan, B. ve Nalçakan, M. (2019). Genç halk oyunları dansçılarının denge performanslarının belirlenmesi. *Niğde Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 13(3), 238-249.

Yapılan araştırma ile statik ve dinamik denge performansına halk oyunları çalışmalarının etkisini araştırmak ve bu performansı cinsiyet ile ilişkilendirmek amaçlanmıştır. Çalışmaya 27 halk oyuncusu katılmıştır. Kontrol grubunu farklı branşlarda 16 antrene sporcu ve 20 rekreasyonel aktif kişi oluşturmuştur. Ölçümler izokinetik denge cihazında yapılmıştır. Elde edilen verilere yapılan analizlerden, halk oyunları çalışmalarının statik ve dinamik denge performansını geliştirdiği, kadın dansçıların statik ve dinamik denge performanslarının erkeklerden daha iyi olduğu sonucuna varılmıştır.

3.1.5.24. Akgün, G. ve Öztürk, M. (2021). Yetişkin gruplar için halk oyunları uygulamalarını içeren yeni su egzersizi modelinin oluşturulması. *Spor Bilimleri Araştırma Dergisi*. 11(1), 6-13.

Bu çalışma, halk oyunu figürlerinin su egzersizi kapsamında kullanılabilmesi için zorluk ve güç değerlerinin bulunması amacıyla yapılmıştır. Öncelikle standart olarak kullanılan su egzersizleri içinden seçilen 15 egzersiz ile Türkiye genelinde yer alan bar, halay, horon, karşılama ve zeybek oyun türlerini içeren 15 halk oyunu figürü seçilmiştir. Yaygın kullanılan su egzersizleri ve halk oyunu figürlerinin zorluk ve güç değerleri farklı antrenman yoğunluklarına uygun olarak seçilmek üzere 3 seviyeye ayrılmıştır. Adım ve temel oyun figürleri ile yaygın kullanılan su egzersizlerinin benzerlik göstermesi nedeniyle antrenman programlarında aynı amaçla kullanılması mümkün görülmüştür.

3.1.5.25. Önder, E. (2021). Sivas halaylarından örnek çözümlerle Türk halk oyunlarının insan gelişimi, eğitimi ve sağlığına katkıları. *Hayat Ağacı Kültür Dergisi*, 42, 92-99.

3.2. Türk Halk Oyunları Üzerine Yazılmış Kitapların Tasnifi

3.2.1. Halk Oyunları ve Halk Bilimi Kategorisi

3.2.1.1. Akyıldız, N. (2000). *Türk Halk Oyunları*. İstanbul: Ya-pa Yayınları.

3.2.1.2. Altuntaş, Y., Şahin, Y. ve Kahveci, M. (2000). *Tokat ili halk oyunları kıyafetleri teknik çizimleri*. Ankara: Kültür Bakanlığı Yayınevi.

Kitapta, Tokat ili ilçe, köy ve kasabalarında yaşamış ve yaşamakta olan geleneksel giyim-kuşam anlayışının kaynak kişilerden derlenmiş bilgileri, fotoğrafları ve giysileri 1/5 ölçeğinde kalıplarıyla yer almaktadır.

3.2.1.3. Su, R. (2000). *Türk halk oyunları*. Ankara: Kültür Bakanlığı Yayınevi.

3.2.1.4. Ekmekçioğlu, İ., Bekar, C. ve Kaplan, M. (2001). *Türk halk oyunları*. İstanbul: Esin Yayınevi.

Kitabın yazılma amacı "...her geçen gün öz benliğini kaybeden halk oyunlarının korunarak, özüne dokunulmadan gelecek kuşaklara aktarılması için atılmış bir adımdır." şeklinde ifade edilmiştir.

3.2.1.5. Eren, M. A. (2001). *Muğla'nın bazı sözlü kültür değerleri ve halk oyunları*. Muğla: Muğla Valiliği Yayınevi.

3.2.1.6. Kılıç, M. (2002). *Geleneksel köy seyirlik oyunları, halk dansları ve ezgileri ile Sivas*. İzmir: Ege üniversitesi Yayınevi.

3.2.1.7. Chaple, A. (2003). *Türk halk oyunları giysileri kağıt bebek kitabı*. İstanbul: Çitlembik Yayınevi.

Kitapta, Türkiye'nin on iki değişik yöresine ait on iki farklı kadın ve erkek geleneksel giysisi kağıt bebek koleksiyonu ile görselleştirilmiştir. İki kağıt bebek kullanarak, yöresel Türk halk giysileri ayrıntılı ve gerçek bir şekilde oluşturulmuştur. Çizimlerin çoğu aynı zamanda törensel bıçakları, başörtülerini, başlıkları ve mücevherleri içermektedir. Her giysinin çizimi ile birlikte bir de tanımı verilmiştir.

3.2.1.8. Karahasan, T. H. (2003). *Yöresel Türk Halk Oyunları*. İstanbul: Alkım Yayınevi.

3.2.1.9. Akdoğu, O. (2004). *Bir başkaldırı öyküsü zeybekler tarihi, ezgileri, dansları (Cilt 3)*. İzmir: Kişisel Yayınlar.

3.2.1.10. Aydın, C. (2004). *Anadolu ve Balkanlarda halk çalgıları, halk oyunları, geleneksel giyim kuşam ve halk müziği müze ve arşivi oluşturulması*. İzmir: Ege Üniversitesi Basımevi.

Ege Üniversitesi Devlet Türk Musikisi Konservatuvarı Türk Halk Oyunları Bölümü öğretim elemanlarının Anadolu ve Balkan ülkelerindeki “Halk Çalgıları, Halk Oyunları, Geleneksel Giyim Kuşam ve Halk Müziği, Müze ve Arşivi oluşturulması” adlı çalışması kitap haline getirilmiştir. Devlet Planlama Teşkilatı'nın desteğiyle yapılmıştır. Kitapta Makedonya, Bulgaristan, Yunanistan, Bosna-Hersek, Kosova ve Romanya'da geleneksel giyim kuşam, halk müziği, halk oyunları ve halk çalgıları kültürüne yer verilmiştir.

3.2.1.11. Cihanoğlu, S. (2004). *Doğu Karadeniz'de oynanan horonlar karşılamlar barlar ve halaylar*. İstanbul: Efsane Yayıncılık.

3.2.1.12. Onuk, T., Akpınarlı, F. ve Alp, Ö. (2004). *Silifke folkloru - işlemecilik, dokumacılık, örücülük, halk oyunları ve giysileri*. Ankara: Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı Yayını.

Kitabın oluşmasındaki temel veriler 1996-1997 yılında yapılan ‘İçel El Sanatları’ projesi sonucunda elde edilmiştir. Silifke Folkloru’nu el sanatları, halk giysileri ve halk oyunları açısından inceleyen bu eserde giriş; Silifke ilçesinin genel özellikleri; Silifke el sanatlarında kullanılan araç ve gereçler; Silifke el sanatlarında kullanılan teknikler ve ürünlerden örnekler; Silifke el sanatları ürün çeşitleri ve özellikleri, Silifke el sanatlarında kullanılan motif renk ve kompozisyon özellikleri, Silifke halk giysileri, Silifke halk oyunları ve sonuç olmak üzere dokuz bölüm bulunmaktadır.

3.2.1.13. Özer, E. ve Kaya, H. (2004). Elazığ halk oyunları. Elazığ: Yayınevi.

3.2.1.14. Özgültekin, R. (2004). *Siverek folkloründe çocuk oyunları, hikayeler, halk oyunları*. Şanlıurfa: Siverek Yayınları.

3.2.1.15. Topaloğlu, İ. (2005). *Rize folklorunda tulum-horon ve düğünler*. Trabzon: Kalem Yayınevi.

3.2.1.16. Aktaş, G. (2006). *Dans'a ilk adım*. İzmir: Ege Üniversitesi Yayınları.

3.2.1.17. Eğilmez, M. (2006). *Gelenekten geleceğe halk oyunları*. Ankara: Ütopya Yayınevi.

Kitabın önsözünde, “Türkiye Halk Oyunlarını tek bir kültüre aitmiş gibi düşünüp, Türk Halk Oyunları adı altında toplayıp illere göre isimlendirmeye çalışma isteği, kültürleri birbirine benzeyen bir olgu olarak görmekten oluşan siyasi bir kavramdır.” şeklinde bir açıklama bulunmaktadır. Eğilmez çalışmasında, “ulusal kültür” olarak görülen kültürün farklı noktalarına değinmiştir. Eğilmez ait olduğu kültürü yansıtan oyunların o ilin ismiyle anılmasının doğru olmadığı düşüncesindedir. Bu şekilde oyunun ait olduğu kültür yok sayılmaktadır. Kitapta geleneksel oyunların geleceğe aktarılması hakkında tavsiyelerde bulunulmuştur.

3.2.1.18. Eroğlu, T. (2010). *Türk dans antropolojisine giriş*. Ankara: Yurt Renkleri Yayınevi

3.2.1.19. Gözaydın, N. (2006). *Türk halk oyunları antolojisi II*. Ankara: Asya Yayınevi.

3.2.1.20. Gözaydın, N. (2006). *Türk kültürü ve halk oyunları antolojisi*. Ankara: Sosyal ve İktisadi Araştırmalar Limited Şti.

3.2.1.21. Serez, M. (2006). *Tekirdağ ve çevresi halk oyunları*. Tekirdağ: Tekirdağ Valilik Yayınları.

3.2.1.22. Tan, N. (2007). *Derlemeler makaleler, halk müziği, halk oyunları, halk eğlenceleri, halk sporları*. Ankara: Sanat Kitabevi.

3.2.1.23. Hacıbekiroğlu, E. ve Yılmaz, M. (2008). *Halk oyunlarımız*. Ankara: Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü Yayınevi.

3.2.1.24. *Halk oyunlarımız, Başbakanlık*. (2008). Ankara: GSGM Yayınevi.

3.2.1.25. Gözaydın, N. (2008). *Türk halk oyunları antolojisi: Halaylar, horonlar, zeybekler, karşılamlar / karşılıklı oyunlar*. İstanbul – Ankara: Asya Kültür Sanat Danışmanlık Yayınevi.

3.2.1.26. Gözaydın, N. (2008). *Türk kültürü ve halk oyunları*. İstanbul: Asya Yayınevi.

3.2.1.27. Çakır, A. (2009). *Tozlu adımlar -Türk halk oyunları-makaleler-incelemeler*. Ankara: Kültür Ajans Yayınları.

3.2.1.28. İşsever, A. (2010). *Geyve ve yöresi halk oyunları. Gelenekler-görenekler*. İstanbul:

3.2.1.29. *Basında Selçuk Üniversitesi Halk Oyunları Topluluğu 2001 – 2011*. (2011). Konya: Selçuk Üniversitesi Yayınevi.

3.2.1.30. Hacıbekiroğlu, E. ve Çavaz, A. (2011). *Türkiye halk dansları, halk danslarında karakteristik yapılanmanın temelleri*. Ankara: Gençlik ve Spor Bakanlığı Kültür Yayınları.

3.2.1.31. Kaya, D. (2011). *Sivas halk oyunları, halk oyuncularını davul ve zurna sanatçıları*. Ankara: Vilayet Yayınevi.

Kitabın ilk bölümünde akademisyen Emin Eminoğlu'nun halk oyunları ile ilgili düşüncelerine yer verilmiştir. Daha sonra oyunların isimleri, yapısı, çıkış hikayeleri ve oyunlara eşlik eden türkülerin anlatıldığı bölümler bulunmaktadır. Kitapta, Sivas

halayları konusunda kaynak sayılabilecek kişilerin biyografilerinin de aktarıldığı bu kitapta aynı zamanda yöre müzisyenlerinin tanıtımı da yapılmıştır. Kitapta Sivas halk oyunları ekiplerine ait fotoğraflar da bu kitapta görülebilmektedir.

3.2.1.32. Özer, H. (2011). *Antalya folkloru ve halk oyunları*. Antalya: Yayınevi.

3.2.1.33. Karadeniz, A. (2012). *Pontus euxinos kemençe ve horon*. Ankara: Berikan Yayınevi.

3.2.1.34. Güven, M. (2013). *Türk halk oyunlarının şamani kökleri*. Erzurum: Fenomen Yayıncılık.

Türk halk oyunlarının Şamani gelenekle olan ilişkilerinden örnekler sunulan bu çalışmada, yaklaşık bin makale ve iki yüz civarında da kitap incelenmiş ancak kaynaklarda daha çok alıntı yapılan eserlere yer verilmiştir.

3.2.1.35. Şenol, A. (2013). *Halk kültürü ve etnografya terimleri sözlüğü (Halk kültürü-halk oyunları-giysiler-halk çalgıları-etnoğrafya)*. Ankara: Yayın.

Şenol (2013) kitabında, halk arasında bilinen ancak unutulmaya yüz tutmuş kelime ve kavramları Türkçe'deki kullanışlarıyla birlikte kayıt altına alarak yazılı metin haline getirmeyi amaçlamıştır.

3.2.1.36. Akkaya, A. (2014). *Anadolu halk dansları ve halk dansları üzerine genel değerlendirmeler*. Ankara: Phoenix Yayınevi.

3.2.1.37. Elbas, A. (2014). *Bursa köylerinde ninniler, maniler, ağıtlar, türküler, giyim kuşam ve halk oyunları*. Bursa: Bursa Büyükşehir Belediyesi Yayınevi.

3.2.1.38. Zahir, A. M. (2014). *Siirt halk oyunları, giysileri ve oyun ezgileri*. Siirt: Siirt Kültür ve Turizm Müdürlüğü Yayınevi.

3.2.1.39. Küçük, İ. E. (2015). *Giresun halk oyunları - etnokoreolojik bir değerlendirme*. İzmir: Ege Üniversitesi Basımevi.

Kitabın temelini oluşturan çalışmalar 2011 ile 2013 yılları arasında gerçekleşmiştir. Kitabın ilk bölümünde Giresun'un kısa tarihçesi ile etimolojik durumu, coğrafyası ve halkın geçim biçimleriyle ilgili bilgiler bulunmaktadır. Kitabın ikinci bölümünde ise Giresun halk oyunları hakkındaki bilgilere yer verilmektedir. İkinci bölümde

karşılama, horon (horan) ve diğer oyunlar kendi içlerinde gruplandırılmıştır. Yöreden üç spesifik köy seyirlik oyunu da kitapta yer almıştır. Geleneksel giyim kuşam hakkında bilgiler verilerek, giyim tarzının halk oyunları ile ilişkisi de ele alınmıştır. Kitabın üçüncü bölümü “Giresun Halk Oyunlarının Etnokoreolojik Değerlendirilmesi” başlıklıdır. Alanda yapılan dans araştırmalarında toplanmış etnografik örnekler karekod sistemi ile kodlanarak erişime sunulmuştur.

3.2.1.40. Öztürkmen, A. (2016). *Rakstan oyuna Türkiye’de dansın modern halleri*. İstanbul: İstanbul Boğaziçi Üniversitesi Yayınevi.

Bu kitap Arzu Öztürkmen’in son otuz yıldır sürdürdüğü dans araştırmaları çerçevesinde kaleme aldığı yazıların derlemesinden oluşmaktadır. Bu yazılar hem Osmanlı hem de Cumhuriyet dönemindeki dans icralarını tarihsel bağlamları içinde ele almaktadır. Kitap, 16.-18. yüzyıl arası Osmanlı şenlikleri ve 19. yüzyılda Jön Türk döneminin bedenselliğe ve modernleşmeye olan merakı ve Cumhuriyet dönemi içinde halk oyunlarına olan ilgi çerçevesinde gelişen yeni hareket sistemlerine odaklanmaktadır. Bunlarla birlikte kitapta dansın Türkiye’deki eğlence kültürüyle olan yakın alakası üzerinde de durulmuştur.

3.2.1.41. Üzümcü, Ş. (2016). *Urfa halk oyunları*. Şanlıurfa: Eyyübiye Belediyesi Yayınları.

3.2.1.42. Cömert, N. (Editör) (2017). *Dansta serbest yazılar*. Ankara: Gece Kitaplığı Yayınevi.

Bu eserdeki yazılar, her biri akademisyen olan dansçı yazarlar tarafından ele alınmıştır. Kitabı oluşturan bölümler çağdaş/modern dans, bale ve halk danslarına ait paylaşımlardır. Halk danslarıyla ilgili olan yazı başlıkları aşağıda sıralanmıştır.

-Oynayan Dijital İnsan (Homo Lüdens Dijital): Ağ Toplumunda Halk Dansları Temsili

-Kültürel Performans ve Kültürel Çalışmalar Bağlamında Türk Halk Dansları (Kitle İletişimi ve Medya Etkisi)

-Disiplinler Arası Kavşakta Türk Halk Oyunları Gösterimlerinde Sinematografik Söylemler (Nevi Dans Sahne Sanatları Topluluğu)

-Performans Teorisi Çerçevesinde Zeybek Danslarının Sınıflandırılmasına Farklı Bir Alternatif

- Benesh Hareket Notasyonu Üzerine Benesh Hareket Notasyonu ve Türk Halk Dansları

-Türkiye’de Protesto Kültüründe Geleneksel Dansların Yeri

3.2.1.43. Hacıbekiroğlu, E. (2017). *Halk oyunları ve giysileri*. İstanbul: Motif Vakfı Yayınları.

Geleneksel giysilerimiz ile halk oyunlarımızın unutulmamasına katkıda bulunmak için yazılan bu kitapta yer alan giysiler, halk oyunları ekipleri tarafından yaygın olarak kullanılan giysilerdir. Yörelere de bu giysilerin haricinde de giysiler kullanıldığı vurgulanmaktadır. Kitapta adları belirtilen oyunların dışında da yörelere oyunlar bulunmakta olduğu, yapılan araştırmalarda tespit edilebilen oyun adlarının da bu kitapta belirtildiği aktarılmaktadır.

3.2.1.44. Alınca, A. (2020). *Türk halk oyunlarında kullanılan bazı terim ve tabirlerin incelenmesi*. Sakarya: Orhun Yayınevi.

Bu kitap, Türk halk oyunlarında kullanılan terimler konusu üzerine yazılmıştır. Araştırma için öncelikli olarak kaynak taraması yapılmıştır. Daha sonra kaynak kişiler ve uzman kişilerle görüşmeler yapılmıştır. Sonrasında terimler tasnif edilip, incelenmiştir. Birçok alanda olduğu gibi Türk halk oyunlarında'da terimler diye bir başlığın olması gerektiği sonucuna varılmıştır. Bu çalışmada önce terimin ne anlama geldiği açıklanmıştır. Daha sonra Halk oyunlarında kullanılan yöresel ve genel olmak üzere birçok terim üzerinde durulmuştur.

3.2.1.45. Karagöz, B. (2020). *Balıkesir yöresi halk oyunları*. İstanbul: Gece Akademi.

Bu kitap 1930’lu yıllardan günümüze kadar Balıkesir yöresi halk oyunları ile ilgili yapılan çalışmaları ve literatürü bir araya getirmeyi amaçlamıştır. Ayrıca Balıkesir’in farklı tavırda kadın ve erkek oyunlarına vurgu yapmaktadır.

3.2.1.46. Yüksel, H. (2020). *Kayseri halk oyunları giyim - kuşam köy seyirlik oyunları*. Kayseri: Kimlik Yayınları.

3.2.2. Halk Oyunları ve Eğitim Kategorisi

3.2.2.1. Aydın, C. (2002). *Lise halk oyunları ders kitabı*. Ankara: Milli Eğitim Bakanlığı.

3.2.2.2. Aslan, V. (2003). *Şarkılar - türküler - halk oyunları (Ana ve ilköğretim okulları için)*. Antalya: Antalya Gazetesi Ofset Tesisleri Yayınevi.

3.2.2.3. Ünal, Ş. ve Anlıatamer, F. (2004). *Seçilmiş halk oyunları teori ve pratiği*. İstanbul: Beyaz Yayınları.

Bu kitapta bir ülkenin kimliğinin folklorunda ve özellikle geleneksel halk oyunlarında gizli olduğu savunulmaktadır. Kültürü en güzel ve en doğru halkın oyunlarının yansıtacağı belirtilmektedir. Çağın getirdiği hızlı değişimi ile farklı kültür akımlarının etkisinde kalan gençlerin, en popüler olanı tercih ettikleri ve kültür transferinin etkisinde kaldıkları ileri sürülmektedir. Türk halk oyunlarının, Dünya kültürü içinde saygın yerini koruyabilmesi için çağın teknolojilerinden de yararlanılarak etkin bir çabanın gösterilmesine gerek olduğu vurgulanmaktadır.

3.2.2.4. Milli Eğitim Bakanlığı. (2007). *Eğlence hizmetleri halk oyunları, mesleki eğitim ve öğretim sisteminin güçlendirilmesi projesi*. Ankara.

Bu kitap bir modül olarak ortaya konmuştur. İçinde bilgisayar yazılım ve donanımları, internet, VCD, DVD, CD vb. görsel materyaller, dans salonu, dijital kamera, projeksiyon cihazı ve perdesi bulunan eğlence hizmetleri departmanından bahsetmektedir. Bu modül sayesinde Türk halk oyunlarının temel kural ve adımlarını kullanarak halk oyunları gösterileri hazırlanabileceği belirtilmektedir. Modülün içinde yer alan her faaliyetten sonra, verilen ölçme araçları ile kazanılan bilgi ve becerilerin değerlendirilebileceği belirtilmiştir.

3.2.3. Halk Oyunları ve Psikososyal Konular Kategorisi

3.2.3.1. Terzioğlu, E. A. (2000). *Türk folkloru içinde halk oyunları oynayanların psiko-sosyal özellikleri ve oyunların şahsiyet gelişimine etkisi*. İstanbul: Milli Eğitim Yayınevi.

3.2.3.2. Reyhan, S. (2019). *Üniversiteler arası halk oyunları yarışmasına katılan sporcuların spor yaralanması kaygısı ile öz yeterlilik düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi*. Ankara: Çizgi Kitapevi Yayınları.

3.2.3.3. Karademir, M. B. (2019). *Halk oyunlarında antrenör liderlik davranışlarının oyuncuların başarı motivasyonları üzerindeki etkisinin belirlenmesi*. İstanbul: Efe Akademi Yayınları.

Bu kitap Mehmet Bilgin Karademir'in "Halkoyunlarında Antrenör Liderlik Davranışlarının Oyuncuların Başarı Motivasyonları Üzerindeki Etkisinin Belirlenmesi" adlı yüksek lisans tez çalışmasının bir ürünüdür.

3.2.4. Halk Oyunları ve Sanat Kategorisi

3.2.4.1. Erke, Ü. (2007). *Minyatürlerde Anadolu halk oyunları*. Konya: Selçuklu Belediyesi Yayınları.

3.2.4.2. Aktaş, G. (2011). *Tiyatral halk danslarının kurgusal analizi*. İzmir: Ege Üniversitesi Yayınları.

"Tiyatral Halk Danslarının Kurgusal Analizi" başlıklı bu kitap 2001 yılında Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü, Sahne Sanatları Anabilim Dalı bünyesinde gerçekleştirilmiş bir doktora tezinin evrilmiştir. Kitapta özellikle Tiyatral halk danslarının öz ve biçim açısından yapısal analizi üzerinde durulmuş ve sonuçta bir yöntem önerilmiştir.

3.2.4.3. Kurt, B. (2015). *Ulusun dansı: Türk halk oyunları geleceğın icadı*. İstanbul: Pan Yayıncılık.

Ulus'un Dansı, 'Türk halk oyunları' kavramına tarihsel, siyasal ve estetik açıdan bakan bir kitaptır. Halk oyunlarının geçmişten günümüze sahneleme çalışmalarını incelemektedir. Moiseyev ve Riverdance dans topluluklarının sahneleme şartları, sahneleme düzeni ve yarışma şartlarını araştırmaktadır. Kitap konu olarak geçmişte sahnede karşılaşılan 'kimlik patlaması', melez dans estetiğı, 'sıradan milliyetçi' gibi konular üzerinde durmuş ve günümüz sahneleme çalışmalarına katkı sağlamaktadır. Bu çalışma dans, siyaset ve tarih konularının ortak noktaları üzerinde durmaktadır.

3.2.4.4. Ödemiş, S. (2016). *Hareket portesi notasyon sistemi*. Ankara: Gece Yayınları

Bu kitapta, anatomi bilimi temelinde halk danslarının yazımının yapılmasını amaçlayan, bu yönü ile diğer dans notasyonu sistemlerinden temelde ayrılan ve sekiz yıl süren bir deneysel araştırmanın ürünü olan Hareket Portesi Notasyon Sistemine yer verilmiştir.

3.2.4.5. Ödemiş, S. (2017). *Hareket portesi notasyon sistemi alt ekstremite-1*. Ankara: Gece Kitaplığı.

3.2.4.6. Feratan, M. (2019). *Afyonkarahisar Sanat ve Müzik Ansiklopedisi Cilt V: Halk Oyunları*. Afyonkarahisar: Afyonkarahisar Kültür Yayınları.

3.2.4.7. Kurtişoğlu, B. (2019). *Halk oyunlarında sahneleme sanatı*. Edirne: Ceren Yayıncılık.

Bu kitapta halk oyunlarına gönül veren halk oyunları emekçilerine, halk oyunlarının sahnelenmesi çalışmalarında yol göstericilik açısından yön vermek ve kaynak oluşturmak hedeflenmiştir. Kitap içerisinde halk oyunlarının sahneleme aşamaları teknik olarak detaylı bir biçimde açıklanmaya çalışılmıştır. Bu yöntem farklı sanat disiplinlerinden yararlanılarak halk oyunlarının geleneksel yapısına uygun olarak düzenlenmiş ve uyarlanmıştır.

3.2.4.8. *Sanattan topluma Türk halk dansları*. (2020) Editör: Oğuzhan Yoncalık, İstanbul: Doğu Kütüphanesi Yayınları.

Bu kitapta, Türkiye dışında Azerbaycan'dan Sırbistan'a daha birçok ülkedeki halk danslarına ilişkin kurumsal örneklere yer verilmiştir. Değişken sanat tanımları çerçevesinde geleneksel dansın güncel durumuna tarihsel perspektiften cevaplar aranmıştır. Ülkemizde sahnelenen bir dans tiyatrosu özelinde, flash mob, beden müziği ve sound painting kavramları ele alınmış, afro zeybek danslarına ve hassaten Koca Arap Zeybeğine yönelik örnek bir enstalasyon çalışmasına değinilmiştir. Kent soylu bir sanat hareketi olarak nitelendirilebilecek olan VAKSA Türkiye Halk Dansları Yarışmasının oluşumu, kültür-sanat sponsorluğunun önemi ve artistik imaj kavramı bağlamında açıklanmıştır. Türk halk dansları çalışmalarına katılmanın, hayatın her alanında sosyal hayata uyumu kuvvetlendirebileceği üzerinde durulmuştur. Çanakkale'den Kore'ye çeşitli cephelerde, Türk halk danslarının işlevi, icra zamanları ve kullanılan müzik aletlerinin ordu bünyesindeki varlığı mercek altına alınmıştır. Anadolu'ya has halk danslarının zenginliğini eserlerinde ölümsüzleştiren cumhuriyet ressamlarının yapıtları örneklendirilmiştir. Türk halk dansları müziklerinin enstrümantasyon, usul, tavır ve ritim gibi öğeleri icra edildiği bölgelere göre incelenmiş ve zurnada ustalık mertebesine geçiş anlamı taşıyan “zurnanın gümüşletilmesi” konusu, yaşayan kaynak kişilerin anlatımlarıyla aktarılmıştır.

3.2.5. Halk Oyunları ve Spor/Sağlık Kategorisi

3.2.5.1. Ötken, N. (2011). *Türk Halk Oyunları'nda Hareket Analizi*. İstanbul: Yalın Yayıncılık.

Bu kitapta; halk oyunlarının biçimlenmesinde önemli bir yer tuttuğuna inanılan hareket unsuru, oluşumundaki belirgin özellikler taşıyan diğer unsurlardan ayrı olarak tek başına ele alınmaktadır. Hareketlerin incelenmesi, her halk oyunları türünün kendine ait temel pozisyon ve hareketlerinin tespit edilmesini, türlerin karakteristik yapılarının hareket bazında ortaya konmasını ve türler arasındaki ayırımların ve etkileşimlerin görülmesini mümkün kılmaktadır. Hareketlerin anatomik açıdan öğretilbilir olma özelliğine sahip olması da uygulamalı bir alan olan halk oyunlarında önemli bir yer tutmaktadır. Bütün bu incelemeler neticesinde; insan vücudunda anatomik olarak var olan hareketlerin halk oyunlarında ne şekilde kullanıldığı ve bunların Bar, Halay, Horon, Karşılama, Hora ve Zeybek oyunlarına göre farklılıklar gösterip göstermediği ile ilgili elde edilen sonuçlar içerikte yer almaktadır.

3.2.5.2. Kaya, M. (2016). *Türk Halk Oyunları Fiziksel Zihinsel Boyutları*. Ankara: Ürün Yayınları.

3.3. Özet veya Tam Metin Kongre/Sempozyum Kitaplarında Bulunan Bildiriler

3.3.1. Halk Oyunları ve Halk Bilimi Kategorisi

3.3.1.1. Aksoy, H. (2010). Türk halk inanışları ve halk danslarında kartal motifi. 3. *Uluslararası Türk Dili ve Edebiyatı Öğrenci Kongresi Bildiri Kitabı*. İstanbul: İstanbul Kültür Üniversitesi Yayınları. 621-629.

Aksoy (2010) konuyu “Giriş” bölümünden sonra “Şamanizm’de Kartal”, “Halk Danslarında Kartal”, “Zeybek (Bengi) Oyununda Manalı Hareketler” ve “Sonuç” değerlendirmesinin olduğu bölümlerle açıklamaktadır. Çalışmada 13 görsel bulunmaktadır.

3.3.1.2. Kaya, M., Baş, E., Gülbeyaz, K. ve Çoşkun M. (2013). Sivas ve Tokat yörelerinde oynanan halaylardan Maro halayının müzik ve oyun yapısının

karşılatırılması. 2. *Uluslararası Bilim Kültür ve Spor Kongresi E-Bildiriler Kitabı*. Antalya, 69.

Her iki bölgedeki Maro halayının oyun ve müziklerindeki benzerlik ve farklılıklarının araştırıldığı bu çalışmada, literatür taramasının yanı sıra röportaj yöntemi kullanılmıştır. Yapılan görüşmelerde bu yöreleri uzun yıllar oynayan kişilere oyunun yapısı ve müzikleri ile ilgili sorular sorularak görüşleri kaydedilmiştir. Figürsel açıdan oyunun ağırlama bölümünde ki adım cümleleri incelendiğinde Sivas yöresinde oynanan maro halayının adım sayısı 1-8, karşılık gelen müzik ölçü sayısı 5/8'lik tir. Tokat yöresinde adım sayısı ise 1-12 şeklinde olup müzik ölçü sayısı 5/8'lik olarak bulunmuştur.

3.3.1.3. Uzunkaya, E. (2015). Geleneksel halk oyunlarında popüler kültür etkileri “Gdo-genetiği değiştirilen oyunlar” 1. *Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E-Bildiriler Kitabı*. Diyarbakır: Müzik Eğitimi Yayınları. 104-112.

Yazar popüler kültür akımının geleneksel oyunları etkilediğini, ticari amaçlarla gerçekleştirilen koreografi çalışmalarıyla geleneksel halk oyunları yapılarına farklı dans formlarının karıştırıldığını, bu durumun orijinal oyun figürlerine zarar verdiğini vurgulamaktadır. Uzunkaya özel dans topluluklarının görsel ve işitsel olarak zenginleştirilen bu popüler koreografilerinin ilgi gördüğünü fakat bu durumun kültürel asimilasyona yol açtığını savunmaktadır.

3.3.1.4. Barutçu, G. (2015). Samsun yöresi mübadil düğünlerinde geleneksel dansların icrası 1. *Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E-Bildiriler Kitabı*. Diyarbakır: Müzik Eğitimi Yayınları. 139-149.

Samsun mübadil toplulukları düğün gelenekleri içinde yer alan geleneksel dansların anlattıkları, barındırdıkları duygu ve değerler ele alınmaktadır.

3.3.1.5. Sümbül, M. ve Peker, Ö. (2015). Adana-Osmaniye Bölgesi dans ve müzik kültüründe Çiftetelli. 1. *Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E-Bildiriler Kitabı*. Diyarbakır: Müzik Eğitimi Yayınları. 266-283.

Bu bildiriye Çukurova’da yer alan Adana ve Osmaniye bölgesinde evlenme, sünnet ve askere yollama amaçlı yapılan kutlamalar ve bireysel eğlencelerde icra edilen Çiftetelli dansının icra nedenleri, koreolojik yapısı ve müzik özellikleri üzerinde durulmuştur.

3.3.1.6. Korkutata, A. ve Gülbeyaz, K. (2015). Diyarbakır, Elazığ ve Bingöl illerindeki Delilo oyununun karşılaştırmalı analizi. *1. Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E-Bildiriler Kitabı*. Diyarbakır: Müzik Eğitimi Yayınları. 56.

Diyarbakır, Elazığ ve Bingöl illerinde geleneksel formda icra edilen Delilo oyununun hareketleri ve ritmik yapıları ortaya konulmuştur.

3.3.1.7. Kurtişoğlu B. ve & Eralp, E.D. (2016). Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Türk halk oyunları kültürüne bakış. *2. Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E - Bildiriler Kitabı*. Muğla: Müzik Eğitimi Yayınları. 47-56.

Bu bildiriye, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde oynanan halk oyunlarının tarihi seyri ortaya konulmaya çalışılmıştır. Bunun için konuyla ilgili yazılmış kitap, makale vb. eserler, işitsel-görsel kaynaklar ve kaynak kişilerle yapılan görüşmeler incelenerek; işitsel ve görsel bir sunum yapılmış ve bilgiler yazılı olarak sunulmuştur.

3.3.1.8. Başkan, A. H., Başkan, A.H. ve Genç, A. (2017). Giresun halk oyunları üzerine bir araştırma. *Uluslararası Türk Halkları Geleneksel Oyunlar - Sporlar Sempozyumu Bildiriler Kitabı*. Kahramanmaraş, 368-371.

Bu bildiriye Giresun Karşılması ve Giresun Horonu adlı danslara dikkat çekilmektedir.

3.3.1.9. Murzaliyeva, Z. (2017). "Manas" destanındaki halk oyunları ile ilgili kurallar aracılığıyla ahlak eğitimi. *Uluslararası Türk Halkları Geleneksel Oyunlar - Sporlar Sempozyumu Bildiriler Kitabı*. Kahramanmaraş, 181-186.

Bu çalışmada Kırgızların Manas destanında geçen örf adet ve geleneklerin yanı sıra halk oyunlarının eğitici yönü, oynanma şartları gibi hususlar sınıflandırılmıştır. Her oyuna has oyuncu yaşları, cinsiyetleri, hazır oluş durumları, bireysel özellikleri aktarılmış; oyunlarda kullanılacak araç- gerekler ve oyun mekânlarının dikkate alınmasının önemi belirtilmiştir. Bildiriye ülke eğitim sisteminin müfredat programlarında yer alan Manas destanıyla ilgili derslerden örnekler verildiğinden bahsedilmiştir.

3.3.1.10. Elyagutu, A.A. (2017). Kafkas halk dansları gerçekleri belirleme ve tanımlama çalışması ve Türkiye coğrafyasında uygulanan kafkas halk dansları. *3.*

Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E - Bildiriler Kitabı. (2017). Marmaris: Müzik Eğitimi Yayınları. 14-36.

Bu bildiri de Kafkas Halk Danslarını Tanımlama ve Tasnifleme başlıklı kitabı için ulaşılan ilk bulgular paylaşılmaktadır. Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden içerik analizi ve görüşme tekniği kullanılmıştır. Bu kapsamda toplam 140 farklı kişi ve kuruma ulaşıldığı ve hazırlanan sekiz adet soru için görüş istendiği belirtilmiştir. Elde edilen verilere içerik analizi yapılarak bir tanımlama, tasnifleme ve coğrafi bölümlenmelere gidilmiştir. Bildiri iki bölümden oluşmaktadır. İlk bölümde Kafkas ifadesinin kökeni, çıkış noktası ve günümüzdeki algılanışına değinilmektedir. İkinci bölümde ise, özellikle Kars, Ardahan, Iğdır ve Artvin illerinde varlığını sürdüren dansların varlık alanı, tür ve biçimleri üzerine bir tasnif ve tanımlamaya gidilmiştir.

3.3.1.11. Gülbeyaz, K. (2017). Unutulmaya yüz tutmuş değerlerimizden Marmaris Söğüt Köyü “Ada Havası” kadın zeybeği oyunu. 3. *Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E - Bildiriler Kitabı.* 20-21-22 Ekim, Marmaris: Müzik Eğitimi Yayınları. 273-280.

Çalışmada alan araştırması ve görüşme tekniği kullanılmıştır. Bildiri de Rodos adasından Marmaris kıyılarına geçiş yaparak Söğüt köyüne yerleşen bir ailenin kızının oynadığı oyun olarak bilinen ‘Ada Havası’ oyunu üzerinde durulmuştur. Oyunu ilk oynayan kişinin söğüt doğumlu adı Fatma Uçan (Fatma Ana) olduğu ve oyunu orta yaş üstü kadınların oynadığı belirtilmektedir. Oyun ve müzik kayıt altına alınıp müzik ve hareket analizi yapılarak anlatılmıştır.

3.3.1.12. Ertural, N. (2017). Halk inançlarının Türk halk danslarına yansımaları: Kara Umay’dan Kara Havva’ya olan dönüşümün izleri. 3. *Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E - Bildiriler Kitabı.* 20-21-22 Ekim, Marmaris: Müzik Eğitimi Yayınları. 336-342.

Bu bildiri de, taklide dayalı ‘somut konulu danslar’ ve ‘soyut konulu danslar’ içinde Şamanizm döneminde Türklerde var olan Gök Tanrı, ay, yer, su, ateş kültlerinin Gaziantep yöresi halk dansları içindeki yeri ortaya konmaya çalışılmıştır.

3.3.1.13. Başkan, A.H., Başkan, H.A., Tunç, A.Ç., Bayraktar A. ve Türkay, H. (2017). Doğu Karadeniz Bölgesi halk oyunları üzerine bir çalışma. *Uluslararası Türk Halkları*

Geleneksel Oyunlar - Sporlar Sempozyumu Bildiriler Kitabı. Kahramanmaraş, 357-367.

Bu çalışmada Doğu Karadeniz yöresinde oynanan geleneksel halk oyunları ele alınmıştır. Bu kapsamda: Ordu ilinin Ünye ilçesinden, Harşit vadisine kadar olan kısımda oynanan horon oyunu, Ordu, Giresun, Trabzon, Rize ve Artvin illerinin oyun kültürleri, kıyafet ve müziklerinin ayırt edici özellikleri, sahil ve iç kısımlarda oynanışları, sadece kadın veya sadece erkekler tarafından oynanışları yada kadınlı ve erkekli oynanışları, kemençe, davul, zurna ve tulum gibi enstrümanların eşlik edişi ve oyunların İcra edildikleri zamanlar ve mekânlara dair bilgiler sunulmuştur.

3.3.1.14. Erdoğan, U. ve Akaoğlu, F. (2018). Beden sosyolojisi bağlamında Türk halk oyunları ve geleneksel giyim kuşam. *4. Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E-Bildiriler Kitabı*. 19-21 Ekim, Bodrum: Müzik Eğitimi Yayınları. 486-497.

Yazarlar önce beden sosyolojisi kavramı üzerinde durmuşlar ve konuyla ilgili farklı yaklaşımlara değinmişlerdir. Daha sonra Giyim kuşamın sosyokültürel işlevlerini değişik kaynaklardan yaptıkları atıflara dayandırarak 9 madde halinde sıralamışlardır. Bu sıralamanın ardından konuyu daha somut hale getirerek açıklamak için 25 farklı bölge ve şehirlerden giyim kuşam örneklerine yer vermişlerdir. Bildiride 17 fotoğraf bulunmaktadır. İlgili literatürün yanı sıra iki farklı kişi ile görüşme yapıldığı da anlaşılmaktadır.

3.3.1.15. Sivrikaya, S. (2020). “Çaydaçıra oyunu ile ilgili anlatı ve efsanelerin analizi, eski Türk inanç ve kültürünün Çaydaçıra oyunu üzerindeki tesirleri” *3.Uluslararası Beden Eğitimi, Spor, Rekreasyon ve Dans Kongresi Bildiri Özetleri Kitabı*. 13-14 Haziran, İstanbul Aydın Üniversitesi, Asos Yayınevi. 145.

Çalışmada ateş, ocak, ışık, su, dağ, ağaç kültürlerinin ve bunlara bağlı inançların, Elazığ yöresi halk oyunu Çaydaçıra oyunu üzerindeki tesirleri ele alınmıştır.

3.3.1.16. Alınca, A. (2020). Diyarbakır yöresi seyirlik oyunlarından Kelek (Sal) oyunu. *6. Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E-Bildiriler Kitabı*. 30-31 Ekim, Alanya: Müzik Eğitimi Yayınları. 1-2.

Çalışmanın amacı ‘Diyarbakır Kelek Oyunu’nu sahneye taşıyarak, müzik eşliğinde oynanabilme özelliğinin ortaya koyulmasıdır. Çalışmada literatür taramasının yanı sıra alan araştırması yapılmış ve yörede konuyla ilgili yetkin kişilerle bire bir görüşmeler

yapıldığı ifade edilmiştir. Sonuç olarak Kelek'in 1950'li yıllara kadar bir meslek dalı olarak icra edildiği fakat günümüze erişemediği fakat zamanla önce seyirlik daha sonra sahneye alınan bir oyun olarak günümüze taşındığı sonucuna ulaşılmıştır.

3.3.1.17. Bozkurt, F. (2021). Adıyaman ili Kahta ilçesi simsimi oyunu ritüelinde kadın imajı. *7. Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E - Bildiriler Kitabı*. 28-30 Mayıs, Çeşme: Müzik Eğitimi Yayınları. 210-221.

Bu çalışmada ateş kültü üzerinde durulmuş ve konu bağlamda açıklanmaya çalışılmıştır. Literatür taramasının yanı sıra alan araştırması yapılmış ve kaynak kişilerle görüşülmüştür. Sonuç olarak Anadolu'nun her yöresinde sadece erkekler tarafından icra edilen Simsimi dansının Adıyaman ili Kahta ilçesinde kadınlar tarafından icra edildiği tespit edilmiştir. Bildirinin kaynakçasına bakıldığında 1926, 1949, 1957 ve 1978 yıllarında görüşülerek bilgiler alınan 4 farklı kaynak kişi olduğu görülmektedir. Ayrıca 1985 yılında çekilmiş Adıyaman'da bulunan bir lisenin halk oyunları ekibine ait çok güzel bir fotoğraf da çalışmada yer almaktadır.

3.3.1.18. Gülbeyaz, K. (2021). Türk halk oyunları icrasında kullanılan terimler. *7. Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E - Bildiriler Kitabı*. 28-30 Mayıs, Çeşme: Müzik Eğitimi Yayınları. 311-321.

Gülbeyaz (2021) çalışmasında halk oyunlarında terminoloji sorununun en çok ayak hareketlerinde yaşandığını dile getirmektedir. Bundan dolayı çalışmada ayak hareketleri üzerinde durularak hareketlerin isim ve anlamlarına yer verildiğini vurgulamıştır. Taban, topuk, pençe, ayakucu, esneme, yaylanma, basma, yürüme, koşma, sekme, sıçrama, zıplama, atlama, çift düşme, çökme hareketleri; yürümeli, pençede çevirmeli, sekmeli, koşmalı dönme hareketleri 60 adet fotoğrafla açıklanmaya çalışılmıştır. Aynı zamanda yanlış kullanılan terimler ve tanımlara da yer verilmiştir.

3.3.1.19. Aktaş, G. ve Gülbeyaz, K. (2021). Kültürel miras dönüşümü ve çeşitlilik (Türkiye halk dansları). *8. Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E-Bildiriler Kitabı*. 1-3 Ekim, Bakü: Müzik Eğitimi Yayınları. 74-75.

Çalışmada Türkiye Cumhuriyeti sınırlarında oynanan yerel halk dansları tür, alt tür, biçim ve karakteristik özellikleri göz önünde bulundurularak ele alınmıştır, anlatımlar görsellerle desteklenmiştir.

3.3.1.20. Bezgin, A. (2021). Hatay halk danslarına yapısal ve işlevsel bir yaklaşım: “Koyser” örneği 7. *Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E - Bildiriler Kitabı*. 28-30 Mayıs, Çeşme: Müzik Eğitimi Yayınları. 8-12.

Bildiride Hatay yöresi halk danslarından ‘Koyser’ adlı oyun üzerinde durulmuştur. Oyunun hikayesine değinilerek figüratif çözümlenmeleri yapılmaya çalışılmıştır. Hatay’ın Türkiye Cumhuriyeti’ne katılım süreci kısaca açıklandıktan sonra koyser oyunuyla ilgili daha önceden yapılmış üç araştırmaya rastlandığı belirtilerek bu üç çalışmaya birer ikişer cümleyle değinilmiştir. Daha sonra “Koyser Oyunun Adlandırılması, Figüratif Yapısı ve İşlevi” başlığı altında konu, ilgili literatür ve görüşme yapılan kaynak kişilerden elde edilen bilgiler ışığında ele alınmıştır. Bildiri için 5 farklı kişi ile görüşme yapıldığı görülmektedir.

3.3.1.21. Mirzaoğlu, F. G. (2021). Zeybek danslarının yaratım öyküleri: “Soğuk Kuyu, Sabah Namazı, Koca Arap.” 7. *Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E - Bildiriler Kitabı*. 28-30 Mayıs, Çeşme: Müzik Eğitimi Yayınları. 191-199.

Mirzaoğlu yazısında giriş kısmından sonra “Dans Öyküleri 1: Soğuk Kuyu Zeybeği”, “Dans Öyküleri 2: Sabah Namazı Zeybeği” ve “Dans Öyküleri 3: Koca Arap Zeybeği” başlıkları altında bahsi geçen zeybek danslarının ortaya çıkış rivayetlerini anlatmaktadır. Daha sonra “Dans Adlandırmaları ve Dansların Ortaya Çıkış Öyküleri Arasında İlişkiler” başlığı altında bir analize yer vermektedir. Sonuç değerlendirmesinden sonra kaynakçanın ardından, Aydın-Köşk-Başçayır Köyünden Mustafa Erol Efe’nin oyun sergilerken 1999 yılında çekilmiş 2 tane çok güzel fotoğrafı bulunmaktadır.

3.3.1.22. Bilecan, E. (2022). Kahramanlık imgesinin türküler ve halk danslarındaki izdüşümü: “Köroğlu oyunu örneği.” 10. *Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E-Bildiriler Kitabı*. 15-19 Ağustos, Marmaris: Müzik Eğitimi Yayınları. 91-101.

Bilecan (2022) çalışmasında konuyu “Kahramanlık İmgesi ve Köroğlu”, “Kahramanlık Konulu Türküler”, “Kahramanlık Konulu Halk Oyunları (Danslar)”, “Köroğlu Oyunu” ve “Sonuç” başlıklarıyla ele almaktadır. Çalışma literatür taramasına dayanmaktadır.

3.3.1.23. Gülbeyaz, K. (2022). Türk halk oyunlarına genel bakış. *9. Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E-Bildiriler Kitabı*. (2022). Kırgızistan: Müzik Eğitimi Yayınları. 66-67.

Gülbeyaz (2022) çalışmasının amacını “Türk halk oyunlarının çeşitlilik göstermesinin sebebini ortaya koymak ve bu çeşitliliği video görselleriyle destekleyerek anlatmaktır.” Cümlesiyle ifade etmektedir. Çalışmada Türkiye’nin 7 belgesinde oynanan oyunların, literatür taraması, şahsi video arşivi ve internet kaynaklarındaki video kayıtlarına başvurularak açıklandığı anlaşılmaktadır. Sonuç olarak Türk halk oyunlarının müzik-ritim-hareket bütününde zeybek, halay ve horon olmak üzere üç ana türde gruplanabileceği vurgulanmıştır.

3.3.1.24. Karazeybek B. (2022). Balıkesir yöresi Tülütak oyunu. *10. Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E-Bildiriler Kitabı*. 15-19 Ağustos, Marmaris: Müzik Eğitimi Yayınları. 48-56.

Çalışmada Balıkesir yöresinde hayvanları konu edinen köy seyirlik oyunlarından unutulmaya yüz tutmuş “Tülütak Oyunu” üzerinde durulmuştur. Tarihi süreç içinde oyunda gerçekleşen değişimleri tespit etmek ve oyunun tanıtılmasını sağlamak amaçlanmıştır. Bu kapsamda literatür taraması yapılmış, oyunla ilgili farklı kişilerin arşivlerinden 8 adet ilgi çeken fotoğrafa yer verilmiş ve Balıkesir’den iki, Bulgaristan’dan bir kaynak kişiyle görüşülmüştür. Çalışmanın giriş kısmında köy seyirlik oyunu ne anlama geliyor açıklanmıştır. Daha sonra ‘Tülü’ ve ‘Tabak’ kavramlarına ve bu geleneğin nasıl ve kimler tarafından yaşatıldığına değinen ‘Tülütak’ başlıklı bölüm bulunmaktadır. Konu Sonu değerlendirmesi ile sonlandırılmaktadır.

3.3.2. Halk Oyunları ve Eğitim Kategorisi

3.3.2.1. Bozkuş, T., Sezen, M. ve Türkmen, M.(2012). Halk dansları çalışmasının çoklu zekâ gelişimine etkisi: İlköğretim 5. sınıf öğrencileri üzerinde deneysel bir uygulama. *1. Uluslararası Kültür ve Toplum Kongresi E - Bildiriler Kitabı*. 28-30 Haziran, Ankara. 84.

Bu araştırmada ilköğretim 5. sınıf öğrencilerine halk dansları eğitimi verilerek, çoklu zekâ üzerindeki etkisi araştırılmıştır. Araştırmanın sonucunda halk dansları çalışmasının öğrencilerin çoklu zekâ gelişimine anlamlı bir etki yaptığı saptanmıştır.

3.3.3. Halk Oyunları ve Psikososyal Konular Kategorisi

3.3.3.1. Hacıcaferoğlu, S. Bozkuş, T. ve Kızılkaya, N. (2013). Türk halk oyunlarına katılan bireylerin halk oyunlarına başlama sebeplerinin incelenmesi 2. *Uluslararası Bilim Kültür ve Spor Kongresi E - Bildiriler Kitabı*. (2013). Antalya, 70.

Bu çalışmada, halk oyunları sporcularının bu branşı seçme nedenleri üzerinedir. Araştırmada tarama modeli kullanılmıştır. Araştırma için halk oyunları yarışmalarına katılan 141 kişi seçilmiştir. Araştırma için “Rekreasyon Amaçlı Halk Oyunlarına Katılım Nedenleri” anketi kullanılmıştır. Araştırmada halk oyunlarına karşı duyulan sevginin ve cinsiyetin bu branşı seçmede etkili olduğu, yaş ve eğitimin ise etkili olmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

3.3.3.2. Gülbeyaz, K. ve Çakmak, S. (2013). Müzik ve halk oyunları eğitiminin sokak çocukları üzerindeki etkileri. *I. Uluslararası Halk Oyunları Kongresi*. Malatya, Türkiye, 8 - 9 Mayıs. 55-61.

3.3.3.3. Kaya, M. Alkaya Ö. Z. Ve Demirtürk, F. (2015). Halk danslarının zihinsel boyutları. *I. Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E - Bildiriler Kitabı*. 6-8 Mayıs, Diyarbakır: Müzik Eğitimi Yayınları. 71.

Bu çalışmanın amacı halk danslarının icra edilmesinde dansçıların zihinsel açıdan yaptığı faaliyetleri incelemektir. Bu çalışmada halk oyunlarının nörolojik boyutları ile ilgili yapılan araştırma ve literatür bulguları taranarak tasnif edilmiş, elde edilen verilerle halk danslarının zihinsel boyutları doğrulanmaya çalışılmıştır.

3.3.3.4. Erdem, M. (2015). Halk danslarında feminist eleştirinin gerekliliği. *I. Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E - Bildiriler Kitabı*. 6-8 Mayıs, Diyarbakır: Müzik Eğitimi Yayınları. 67.

Çalışmada feminist dans eleştirisi kuramının halk danslarına uygulanabilirliği tartışılmaktadır.

3.3.3.5. Kul, M., Solakumur, A. Akbal, M. Çakırlar, H. ve Ünlü Y. (2016). Halk oyunu sporcularının problem çözme becerilerinin ve atılganlık düzeylerinin karşılaştırılması. *5. Uluslararası Bilim Kültür ve Spor Kongresi E - Bildiriler Kitabı*. 13-15 Nisan, Türkistan. 176.

Bu çalışmanın amacı, halk oyunu oynayan sporcuların problem çözme becerilerinin ve atılganlık düzeylerinin belirlenmesidir. Araştırma ortalama 21-24 yaşlarında 28 kadın, 37 erkek toplam 65 halk oyunları sporcusu üzerinde gerçekleştirilmiştir. Çalışmada demografik bilgi formunun yanında “Problem Çözme Envanteri” ve “Rathus Atılganlık Envanteri” veri toplama araçları olarak kullanılmıştır. Sonuç olarak, araştırmaya katılan halk oyunları sporcularının atılganlık ve problem çözme becerilerinin, yaşları ve cinsiyetleri ile anlamlı ilişki göstermemiştir.

3.3.3.6. Kaya, M. ve Bozdemir, R. (2016). Üniversite öğrencilerinin Türk halk oyunlarına olan ilgi düzeylerinin incelenmesi. 2. *Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E - Bildiriler Kitabı*. 26-28 Eylül, Muğla: Müzik Eğitimi Yayınları. 78.

Bu çalışmanın amacı, üniversite öğrencilerinin Türk halk oyunlarına karşı ilgi düzeylerini incelemektir. Çalışmaya Gaziosmanpaşa Üniversitesinin farklı bölümlerinde eğitim gören 1849 öğrencisi katılmıştır. Çalışmada 7’si demografik olmak üzere toplam 20 maddeden oluşan bir anket kullanılmıştır. Araştırmaya katılan öğrenciler yüksek bir oranda halk oyunları faaliyetlerine hiç katılmadıklarını beyan etmişlerdir. Halk oyunları faaliyetlerine katılanların daha çok ilk, orta ve lise eğitimleri sırasında faaliyetleri sürdürdüğü belirlenmiştir. Sonuç olarak, üniversite öğrencilerinin Türk halk oyunlarına karşı ilgi düzeylerinin yeterli düzeyde olmadığı vurgulanmıştır.

3.3.3.7. Karademir, Y. ve Karademir, M. B. (2017). Halk oyuncuların antrenör liderlik davranışı algılamalarının ve başarı motivasyonlarının çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *Uluslararası Türk Halkları Geleneksel Oyunlar - Sporlar Sempozyumu Bildiriler Kitabı*. 8-10 Aralık, Kahramanmaraş. 233-240.

Araştırmanın amacı, Türkiye’nin çeşitli üniversitelerinde halk oyunları ekiplerinde aktif olarak oyuncu olan öğrencilerin, antrenör liderlik davranışları algılamalarını ve başarı motivasyonlarını çeşitli değişkenler açısından incelemektir. Araştırmanın örneklemini, 2014-2015 yarışma sezonunda üniversite sporları federasyonu halaylar grup yarışmasına katılan halk oyuncular ile aynı yıl yarışmaya katılan Karabük Üniversitesinin lisanslı halk oyuncuları oluşturmuştur. Araştırmaya 152 kadın ve 136 erkek olmak üzere toplam 288 oyuncu gönüllü olarak katılmıştır. Araştırmada veri toplama araçları olarak “Kişisel Bilgi Formu”, “Sporda Liderlik Ölçeği” ve “Başarı Motivasyonu Ölçeği” kullanılmıştır. Araştırma sonucunda, oyuncuların antrenör liderlik davranışı algılamalarında, halk oyunları ile ilgilenme süresi ve antrenörün

yeterlilik durumu değişkenine göre istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunamamıştır. Oyuncuların başarı motivasyonu düzeylerinde ise halk oyunları ile ilgilenme süresi değişkenine göre istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunurken, antrenörün yeterlilik durumu değişkenine göre anlamlı bir fark bulunamamıştır.

3.3.3.8. Hacıcaferoğlu, S., Hacıcaferoğlu, B. ve Kayhan, R.F. (2018). Halk oyunları aktivitelerinin üniversite öğrencilerinin sosyalleşme sürecindeki katkısının incelenmesi. *6. Uluslararası Bilim Kültür ve Spor Kongresi E - Bildiriler Kitabı*. Ukrayna. 251.

Araştırma halk oyunları aktivitelerinin, öğrenciler üzerinde sosyal bütünleşmeye olan katkısı üzerinedir. Araştırmaya Üniversite Spor Federasyonunca 2017 yılında düzenlenen halk oyunları grup ve final yarışmasında dansçı olarak görev alan 147 öğrenci katılmıştır. Veri toplama aracı olarak “Sporda Sosyal Bütünleşme Ölçeği” kullanılmıştır. Sonuç olarak kadın öğrencilerin erkek öğrencilere göre ve aile gelir düzeyi alt/orta seviyede olan öğrencilerin diğer öğrencilere göre daha fazla sosyal bütünlük algıladıkları belirlenmiştir.

3.3.3.9. Baydar, S., Beyazıt, B., Tuncil, O. S., Bahadır, T. K., Uçar, S. ve Dolu, U. (2018). 10-11 Yaş grubuna uygulanan step ve halk oyunları aktivitelerinin çocukların sosyal gelişimine etkisi. *1. Uluslararası Rekreasyon ve Spor Yönetimi Kongresi Bildiri Özetleri Kitabı*. 10-13 Mayıs, Bodrum, 135-136.

Bu çalışmanın amacı, step ve halk oyunları çalışmalarının 10-11 yaş grubu çocukların sosyal gelişimine etkisinin incelenmesidir. Araştırmaya, 15’i erkek, 15’i kız olmak üzere toplam 30 çocuk katılmıştır. Uygulanan etkinlikler haftada 3 gün, günde 90 dakika olmak üzere 8 hafta devam etmiştir. Çocuklara çalışmalar öncesinde ve sonrasında araştırmacılar tarafından hazırlanan “evet” ve “hayır” seçeneklerinden oluşan 15 soruluk anket uygulanmıştır. Sonuç olarak step ve halk oyunları çalışmalarının çocukların, toplum içinde duygularını rahatlıkla ifade edebilmesi, çevresindeki insanlara karşı paylaşımcı bir tutum sergilemesi, alışılmamış durumlara uyum sağlama ve kurallara uyum gösterebilmesi açısından katkı sağladığı ortaya çıkmıştır.

3.3.3.10. Gürak, A.N., Erol, S. ve Doğan, M (2018). Halk oyunları aktivitelerine katılan sporcuların depresyon durumlarının incelenmesi. *1.Uluslararası Beden*

Eğitimi, Spor, Rekreasyon ve Dans Kongresi Bildiri Özetleri Kitabı. 26-28 Nisan 2018 Nişantaşı Üniversitesi, İstanbul. Asos Yayınevi. 341.

Bursa’da halk oyunları aktivitelerine katılan sporcuların depresyon durumlarının incelenmesi amacıyla yapılmış bu araştırmaya Osmangazi Belediyesi, Nilüfer Belediyesi, Bursa Dans Sanat Gençlik ve Spor Kulübü ile Uludağ Üniversitesi Halk Oyunları topluluklarından farklı yaş grubu toplam 110 kişi katılmıştır. Araştırmada 21 soruluk BECK depresyon ölçeği (BDI) kullanılmıştır. Katılımcıların depresyon düzeyleri yaşları bakımından yorumlanmıştır.

3.3.3.11. Argan, M. T. ve Dursun, M. T. (2019). Halk Dansları Topluluk Üyelerinin Aktivite Bağlılıkları. 2. *Uluslararası Rekreasyon ve Spor Yönetimi Kongresi Bildiri Özetleri Kitabı. 11-14 Nisan, Bodrum, 102-103.*

Argan ve Dursun (2019) halk dansları topluluk üyelerine yönelik yaptıkları çalışmada, katılımcı tarafından önemsenen ve bağlılık yaratabilecek düzeyde olan aktivitelerin ciddi boş zaman katılımcısında eşsizlik hissi uyandırdığını ifade etmektedirler.

3.3.3.12. Çolakoğlu, A. B. (2019). Dans ve hareket terapisi alanının Türk halk oyunları bölümleri bünyesinde kullanımına ilişkin bir öneri 2. *Uluslararası Müzik Araştırmaları Öğrenci Kongresi Bildiri Kitabı. 4-6 Nisan, Sakarya. 104-116.*

Bu araştırmanın problem cümlesi “ Türk Halk Oyunları bölümleri bünyesinde dans ve hareket terapisi içerikli ders var mıdır?” şeklindedir. Amacı ise dans ve hareket terapisinin Türk halk oyunları bölümlerinde ders içeriği olarak yer almadığını göstermektir. Bu araştırmada dans ve hareket terapisi alanına dair literatür taranarak kavramsal çerçeve çizilmiştir. Ayrıca Türkiye’de Türk halk oyunları bölümü olan İstanbul Teknik Üniversitesi, Ege Üniversitesi, Sakarya Üniversitesi, Gaziantep Üniversitesi, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Kars Kafkas Üniversitesinin Türk Halk Oyunları Programları, kurumların web sayfaları üzerinden 5 maddeye ayrılarak nitel araştırma yöntemiyle incelenmiştir. Bu maddeler aşağıdaki şekildedir.

1. Zorunlu dersler
2. Seçmeli dersler
3. Genel Kültür Dersleri
4. Temel müzik dersleri

5. Alan Dersleri

Sonuç olarak 8 dönemlik Türk Halk Oyunları Programlarının en az 54, en çok 98 dersi arasında dans ve hareket terapisi çıktıtlı herhangi bir ders içeriğine ulaşılamamıştır.

3.3.3.13. Aslan, B.E. (2020). Beden eğitimi ve spor öğretmen adaylarının halk oyunları dersine yönelik tutumlarının incelenmesi. *3.Uluslararası Beden Eğitimi, Spor, Rekreasyon ve Dans Kongresi Bildiri Özetleri Kitabı*. 13-14 Haziran, İstanbul Aydın Üniversitesi, İstanbul. Asos Yayınevi. 34-35.

Kesitsel tarama modeli uygulanan bu çalışmada Spor Bilimleri Fakültesi öğrencilerinin halk oyunları dersine yönelik tutumlarını ölçmek amaçlanmıştır. Araştırmaya 70 öğretmen adayı katılmıştır.. Veri toplama aracı olarak, “Beden Eğitimi Öğretmen Adaylara için Halk Oyunları Dersi Tutum Ölçeği” kullanılmıştır. Sonuç olarak formasyon eğitimi de alan Rekreasyon Bölümü öğrencilerinin halk oyunları dersine yönelik tutumlarının Beden Eğitimi ve Spor Bölümü öğrencilerinden yüksek olduğu tespit edilmiştir. Öğrencilerin cinsiyetleri bakımından anlamlı bir sonuçla karşılaşılmamıştır.

3.3.3.14. Yalçın, Y. (2021). Sürekli kaygı düzeyinin durumluk kaygı düzeyi üzerine etkisi var mıdır? Halk oyuncularını örneği. *VIII. Uluslararası Avrasya Eğitim Araştırmaları Kongresi Bildiri Kitabı*.(2021). 7-10 Temmuz, Aksaray Üniversitesi. Anı Yayıncılık. 1366-1368.

Araştırmanın amacı, halk oyuncularında sürekli kaygı düzeyinin durumluk kaygı düzeyi üzerindeki etkisini incelemektir. Çalışmaya lisanslı 162 gönüllü halk oyuncu katılmıştır. Araştırmada “Durumluk ve Sürekli Kaygı Envanteri (DSKE)” kullanılmıştır. Sonuç olarak halk oyuncularının sürekli kaygı düzeylerinin durumluk kaygı düzeylerini pozitif yönde etkilediği tespit edilmiştir. Yarışıyor olma, değerlendiriliyor olma, seyircinin varlığı, müsabakaya konsantre olma, fiziki performans sergileme, başarı veya başarısızlık durumundaki sorumluluk duygusu vb. durumların kaygıya sebebiyet verebileceği düşünülmüştür.

3.3.4. Halk Oyunları ve Sanat Kategorisi

3.3.4.1. Kurtişoğlu, B. ve Eravcı, A. (2015). Türk halk oyunlarının sahnelenme sürecinin oyunlar ve ilgili unsurlar üzerinde yarattığı değişimler. *1. Uluslararası*

Müzik ve Dans Kongresi E - Bildiriler Kitabı. 6-8 Mayıs, Diyarbakır: Müzik Eğitimi Yayınları. 28-32.

Bu bildiriye Türk halk oyunlarının sahnelenme sürecinin oyunlar ve ilgili unsurları üzerinde yarattığı değişimler tespit edilmiş ve gelecekte oluşabilecek değişimlerin önlenmesi adına çözüm önerileri sunulmuştur. Konu aşağıdaki başlıklar altında işlenmiştir.

Giriş

Oyun Figürlerindeki Değişimler

Oyunların Geleneksel Formlarındaki Değişimler

Oyunların Müziklerindeki Değişimler

Giyim-Kuşam ve Süslenmede Değişimler

Kötü Taklit (Kitsch) Eserlerin Yarattığı Değişimler

Sonuç ve Öneriler

3.3.4.2. Akış, S. (2015). Halk oyunlarında görülen bazı figür ve hareketlerin anlambilimsel yorumu. *1. Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E - Bildiriler Kitabı*. 6-8 Mayıs, Diyarbakır: Müzik Eğitimi Yayınları. 355-361.

Bu çalışmada, konu tarihi olarak ele alınmıştır. “Diz Çıkarma” figürü ile halk oyunlarında yaygın olarak kullanılan “Alkış” ve “Çökme” hareketlerinin anlamları tarihi köklerine inilerek incelenmiştir. Konu “Giriş”, “Alkış”, “Diz çıkartma” ve “Çökme” başlıkları altında ele alınmıştır. Araştırmada 6 adet tarihi görsel bulunmaktadır.

3.3.4.3. Kurtişoğlu, B., Eravcı, S. ve Eravcı, A. (2016). Silivri halk oyunlarının derlenme ve sahnelenme süreçleri. *2. Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E - Bildiriler Kitabı*. 26-28 Eylül, Muğla: Müzik Eğitimi Yayınları. 71-75.

Bildiriye ilk olarak 1970’lerde sahneye getirilen Silivri halk oyunlarının derlenmelerinden günümüze kadar gelen süreçte tavır, repertuar, isim, müzik ve cinsiyet bağlamında yaşadığı değişimler tespit edilerek sunulmuştur. Bunu için 3 kişisel görüşme ve 27 ayrı performansın değerlendirilmesi yapılmıştır. Konu aşağıdaki başlıklar altında ele alınmıştır.

Silivri Halk Oyunlarının Derlenme Süreci

Silivri Halk Oyunlarının Sahnelenme Süreci

Oyun Adımları bakımından değişimler

Tavır Bakımından Değişimler

Repertuvar Bakımından Değişimler

Müzik Bakımından Değişimler

İsim Bakımından Değişimler

Cinsiyet Bakımından Değişimle

Sonuç

3.3.4.4. Kurtişoğlu, B. (2016). Türk halk oyunlarının sahnelenme çalışmalarında izlenecek yöntem. 2. *Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E - Bildiriler Kitabı*. 26-28 Eylül, Muğla: Müzik Eğitimi Yayınları. 76-86.

Bu bildiri de halk oyunlarının sahnelenme aşamaları “Tasarım”, “Hazırlık”, “Uygulama” ve “Sunuş” olarak belirlenmiş ve her aşama kendi içinde tekrar aşamalara ayrılarak ele alınmıştır. işitsel görsel ve yazılı kaynaklardan yararlanılarak açıklanacaktır. Bu aşamaların takip edilerek sahnelenen oyunun ne amaçla, kimler ile nerede yapılacağı ve kadar süreceği gibi bilgilerin toplanabileceği vurgulanmıştır.

3.3.4.5. Elyağutu, D. C. (2016). Türk halk dansları eğitiminde notasyon ve analize dayalı bilişsel öğretimin gerekliliği. 2. *Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E - Bildiriler Kitabı*. 26-28 Eylül, Muğla: Müzik Eğitimi Yayınları. 99-106.

Bu çalışmada, Türk Halk Dansları bölümünde hareket odaklı olan halk oyunları ve temel dans derslerinde “analiz ve notasyon” konularının bilişsel bir faktör olarak hareket eğitimine katkıları anlatılmaya çalışılmıştır. Konu aşağıdaki başlıklar altında açıklanmıştır.

Giriş

Analiz nedir?

Hareket Analizi Nedir?

Hareket Analizi Ne İçin Kullanılır?

Hareket Analizinin Didaktik Etkisi Nedir?

Dans Eğitiminde Hareket Analizi Neden Önemlidir?

Türk Halk Oyunları Öğretim Yöntemler

Laban Hareket Notasyonu

Laban Hareket Analizi Teorisi

Sonuç ve öneriler

3.3.4.6. Elyağutu, D. C. (2016). Performans sanatları evreninde Türk halk dansları sahneleme uygulamaları ve video tekniğinin koreografi içerisinde kullanımı “Bu Topraklar İçin” dans gösterisi örneği 2. *Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E - Bildiriler Kitabı*. 26-28 Eylül, Muğla: Müzik Eğitimi Yayınları. 107-115.

Bu çalışmada Türk halk dansları koreografileri içinde, anlatımı desteklemek, izleyici ile sahne arasındaki bağı kuvvetlendirmek, görsel derinlik kazandırmak için kullanılan video tekniğinin nasıl kullanıldığı üzerinde durulmaktadır. Konu aşağıdaki başlıklar altında ele alınmıştır.

Giriş

Performans ve performans sanatı

Bir Performans Sanatı Olarak Dans ve Dans Tiyatrosu Kavramlarının Çözümlemesi

Performans Sanatları Evreninde Türk Halk Dansları Sahneleme Uygulamaları

Video Tekniğinin Koreografi İçerisinde Kullanımı ‘Bu Topraklar İçin’ Dans Gösterisi Örneği

Sahne I

Sahne II: Cephe

Sahne III:Azrail

Sahne IV:Savaş

Sonuç

3.3.4.7. Öner, M. (2016). Yazılı ve sözlü kültürün dansla sahneye aktarımı. 2. *Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E - Bildiriler Kitabı*. 26-28 Eylül, Muğla: Müzik Eğitimi Yayınları. 248-253.

Bu bildiri 2015/2016 yılları içerisinde Gaziantep Üniversitesi Türk Musikisi Devlet Konservatuvarı Türk Halk Oyunları Bölümü'nün sergilediği “Dede Korkut’un Dilinden Bir Kuruluş Destanı” ve Ege Üniversitesi Devlet Türk Musikisi Konservatuvarı Ekin Dans Topluluğu'nun sergilediği “Üç Mehmet’in Dansı” adlı çalışmalar ele alınmıştır. Bahsi geçen bu edebi ve tarihi metinlerin sahnede nasıl sunulduğu, figürler, müzik ve giyişiler gibi hususlar göz önünde bulundurularak değerlendirilmiştir.

3.3.4.8. Elyagutu, D.C. (2017). Türkiye’de konservatuvar Türk halk oyunları bölümleri eğitim-öğretim süreci ve bu sürece öğrenci yetiştiren kurumların nicelik ve nitelik açısından değerlendirilmesi. 3. Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E - Bildiriler Kitabı Özel Sayı, 20-22 Ekim, Marmaris: Müzik Eğitimi Yayınları. 96-110.

Bu çalışmada aşağıdaki sorulara cevap aranmıştır.

1.Konservatuvar Türk Halk Oyunları Bölümlerine öğrenci yetiştiren kurum ve kuruluşlar

nelerdir?

2.Bu kurum ve kuruluşların verdiği eğitim örgün eğitimde geçerli midir?

3.Bu kurum ve kuruluşlarda müfredat-program birliği var mıdır?

4.Bu kurum ve kuruluşlar yükseköğretime geçiş süreci için yeterli midir?

5.Yükseköğretimdeki Türk Halk Oyunları Bölümlerinin mesleki yeterlik düzeyi yükseköğretim tanımını karşılayacak nitelikte midir?

Bu soruları cevaplamak için, 6 farklı üniversitenin Türk Müziği Devlet Konservatuvarı Türk Halk Oyunları Bölümü /Anasanat Dalı programları vizyon ve misyonları incelenmiş, 4 yıllık program analizleri yapılmıştır. Bölüm veya ana sanat dallarının programları temel müzik dersleri ve Türk halk oyunları dersleri olarak değerlendirilmiştir. Sonuç olarak ortak bir dilin olmadığı vurgusu yapılarak bazı öneriler getirilmiştir.

3.3.4.9. Aktaş, G. (2017). Doğaçlama ve halk danslarında zaman, mekân ve müzik bağlamında örnekler 3. Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E - Bildiriler Kitabı Özel Sayı, 20-22 Ekim, Marmaris: Müzik Eğitimi Yayınları. 173-181.

3.3.4.10. Akgül, K. P. ve Çetin, N. (2019). Popüler kültür bağlamında sahneleme sürecinde halk dansları kostüm tasarımlarında yaşanan değişim ve dönüşümler. *Halk Kültüründe Oyun Müzik Dans Sempozyumu*. 17-19 Ekim, Gaziantep. Motif Vakfı Yayınları. 39-48.

Bu çalışmanın kapsamı, Anadolu Ateşi Dans Topluluğu örneklemeden hareketle, halk danslarının sahneye taşınması sürecinde kullanılan kostümlerin motif, malzeme, model, renk gibi başlıklar üzerinden incelenmesi olarak belirlenmiştir. Çalışmada Anadolu Ateşi Dans Topluluğu'nda çeşitli görevlerde yer alan kişilerle görüşülmüş, yöntem olarak yarı yönlendirilmiş mülakat ve gözlem yöntemleri kullanılmıştır. Çalışmanın amacı sahneleme sürecinde, dans kostümlerinde yaşanan değişim ve dönüşümlerin hangi alanlarda hangi gerekçelerle yapıldığını bir örneklem üzerinden somut bir şekilde ortaya koymaktır. Çalışmada 3 farklı yazılı kaynaktan yararlanılmıştır. Anadolu Ateşi Topluluğu'ndan dansçı, eğitmen ve kostüm tasarımcısı 30 kişinin görüşlerine başvurulduğu beyan edilmiş ancak 16'sının isimlerine yer verilmiştir. Elde edilen verilerden değişim ve dönüşümün gerekçeleri aşağıdaki gibi sıralanmıştır.

Sahneleme sürecinde karşı karşıya kalınan zaman baskısına karşı kostüm tercihleri aşamasında daha pratik imkanlar sunması

Maliyet olarak fabrikasyon ürünlerin daha ulaşılabilir olmaları

Turne süreçlerinde rahat taşınmaları

Sahnedeki albeni yakalama

3.3.4.11. Eravcı, A. ve Kurtişoğlu, B. (2021). Halk oyunlarının sahnelenmesinde oyuncuların sahne üzerindeki yer değişimlerinin ve açılışlarının sınıflandırılması. *7. Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E - Bildiriler Kitabı*. 28-30 Mayıs, Çeşme: Müzik Eğitimi Yayınları. 14-24

Bu çalışmanın amacı, bir sahne sanatı olan halk oyunlarında sahne üzerinde oyuncuların gerçekleştirdikleri yer değişimlerinin ve açılışlarının sınıflandırılmasıdır. Konu bildiride aşağıdaki başlıklar altında açıklanmıştır. Bildiride 14 şekle yer verilmiştir.

“Halk Oyunlarında Sahne Üzerinde Gerçekleşen Aksiyonlar

Halk Oyunlarında Sahne Üzerinde Gerçekleşen Yer Değişimlerinin Sınıflandırılması

Halk Oyunlarında Sahne Üzerindeki Pozisyon Değişimleri

Halk Oyunlarında Sahne Üzerindeki Açık Kullanımları

3.3.4.12. Yorgancıoğlu, P. E. (2021). Halk danslarının sahnelenmesine yönelik kavram arayışlarında sahne düzenlemesi ve koreografi sorunsalı. 8. *Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E-Bildiriler Kitabı*.1-3 Ekim, Bakü: Müzik Eğitimi Yayınları. 429-437.

Yorgancıoğlu (2021) yazısında, dans kavramına değindiği giriş kısmından sonra halk danslarının 1920'lerden itibaren gelişiminden kısaca bahsetmiş, halk danslarının sahneye koyulma süreci sırasında daha ilgi çekici olma kaygısı ve bilinçsizliklerden doğan olumsuzlukları sıralamıştır. "Koreografi" başlığı altında bu kavramı uzunca açıklamıştır. Yazıda bir sonraki alt başlık "Sahne Düzenlemesi" şeklindedir. "Doğaçlama" alt başlığı altında bu kavrama ve halk dansları ile ilişkisi üzerine hususları ele aldıktan sonra sahne düzenlemesi ile koreografi kavramlarını kıyaslayan bir tabloya yer vererek yazısını tamamlamıştır.

3.3.5. Halk Oyunları ve Spor/Sağlık Kategorisi

3.3.5.1. Şenel, E. ve Göral, K. (2013). Türk halk oyuncuların bazı fiziksel uygunluk özellikleri açısından sedanterlerle karşılaştırılması. 2. *Uluslararası Bilim Kültür ve Spor Kongresi E - Bildiriler Kitabı*. 30 Ekim- 1 Kasım, Antalya. 122.

Bu çalışmanın amacı, Türk halk oyuncuların bazı fiziksel uygunluk özelliklerinin sedanterlerle karşılaştırılmasıdır. Bu çalışmaya 2013 yılında Üniversitelerarası müsabakalarına katılan Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Türk Halk Oyunları takımı oyuncularından 12 kadın ile 14 erkek, sedanter öğrencilerden 12 kadın ile 14 erkek olmak üzere toplam 52 gönüllü katılmıştır. Deneklerin boy uzunluğu, vücut ağırlığı, kuvvet, esneklik, dikey sıçrama ve anaerobik güç özellikleri ölçüm aletleri ile tespit edilmiştir. Sonuç olarak, erkek ve kadın Türk Halk oyunları sporcularının el kavrama kuvveti ve dikey sıçrama değerlerinin sedanterlere göre daha yüksek olduğu saptanmıştır.

3.3.5.2. Kurtişoğlu, B., Özcan, H. G. ve Özcan, S. (2015). Obezite ve dans; halk oyunları örnelemi. 1. *Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E - Bildiriler Kitabı*. 6-8 Mayıs, Diyarbakır: Müzik Eğitimi Yayınları. 33-41.

Araştırma, İstanbul Bayrampaşa Ticaret Meslek ve Anadolu Ticaret Meslek Lisesinde öğrenim gören, Beden kütle indeksi (BKİ) ≥ 30 olan 13 deney 13 kontrol grubu olmak üzere 26 kişiden oluşan daha önce halk oyunları ile ilgisi olmayan 15-16 yaşlarındaki katılımcılar ile yapılmıştır. 10 hafta boyunca haftada 3 gün, günde 90 dakika süren halk oyunları egzersiz programına dâhil olan katılımcılara ön test ve son test olarak ağırlık ve boy ölçümleri yapıldıktan sonra BKİ hesaplanmış ve fiziksel uygunluk ölçümleri alınmıştır. Katılımcılara uygulanan testler aşağıda sıralanmıştır.

20 Metre Mekik Koşusu

El Kavrama Kuvveti

Flamingo Denge

10x5 m Mekik Koşusu

Disklere Dokunma:

Otur Eriş Testi:

Durarak Uzun Atlama:

Sonuç olarak, 10 haftalık aerobik özelliğe sahip halk oyunları çalışmalarının ağırlık ve BKİ değerlerini azalttığı, kol hareket sürati, denge, çeviklik, bacak kuvveti ve kardiyorespiratör dayanıklılığı geliştirdiği tespit edilmiştir.

3.3.5.3. Kurtişoğlu, B., Özcan, H. G. ve Özcan, S. (2016). Halk Oyunları Çalışmalarında Isınma-Soğuma Egzersizleri ve Önemi. 2. *Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E - Bildiriler Kitabı*. 26-28 Eylül, Muğla: Müzik Eğitimi Yayınları. 57-62.

Bu bildiride halk oyunları icracılarının çalışma öncesi ve sonrasında uygulamaları gereken ısınma ve soğuma egzersizlerinin önemi üzerinde durulmuştur. Bu kapsamda ısınma, ısınmanın sınıflandırılması, ısınmanın etkileri, soğuma egzersizleri, stretching gibi başlıklar altında konu açıklanmaya çalışılmıştır.

3.3.5.4. Kaplan, D. Ö. (2018). Halk oyuncularını ile modern dansçıların vücut kompozisyonları ve somatotiplerinin karşılaştırılması. 1. *Uluslararası Beden Eğitimi, Spor, Rekreasyon ve Dans Kongresi Bildiri Özetleri Kitabı*. 26-28 Nisan, İstanbul. 139.

Yapılan çalışmanın amacı Karadeniz yöresinde Türkiye birincisi olan profesyonel halk oyuncularını ile kendi kategorilerinde birincilikleri olan modern dansçıların vücut kompozisyonları ve somatotipleri arasında fark olup olmadığını ortaya koymaktır.

Çalışmaya ortalama 8 yıldır dans eden, 18-22 yaşlarında 25 halk oyuncusu ile yaşları 20-24 arasında olan 24 modern dansçı gönüllü olarak katılmışlardır. Tüm dansçıların antropometrik ölçümleri uluslararası standartlarına uygun olarak alınmış, Heath-Carter Somatotip hesaplama yöntemi kullanılarak somatotipleri belirlenmiştir. Çalışmanın bulguları doğrultusunda kadın ve erkek modern dansçıların vücut ağırlığı, VKİ'leri ve endomorf katsayılarının halk oyunculara oranla daha düşük olduğu; mezomorf katsayılarının ise daha yüksek olduğu belirlenmiştir.

3.3.5.5. Gülbeyaz, K. (2019). Karşılama türü Türk halk oyunlarının icrası esnasında kullanılan ana kasların aktivasyon oranlarının kinesiyojik açıdan incelenmesi. 5. *Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E-Bildiriler Kitabı*. 22-26 Temmuz, Ürgüp/Kapadokya: Müzik Eğitimi Yayınları. 129-137.

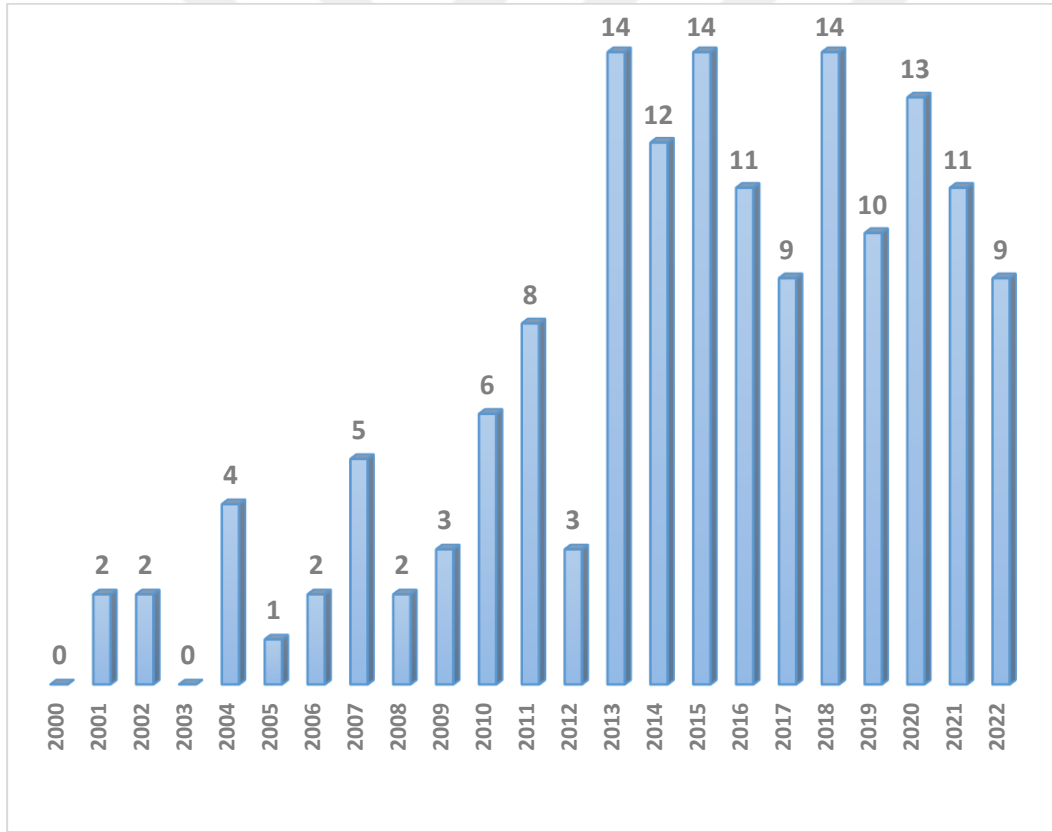
Bu çalışmanın amacı, halk oyunlarının icrası esnasında ana kasların aktivasyon oranlarını ölçmektir. Çalışmada karşılama türüne ait oyunlar incelenmiş, farklı hareket özelliklerine sahip 6 adet oyun tespit edilmiş ve çalışma bu oyunlar üzerinde yapılmıştır. Çalışma kapsamında, karşılama türü oyunlarını iyi bilen, devlet konservatuarı Türk Halk Oyunları bölümünden mezun bir dansçının, M. Tibialis Anterior, M. Quadriceps Femoris, Flexör Digitorum Superficialis, M. Biceps Brachii, Longissimus Thoracis ve Trapezius kasları üzerine elektrotlar bağlanmış, oyunlarının icrası esnasında ölçümler yapılmıştır. Ölçümleri yapılan “ana kas grubu” kasları anatomi ve fizyoloji alanında çalışmaları olan akademisyenler tarafından belirlenmiştir. Sonuç olarak vücudun hangi bölgesi hareket açısından daha fazla kullanılıyorsa o kastan alınan değerin daha yüksek çıktığı görülmüştür. Bu sonuçtan kasların geliştirilmesinde halk oyunlarının kullanılabileceği yorumu yapılmıştır.

4. SONUÇ

Araştırma sonucunda 2000-2022 yılları arasında yayımlanmış 63 kitap, 155 makale ve 56 bildiriye ulaşılmıştır.

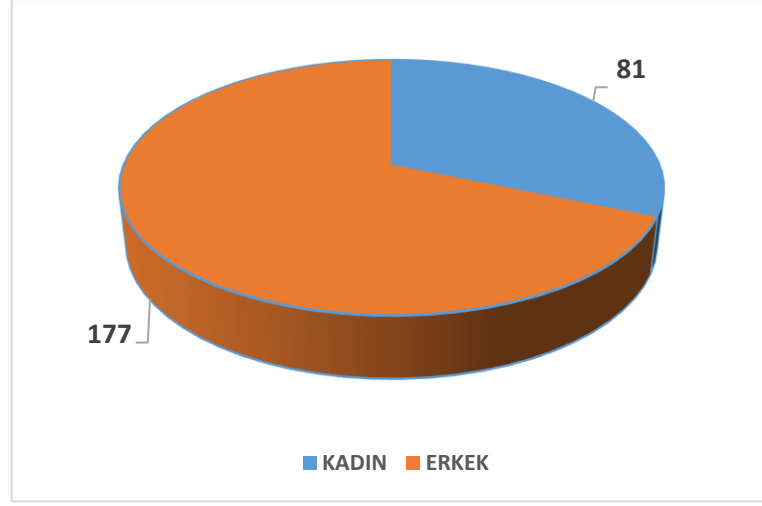
4.1. Makalelerle İlgili Sonuçlar

Bu bölümde toplanan makaleler, yıllarına, yazarlarının cinsiyetlerine, yazarlarının adreslerine, konularına, araştırma desenlerine ve çalışma gruplarına göre tasnif edilmiştir. Bulgular grafikler şeklinde aşağıda yer almaktadır.

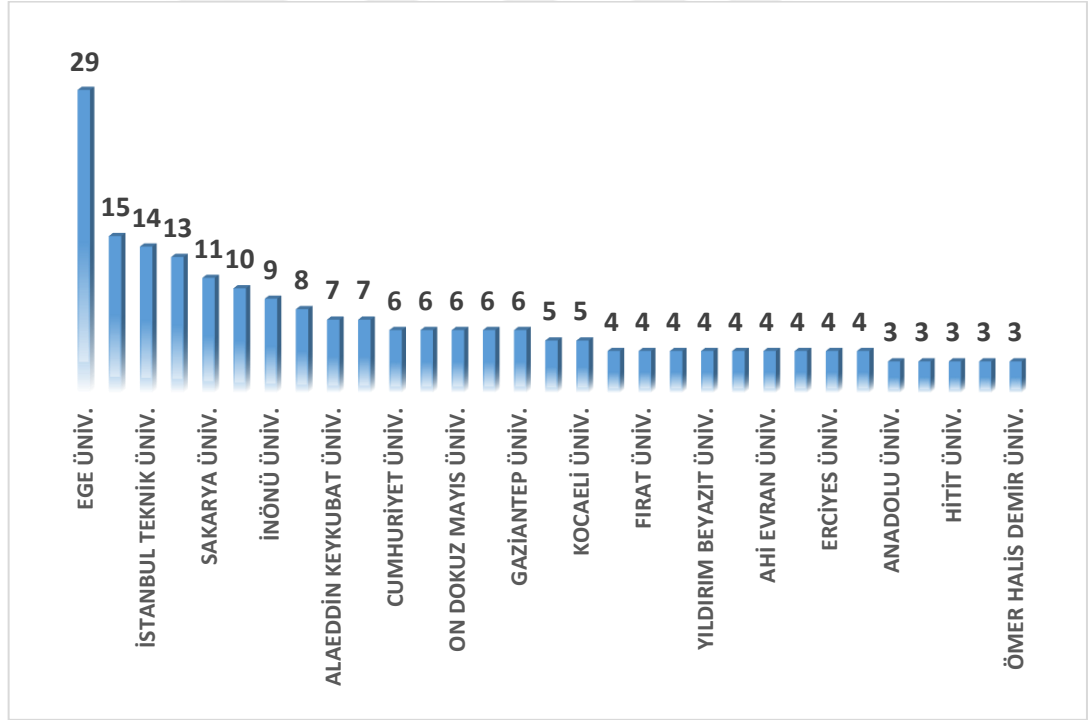
Grafik 4.1. Makalelerin yıllarına göre dağılımı.

Makalelerin en fazla yazıldığı yıllar 2013, 2015 ve 2018'dir. 2000 ve 2003 yıllarında belirlenen ölçütlerde konuyla ilgili makaleye rastlanmamıştır.

Grafik 4.2. Makale yazarlarının cinsiyetlerine göre dağılımı.

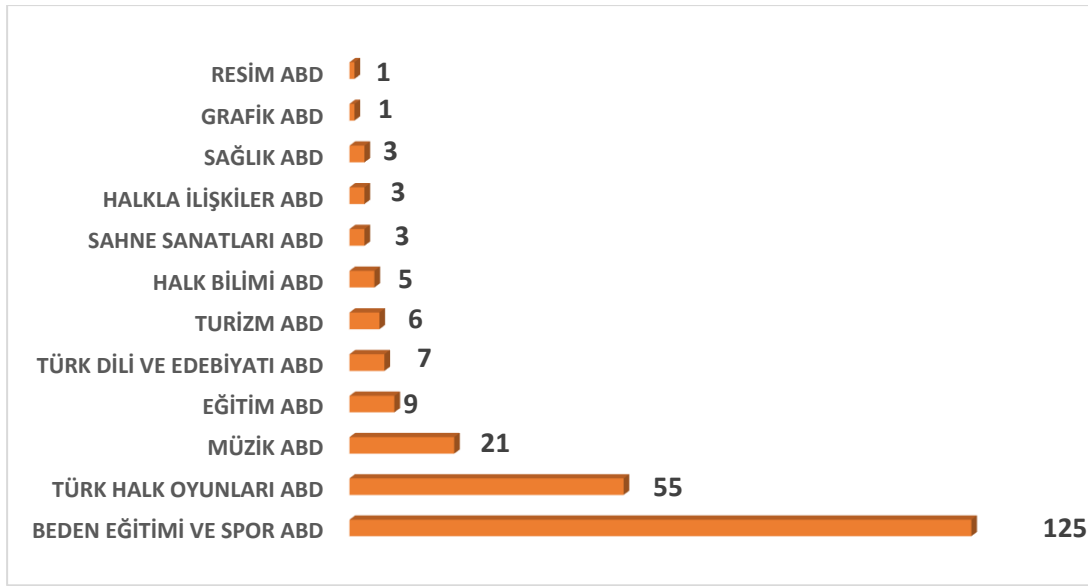
Bu çalışmada tespit edilen 155 makale, 81 kadın ve 177 erkek yazar tarafından üretilmiştir. Makale sayısı 155 iken, yazar sayısının 258 olmasının sebebi, birden fazla yazara sahip makalelerin bulunmasıdır.

Grafik 4.3. Makale yazarlarının buldukları üniversitelere göre dağılımı.

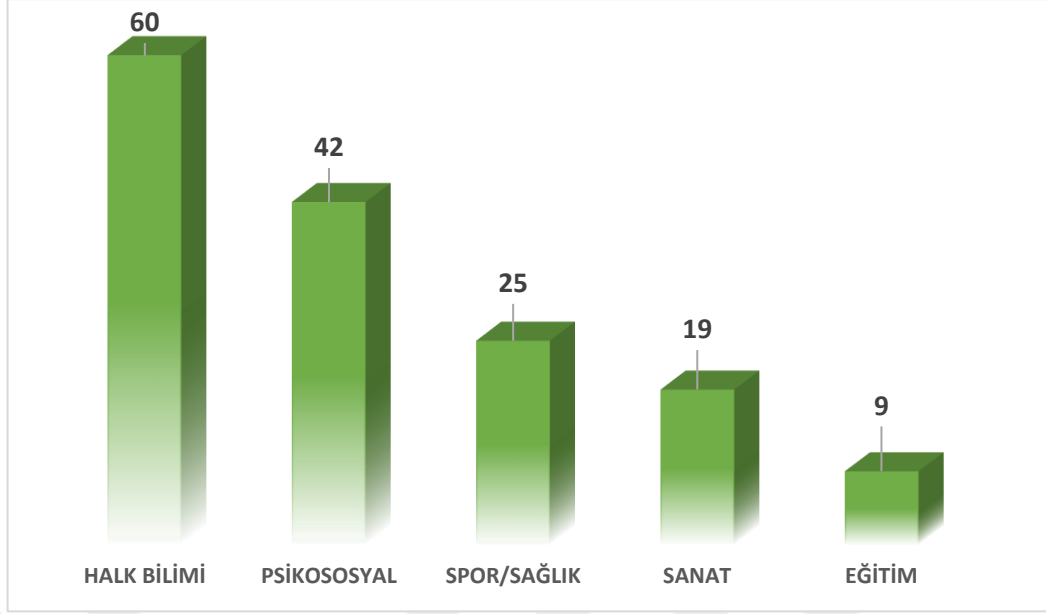
Grafik 4.3'te araştırma kapsamında ele alınan makalelerin yazarlarının buldukları üniversiteler bakımından tasnif edildikleri görülmektedir. Grafik 4.3'e göre bünyesinde en fazla makale üretilen Ege Üniversitesi'dir. Bu çalışmada listelenen makalelerde yazar olarak ismi geçen fakat üniversiteler dışında başka kurumlarda

çalışan 19 kişi bulunmaktadır (Milli Eğitim Bakanlığı, Kültür ve Turizm Bakanlığı, Gençlik ve Spor Bakanlığı, TRT, Hastane gibi). Yazar adresi üniversiteler dışında olan ve bünyesinde üretilen çalışma sayısı 1-2 ile sınırlı kalan üniversiteler Grafik 4.3'te belirtilmemiştir. Bünyesinde 2 makale çalışması yapılmış üniversiteler; Bingöl, Mersin, Cerrahpaşa, Kocatepe, Mimar Sinan, Namık Kemal, Dicle üniversiteleridir. 1 makale çalışması yapılmış üniversiteler ise; Çukurova, Bozok, Osmangazi, Samsun, Sütçü İmam, Çoruh, Giresun, Hacı Bayram Veli, Uludağ, Aksaray, Dokuz Eylül, AKEV, Abant İzzet Baysal, Recep Tayyip Erdoğan, Bayburt, Mustafa Kemal üniversiteleridir.

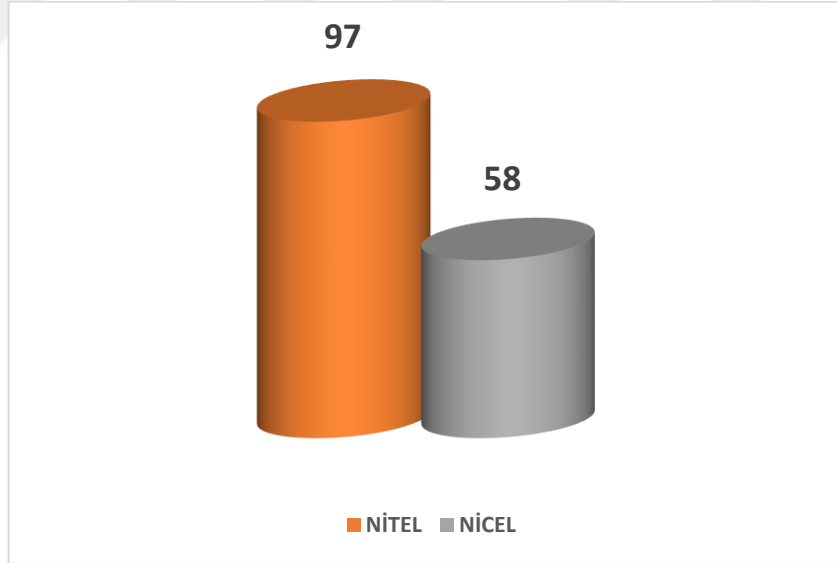
Grafik 4.4. Makale yazarlarının buldukları anabilim dallarının (ABD) dağılımı.

Grafik 4.4'e bakıldığında, en çok makale çalışmasının yapıldığı anabilim dalının Beden Eğitimi ve Spor olduğu anlaşılmaktadır. Bu sonuç, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı bünyesinde akademik faaliyet gösteren öğretim elemanlarının daha fazla çok yazarlı makale üretmelerinden kaynaklanmaktadır. Bu çalışmada listelenen ve Türk Halk Oyunları Anabilim Dalı bünyesinde üretilen makalelerin büyük bir çoğunluğu tek yazarlı ve iki yazarlıdır.

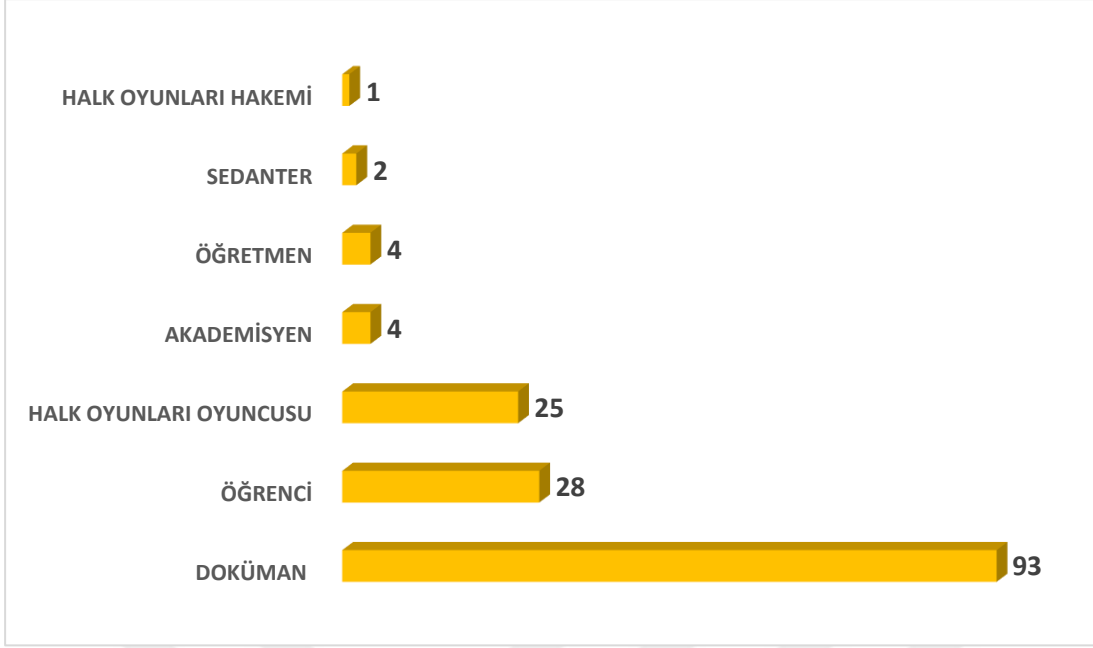
Grafik 4.5. Makalelerin konularına göre dağılımı.

Grafik 4.5'e göre, bu çalışmada listelenen makalelerin en çok "Halk Bilimi" alanında olduğu görülmektedir. İkinci sırada "Psikososyal Konular", üçüncü sırada "Spor/Sağlık" alanındaki konular gelmektedir.

Grafik 4.6. Makalelerin araştırma desenlerine göre dağılımı.

Grafik 4.6'ya göre 155 makalenin 97'si nitel araştırma, 58'i nicel araştırma yöntemleriyle gerçekleştirilmiştir.

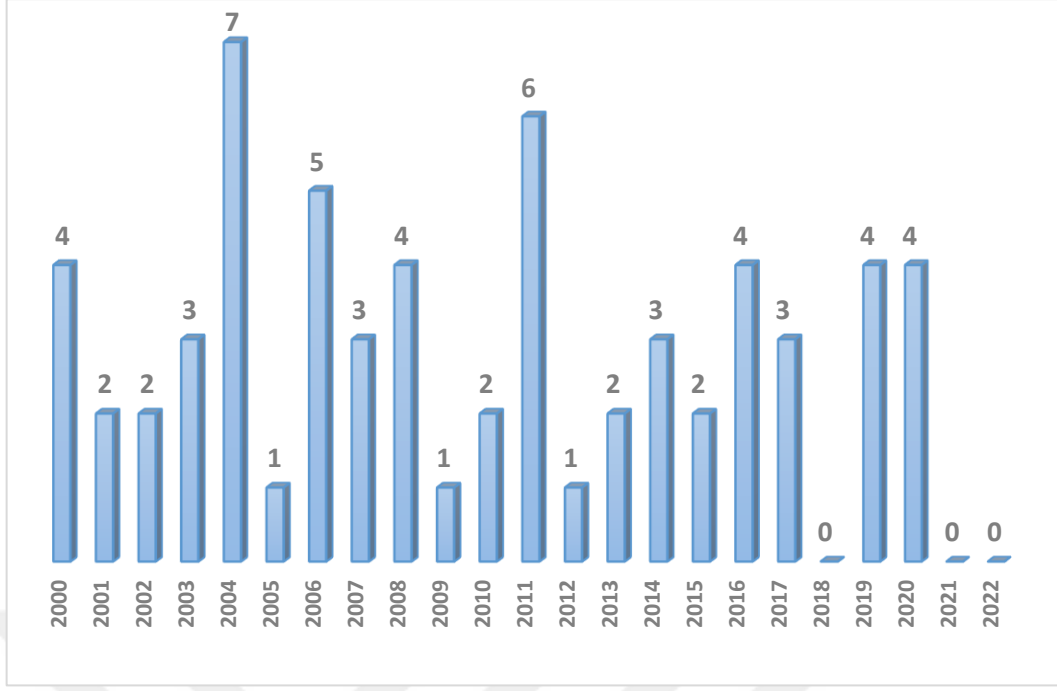

Grafik 4.7. Makalelerin çalışma gruplarına göre dağılımı.

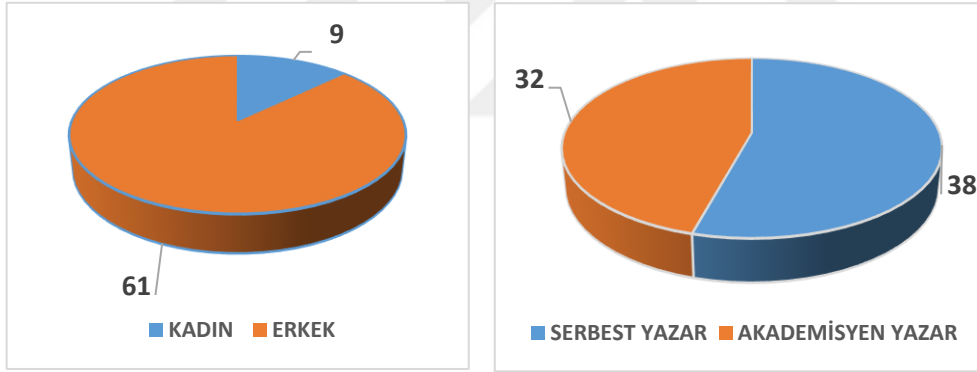
Bu çalışmada listelenen makalelerin büyük çoğunluğunun “Doküman İncelemesi”ne dayandığı Grafik 4.7’de görülmektedir. Makale sayısı 155 olduğu halde çalışma grubunun 157 olmasının sebebi, aynı makale içinde birden fazla çalışma grubunun bulunmasıdır. Sedanterler ve halk oyunları oyuncularının beraber ele alındığı 2 makale bulunmaktadır.

4.2. Kitaplarla İlgili Sonuçlar

Bu bölümünde yukarıda listelenen 63 kitabın, yıllara, yazar cinsiyetine, konularına, kitap yazarlarının akademisyen olup olmasına göre tasniflerine yer verilmiştir. Tasnifler, grafikler şeklinde frekans değerleriyle gösterilmiştir.

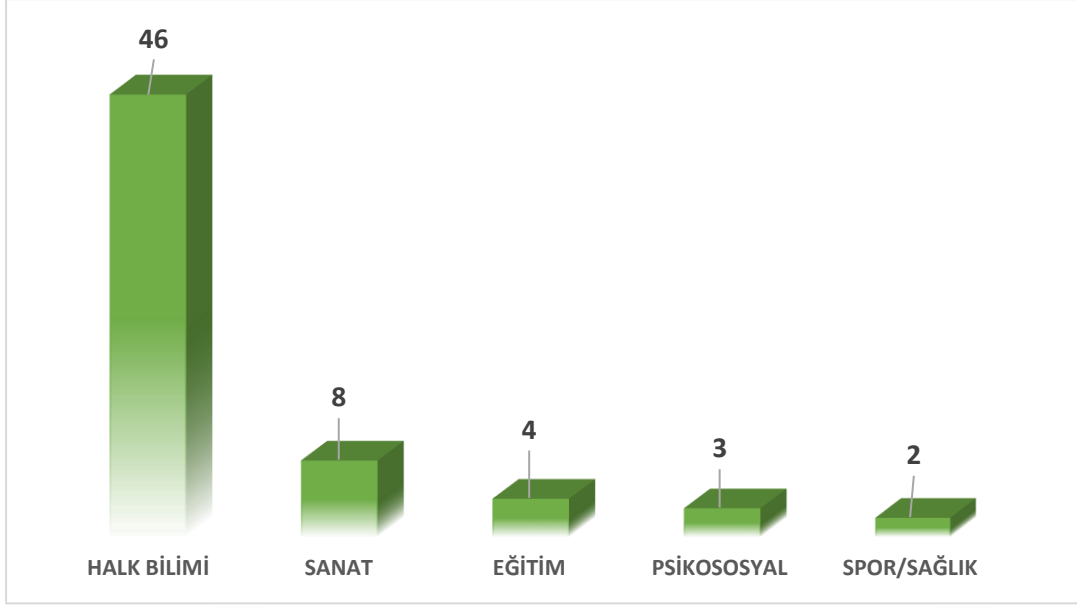

Grafik 4.8. Kitapların yıllara göre dağılımı.

Grafik 4.9. Kitap yazarlarının cinsiyetlerine ve yazar türlerine göre dağılımı.

Grafik 4.9 incelendiğinde, bu çalışmada listelenen 63 kitabın 61 erkek ve 9 kadın yazar tarafından kaleme alındığı anlaşılmaktadır. Yazar sayısının 70 iken kitap sayısının 63 olmasının nedeni, bazı kitapların çok yazarlı olmasıdır. Kitap yazarlarının 38'inin serbest yazar ve 32'sinin akademisyen yazar olduğu belirlenmiştir.

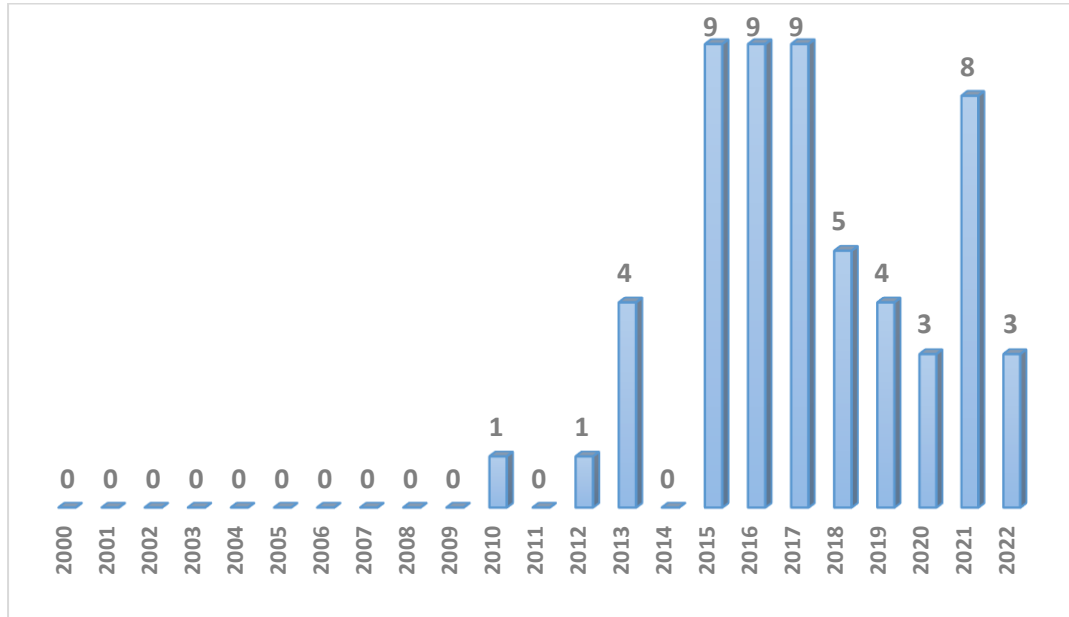

Grafik 4.10. Kitapların konularına göre dağılımı.

Grafik 4.10'a bakıldığında, kitaplarda en çok ele alınan konuların “Halk Bilimi” ve “Sanat” alanı içinde olduğu görülmektedir.

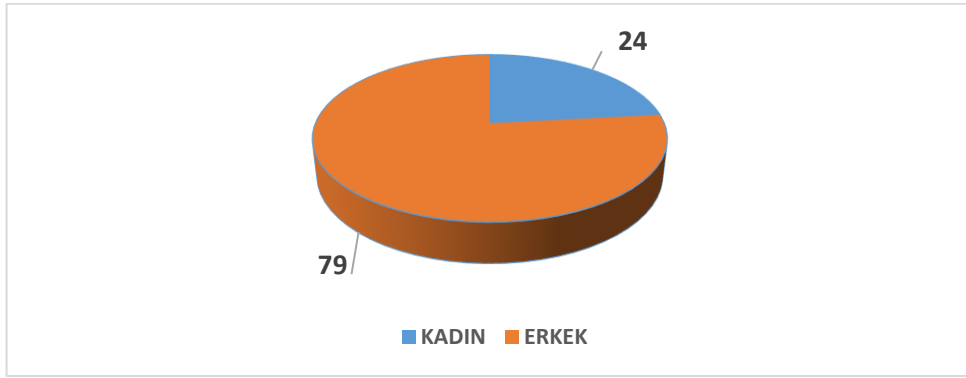
4.3. Bildirilerle İlgili Sonuçlar

Bu bölümde toplanan bildiriler, yıllarına, yazarlarının cinsiyetlerine, yazarlarının adreslerine, konularına, araştırma desenlerine ve çalışma gruplarına göre tasnif edilmiştir. Bulgular grafikler şeklinde aşağıda yer almaktadır.

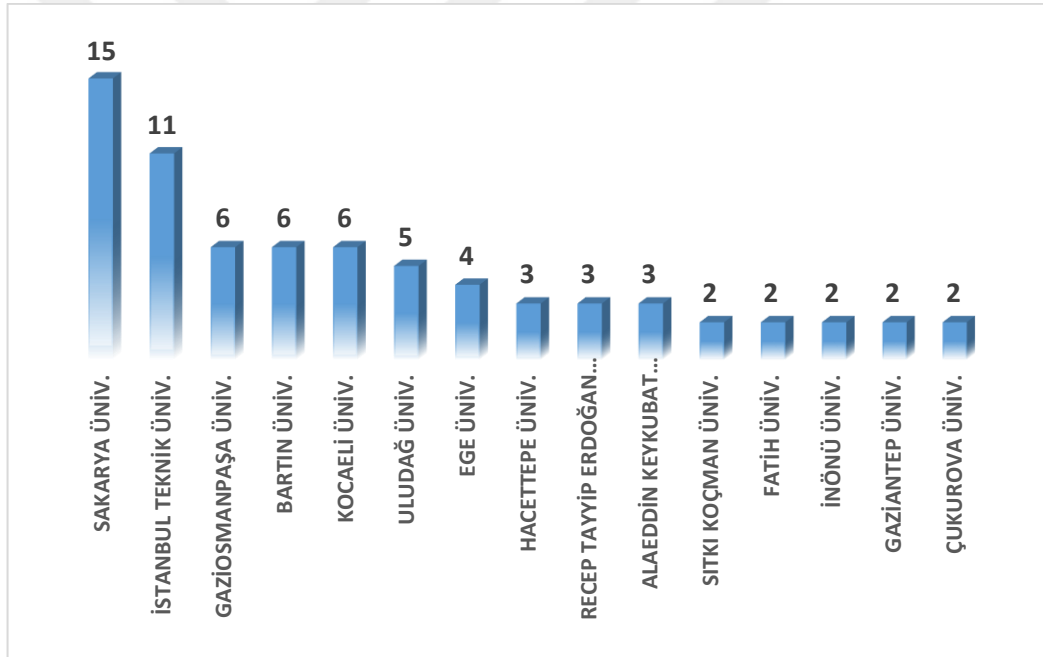
Grafik 4.11. Bildirilerin yıllarına göre dağılımı.

Bildirilerin en fazla yazıldığı yıllar 2015, 2016 ve 2017'dir.

Grafik 4.12. Bildiri yazarlarının cinsiyetlerine göre dağılımı.

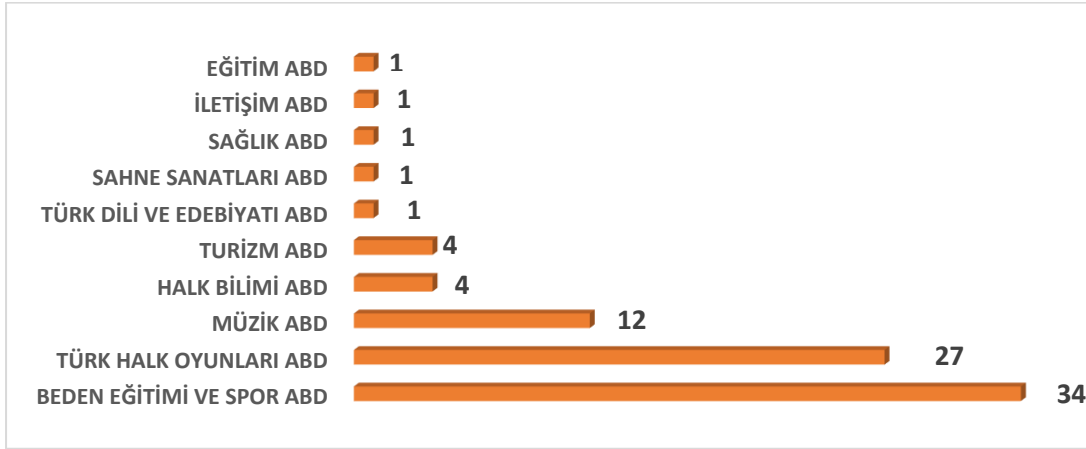
Listelenen bildirilerde 79 erkek ve 24 kadın yazar görev almıştır. Yazar sayısı 103 iken bildiri sayısının 56 olmasının nedeni bazı bildirilerin çok yazarlı olmasıdır.

Grafik 4.13. Bildiri yazarlarının buldukları üniversitelere göre dağılımı.

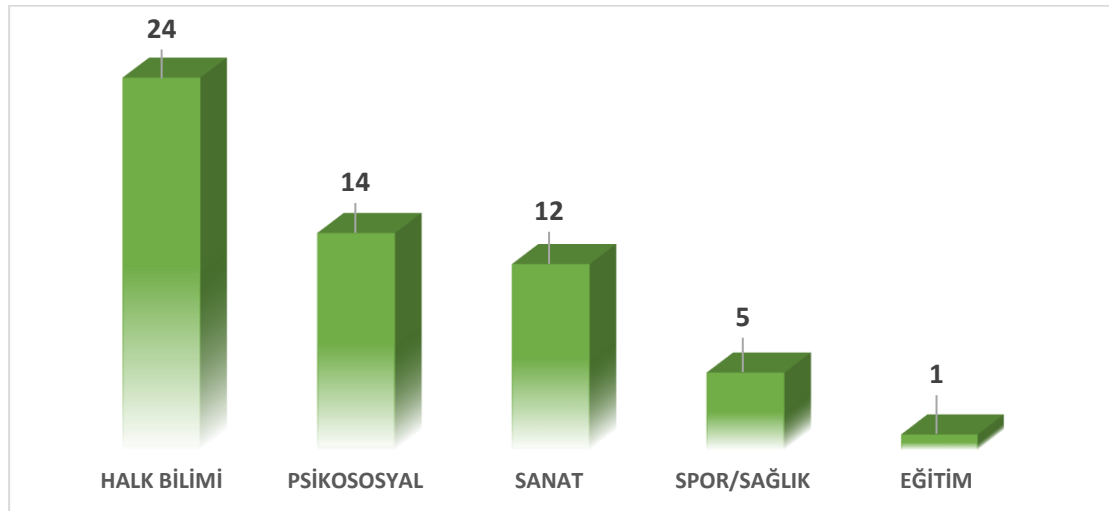
Araştırma kapsamında ele alınan bildirilerin yazarları buldukları üniversitelere göre incelendiğinde, bünyesinde en fazla bildiri yazılan üniversitenin Sakarya Üniversitesi olduğu anlaşılmaktadır. Bildirilerin bazıları üniversiteler dışında başka kurumlarda çalışan kişiler tarafından yazılmıştır (Milli Eğitim Bakanlığı ve öğretmen). Yazar adresi üniversiteler dışında olan ve bünyesinde üretilen çalışma sayısı 1 ile sınırlı kalan üniversiteler Grafik 4.13'te belirtilmemiştir. Bünyesinde 1 bildiri çalışması yapılmış üniversiteler; Dokuz Eylül, Dicle, Kırgistan Manas, Gazi, Bayburt, Kafkas, Yüzüncü

Yıl, Pamukkale, Anadolu, Kastamonu, Gelişim, Atatürk, Ardahan, Hacı Bayram Veli, AKEV ve Gedik üniversiteleridir.

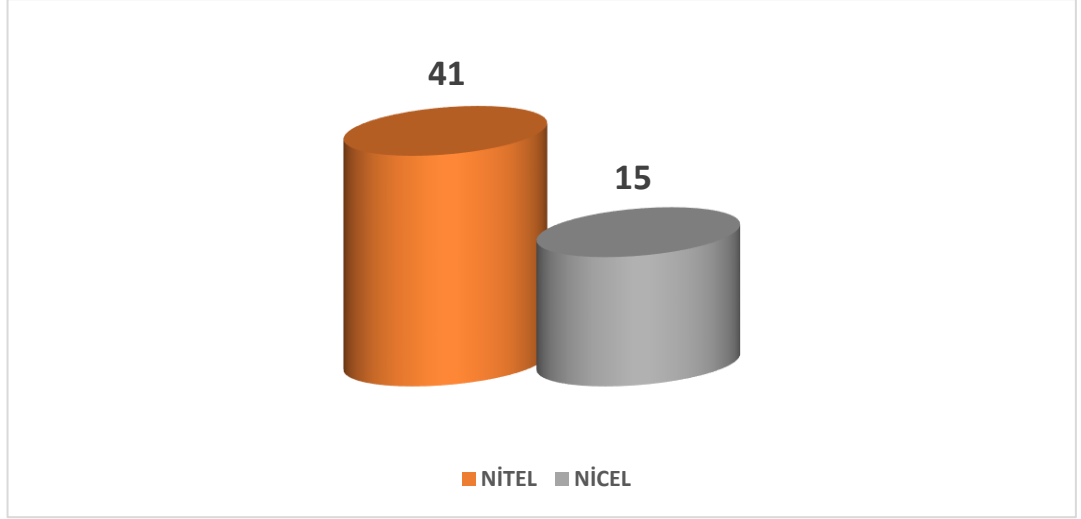
Grafik 4.14. Bildiri yazarlarının buldukları anabilim dallarının dağılımı.

Grafik 4.14'e bakıldığında, en çok bildiri çalışmasının yapıldığı anabilim dalının Beden Eğitimi ve Spor olduğu anlaşılmaktadır. Bu sonuç, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı bünyesinde akademik faaliyet gösteren öğretim elemanlarının daha fazla çok yazarlı makale üretmelerinden kaynaklanmaktadır. Bu çalışmada listelenen ve Türk Halk Oyunları Anabilim Dalı bünyesinde üretilen makalelerin çoğunluğu tek yazarlı ve iki yazarlıdır.

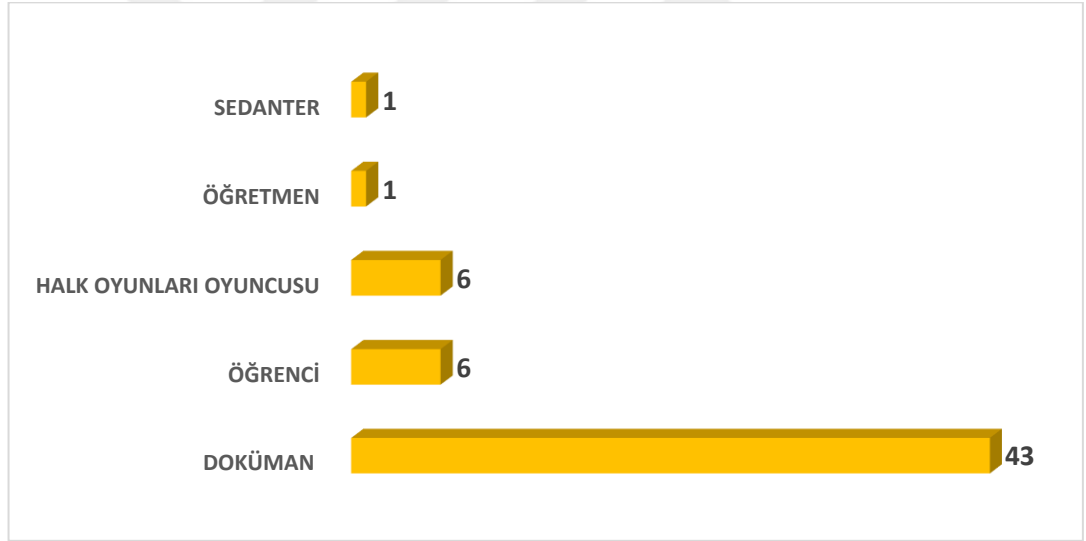
Grafik 4.15. Bildirinin konularına göre dağılımı.

Grafik 4.15'e göre, bu çalışmada listelenen bildirilerin en çok "Halk Bilimi" alanında olduğu görülmektedir. İkinci sırada "Psikososyal Konular", üçüncü sırada "Sanat" alanındaki konular gelmektedir.

Grafik 4.16. Bildirilerin araştırma desenlerine göre dağılımı.

İncelenen 56 bildirinin 41'i nitel araştırma ve 15'i nicel araştırma yaklaşımıyla gerçekleştirilmiştir.

Grafik 4.17. Bildirilerin çalışma gruplarına göre dağılımı.

Bu çalışmada listelenen bildirilerin büyük çoğunluğunun “Doküman İncelemesi”ne dayandığı Grafik 4.17’de görülmektedir. Makale sayısı 56 olduğu halde çalışma grubunun 57 olmasının sebebi, aynı makale içinde birden fazla çalışma grubunun bulunmasıdır. Sedanterler ve halk oyunları oyuncularının beraber ele alındığı 1 bildiri bulunmaktadır.

5. ÖNERİLER

Araştırmanın bulgu ve sonuçlarından yola çıkarak şu önerilerde bulunulabilir:

- Seçilen anahtar kelimeler çoğaltılabilir. Örneğin “Köy seyirlik oyunları”, “Yerel danslar”, “Anadolu Ateşi” gibi anahtar kelimeler ile yapılacak bir araştırmada daha çok sonuçla karşılaşılabilir.
- Bölgelerin yerel adları ile yapılacak taramalar daha fazla çalışmayı göz önüne getirebilir. Örneğin: “Pamukçu Beldesi oyunları” gibi.
- Bu araştırmada tarama için seçilen kelimelerin, bulunmak istenen çalışmaların başlıklarında olması beklenmiştir. Bundan sonraki çalışmalarda seçilen kelimelerin özellikle makalelerin anahtar kelimelerini de kapsamaları düşünülebilir.
- Bu araştırmada sadece Türkiye adresli ve Türkçe dergiler ve kitaplar taranmıştır. Bundan sonraki araştırmalarda yurt dışında yayımlanan çalışmalar da taranabilir.
- Taramalarda daha fazla indeks ve veri tabanı kullanılabilir.

6. DİZİN

- Acet, C. (2017). Dışavurumcu sanat terapisinde Türk halk dansları kullanımı, *Ege Üniversitesi Devlet Türk Musikisi Konservatuarı Dergisi*, 10, 21-34.
- Acet, C. (2019). Dans üzerine yeni yaklaşımlar; zeybek dansı hareket semiyotikleri ile çağdaş dans koreografisi. *Eurasian Journal of Music and Dance*, 15, 1-13.
- Ağırbaş, Ö., Çolak, M. ve Ağgön, E. (2015). Erzincan yöresi halk oyunlarının görsel ve işitsel reaksiyon zamanları üzerine etkisi. *Celal Bayar Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 10(1), 47-55.
- Akdoğan, E. (2013). Halk dansçılarında eklem pozisyon duyusunun (propriyosepsiyon) incelenmesi. *Pamukkale Journal of Sport Sciences*, 4 (3), 122-133.
- Akdoğu, O. (2004). *Bir başkaldırı öyküsü zeybekler tarihi, ezgileri, dansları (Cilt 3)*. İzmir: Kişisel Yayınlar.
- Akgül, K. P. ve Çetin, N. (2019). Popüler kültür bağlamında sahneleme sürecinde halk dansları kostüm tasarımlarında yaşanan değişim ve dönüşümler. *Halk Kültüründe Oyun Müzik Dans Sempozyumu*. 17-19 Ekim, Gaziantep. Motif Vakfı Yayınları. 39-48.
- Akgün, G. ve Öztürk, M. (2021). Yetişkin gruplar için halk oyunları uygulamalarını içeren yeni su egzersizi modelinin oluşturulması. *Spor Bilimleri Araştırma Dergisi*. 11(1), 6-13.
- Akış, S. (2015). Halk oyunlarında görülen bazı figür ve hareketlerin anlambilimsel yorumu. *1. Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E - Bildiriler Kitabı*. 6-8 Mayıs, Diyarbakır: Müzik Eğitimi Yayınları. 355-361.
- Akkaya, A. (2014). *Anadolu halk dansları ve halk dansları üzerine genel değerlendirmeler*. Ankara: Phoenix Yayınevi.
- Aksoy, H. (2010). Türk halk inanışları ve halk danslarında kartal motifi. 3. *Uluslararası Türk Dili ve Edebiyatı Öğrenci Kongresi Bildiri Kitabı*. İstanbul: İstanbul Kültür Üniversitesi Yayınları, 621-629.

- Aktaş G. ve Gülbeyaz K. (2021). Kültürel miras dönüşümü ve çeşitlilik (Türkiye halk dansları). 8. *Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E-Bildiriler Kitabı*. 1-3 Ekim, Bakü: Müzik Eğitimi Yayınları. 74-75.
- Aktaş, G. (2006). *Dans'a ilk adım*. İzmir: Ege Üniversitesi Yayınları.
- Aktaş, G. (2011). *Tiyatral halk danslarının kurgusal analizi*. İzmir: Ege Üniversitesi Yayınları.
- Aktaş, G. (2014). Tiyatral özellikleri açısından geleneksel Türk halk oyunları (Doktora Tezi Tanıtımı). *Ege Üniversitesi Devlet Türk Musikisi Konservatuvarı Dergisi*, 4, 1-10.
- Aktaş, G. (2017). Doğaçlama ve halk danslarında zaman, mekân ve müzik bağlamında örnekler 3. Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E - Bildiriler Kitabı Özel Sayı, 20-22 Ekim, Marmaris: Müzik Eğitimi Yayınları. 173-181.
- Akyıldız, N. (2000). *Türk Halk Oyunları*. İstanbul: Ya-pa Yayınları.
- Alay, O. (2019). Kültürel bellek bağlamında geleneksel "gej" dokuma sanatı ve "Harkuşta" Halk Dansı. *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 12(64), 413-420.
- Algün Doğu, G. ve Erikoğlu Örer, G. (2016). 8 haftalık halk oyunları çalışmalarının 9-11 yaş grubu kız çocuklarda reaksiyon zamanı üzerine etkisi. *İnönü Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 3(3), 41-47.
- Algün, D. G. ve Doğan, İ. (2017). Halk oyunları hakemlerinin tükenmişlik düzeyleri ile iş doyumları arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Akademik Bakış Uluslararası Hakemli Sosyal Bilimler Dergisi*, 62(1), 138-145.
- Alınca, A. (2020). Diyarbakır yöresi seyirlik oyunlarından Kelek (Sal) oyunu. 6. *Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E-Bildiriler Kitabı*. 30-31 Ekim, Alanya: Müzik Eğitimi Yayınları. 1-2.
- Alınca, A. (2020). *Türk halk oyunlarında kullanılan bazı terim ve tabirlerin incelenmesi*. Sakarya: Orhun Yayınevi.
- Alkaya, Ö. Z., Kaya, M. ve Gülbeyaz K. (2016). Tokat yöresi omuz halayının incelenmesi. *Avrasya Bilimler Akademisi Sosyal Bilimler Dergisi*, 7, 208-216.
- Altınbay Çakır, G. A. (2018). Kitap İncelemesi: Giresun halk oyunları - etnokoreolojik bir değerlendirme. Yazar: İdris Ersan Küçük. *Ege Üniversitesi Devlet Türk Musikisi Konservatuvarı Dergisi*, 12, 105-106.

- Altıntuğ, M. (2013). Türk halk oyunları'nda dansçı ve oyun etkileşiminin ürünü olan naraların göstergebilimsel yaklaşımla incelenmesi. *Uşak Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 6(1), 131-149.
- Altun, R. Ö. (2019). Türk halk oyunlarında doğaçlama ve kurgu ikilemi. *Ahenk Müzikoloji Dergisi*, 5, 1-14.
- Altuntaş, Y., Şahin, Y. ve Kahveci, M. (2000). *Tokat ili halk oyunları kıyafetleri teknik çizimleri*. Ankara: Kültür Bakanlığı Yayınevi.
- Argan, M. T. ve Dursun, M. T. (2019). Halk Dansları Topluluk Üyelerinin Aktivite Bağlılıkları. 2. *Uluslararası Rekreasyon ve Spor Yönetimi Kongresi Bildiri Özetleri Kitabı*. 11-14 Nisan, Bodrum, 102-103.
- Aslan, B.E. (2020). Beden eğitimi ve spor öğretmen adaylarının halk oyunları dersine yönelik tutumlarının incelenmesi. 3. *Uluslararası Beden Eğitimi, Spor, Rekreasyon ve Dans Kongresi Bildiri Özetleri Kitabı*. 13-14 Haziran, İstanbul Aydın Üniversitesi, İstanbul. Asos Yayınevi. 34-35.
- Aslan, V. (2003). *Şarkılar - türküler - halk oyunları (Ana ve ilköğretim okulları için)*. Antalya: Antalya Gazetesi Ofset Tesisleri Yayınevi.
- Atasoy, M., Altun, M. ve Yalçinkaya, A. (2018). Halk oyunlarının ilkökul birinci sınıf (7 yaş) öğrencilerinin görsel motor algı düzeylerine etkisinin incelenmesi. *Turkish Studies*, 13(19), 119-126.
- Atatoprak, G. ve Şahin, T. (2018). Kitap incelemesi: Dansta serbest yazılar, Editör: Nihal Cömert. *Ege Üniversitesi Devlet Türk Musikisi Konservatuvarı Dergisi*, 13, 167-172.
- Ay, E. (2019). Halk dansları öğretmenlerinin halk danslarını turizm açısından değerlendirmelerine ilişkin nitel bir çalışma. *Uluslararası Folklor Akademi Dergisi*, 2(1), 103-120.
- Aycil, S. ve Çubukcu G. (2022). Geleneksel Türk halk oyunlarının posta pulları üzerinden değerlendirilmesi. *Isparta Uygulamalı Sosyal Bilimler ve Güzel Sanatlar Dergisi*, 4(1). 1-14.
- Aydın, C. (2002). *Lise halk oyunları ders kitabı*. Ankara: Milli Eğitim Bakanlığı.
- Aydın, C. (2004). *Anadolu ve Balkanlarda halk çalgıları, halk oyunları, geleneksel giyim kuşam ve halk müziği müze ve arşivi oluşturulması*. İzmir: Ege Üniversitesi Basımevi.
- Aydın, E. C. (2017). Halk oyunları temsilinde kültürel mekân işlevi. *Zfwt Dergisi*, 9(2), 287-295.

- Aydos, L., Kaya, M., Kanatlı, U., Yüksel, M. F. ve Uzun, A. (2016). Horon oynamanın ayak tabanına etkisinin araştırılması. *İnönü Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 3(3), 12-22.
- Bali, A. (2017). Halk oyunları üzerine halkbilimsel bir araştırma: Mersin ili Silifke ilçesi örneği, *Karadeniz Uluslararası Bilimsel Dergi*, 33, 78-91.
- Barutçu, G. (2015). Samsun yöresi mübadil düğünlerinde geleneksel dansların icrası 1. *Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E-Bildiriler Kitabı*. Diyarbakır: Müzik Eğitimi Yayınları. 139-149.
- Basında Selçuk Üniversitesi Halk Oyunları Topluluğu 2001 – 2011*. (2011). Konya: Selçuk Üniversitesi Yayınevi.
- Başkan, A. H., Başkan, A.H. ve Genç, A. (2017). Giresun halk oyunları üzerine bir araştırma. *Uluslararası Türk Halkları Geleneksel Oyunlar - Sporlar Sempozyumu Bildiriler Kitabı*. Kahramanmaraş, 368-371.
- Başkan, A.H., Başkan, H.A., Tunç, A.Ç., Bayraktar A. ve Türkay, H. (2017). Doğu Karadeniz Bölgesi halk oyunları üzerine bir çalışma. *Uluslararası Türk Halkları Geleneksel Oyunlar - Sporlar Sempozyumu Bildiriler Kitabı*. Kahramanmaraş, 357-367.
- Bayar, S., Bayazıt, B., Tuncil, O.S., Bahadır, T.K., Uçar, S. ve Dolu, U. (2018). 10-11 yaş grubuna uygulanan step ve halk oyunları aktivitelerinin çocukların sosyal gelişimine etkisi. *Akademik Sosyal Araştırmalar Dergisi*. 6(79), 579-588.
- Baydar, S., Beyazıt, B., Tuncil, O. S., Bahadır, T. K., Uçar, S. ve Dolu, U. (2018). 10-11 Yaş grubuna uygulanan step ve halk oyunları aktivitelerinin çocukların sosyal gelişimine etkisi. 1. *Uluslararası Rekreasyon ve Spor Yönetimi Kongresi Bildiri Özetleri Kitabı*. 10-13 Mayıs, Bodrum, 135-136.
- Bezgin, A. (2021). Hatay halk danslarına yapısal ve işlevsel bir yaklaşım: “Koyser” örneği 7. *Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E - Bildiriler Kitabı*. 28-30 Mayıs, Çeşme: Müzik Eğitimi Yayınları. 8-12.
- Bilecan, E. (2022). Kahramanlık imgesinin türküler ve halk danslarındaki izdüşümü: “Koroğlu oyunu örneği.” 10. *Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E-Bildiriler Kitabı*. 15-19 Ağustos, Marmaris: Müzik Eğitimi Yayınları. 91-101.
- Bozdemir, R., Paktaş, Y. ve Sarı, R. (2016). Milli Eğitim Bakanlığı’na bağlı okullarda görev yapan idarecilerin halk oyunlarına karşı tutumlarının incelenmesi

- (Tokat ili örneği). *Uluslararası Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, 4(7), 110-117.
- Bozdoğan, A. (2007). Sivas kültürüne katkısı açısından kültür kavşağı Zara'nın halayları. *Sultanşehir Kültür Sanat Dergisi*, 3, 91-93.
- Bozkurt, F. (2021). Adıyaman ili Kahta ilçesi simsimi oyunu ritüelinde kadın imajı. 7. *Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E - Bildiriler Kitabı*. 28-30 Mayıs, Çeşme: Müzik Eğitimi Yayınları. 210-221.
- Bozkuş, T., Sezen, M. ve Türkmen, M.(2012). Halk dansları çalışmasının çoklu zekâ gelişimine etkisi: İlköğretim 5. sınıf öğrencileri üzerinde deneysel bir uygulama. 1. *Uluslararası Kültür ve Toplum Kongresi E - Bildiriler Kitabı*. 28-30 Haziran, Ankara. 84.
- Cerit, E., Gümüşdağ, H., Ağlönü, A., Evli, F. ve Evli, M. (2013). Muğla Vali Hüseyin Aksoy Çocuk Yuvasında barınan çocuklara rekreatif etkinlik olarak uygulanan halk oyunları çalışmasının bazı fiziksel gelişimleri üzerine etkisi. *Uluslararası Aile Çocuk ve Eğitim Dergisi*, 1(1), 43-54.
- Ceylan, G., Yoncalık, O. ve Taşbilek Yoncalık, M. (2018). Halk dansları temel figür öğretiminde aynaların öğrenme ve performansa etkisi. *Spormetre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 16(4), 96-114.
- Chaple, A. (2003). *Türk halk oyunları giysileri kağıt bebek kitabı*. İstanbul: Çitlembik Yayınevi.
- Cihanoğlu, S. (2004). Doğu Karadeniz'de oynanan horonlar karşılama barlar ve halaylar. İstanbul: Efsane Yayıncılık.
- Coşkun, S. (2020). Sivas Kargın halayının semahlarla benzer ve farklı yönleri. *Türk Kültürü ve Hacı Bektaş Velî Araştırma Dergisi*, 96, 443-458.
- Cömert, N. (Editör) (2017). *Dansta serbest yazılar*. Ankara: Gece Kitaplığı Yayınevi.
- Çakır, A. (2009). *Tozlu adımlar -Türk halk oyunları-makaleler-incelemeler*. Ankara: Kültür Ajans Yayınları.
- Çakmakçı, E., Taşgın, E., Özlü, M. ve Zorlu, A. (2018). İlkokul çağı çocuklarında 12 haftalık halk dansları çalışmasının farklı yerel alan çalışmalarının bazı fiziksel uygunluk parametrelerine etkisi. *Türk Spor ve Egzersiz Dergisi*, 20(2), 81-84.
- Çapan, M.Ş. (2002). Selim Sırrı Tarcan'ın zeybek oyunu derleme çalışmaları. *Muğla Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 8(Sayfa numaralarına ulaşamamıştır).

- Çavuş, A. ve Baki, A. (2020). Yerel halk üzerindeki sosyal etkileri bakımından Akçaabat Müzik ve Halk Oyunları Festivali. *Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 24 (1), 279-289.
- Çetin, N. (2022). Geçmişten günümüze süregelen bir geleneksel oyun: Zeybek. *Rekreasyon ve Turizm Araştırmaları Dergisi*, 9(1), 87-102.
- Çetinkalp, C. O. (2012). türk halk dansları çalışmalarına yön veren bir organizasyon olarak “Milliyet Gazetesi Liselerarası Müzik ve Halk Oyunları Yarışması'nın ilk on yılı incelemesi. *Ege Üniversitesi Devlet Türk Musikisi Konservatuvarı Dergisi*, 2, 21-36.
- Çetinkalp, C.O. (2013). Türkiye’de yapılan Türk halk dansları gösteri ve yarışmalarındaki öncü uygulamalar. *Ege Devlet Türk Musikisi Konservatuvarı Dergisi*, 3, 79-86.
- Çiftci, E., Ercan, M. ve Karaönçel, F. (2019). Refahiye halk oyunları üzerine bir inceleme. *Erzincan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 12(2), 351-367.
- Çolakoglu, A. B. (2019). Dans ve hareket terapisi alanının Türk halk oyunları bölümleri bünyesinde kullanımına ilişkin bir öneri 2. *Uluslararası Müzik Araştırmaları Öğrenci Kongresi Bildiri Kitabı*. 4-6 Nisan, Sakarya. S. 104-116.
- Dalkıran, A. (2019). Çağdaş Türk resminde halay teması. *Kalemişi-Türk Sanatları Dergisi*, 7(14), 1-19.
- Demir, M., Özdemir, G. ve Turan, Z. (2022). Halk dansları/oyunları alanında yapılmış lisansüstü tezlere yönelik içerik analizi (Bibliyografya). *Journal of Academic Social Resources*, 7(37), 607-617.
- Demirci, B. (2006). Temürağa (Halayı). *Hayat Ağacı Kültür ve Sanat Dergisi*, 6, 69-73.
- Dinçer, Z. ve Sazak, N. (2016). Kastamonu’ya ait türkülerde, halk oyunları ve geleneksel giyim kuşam tarzında kadın teması. *Online Müzik Bilimleri Dergisi*, 1(2), 86-108.
- Doğan, A. S. (2011). Erzurum’da oyun folkloru. *Sanat Dergisi*, 20, 25-40.
- Doğan, A. S. (2011). Erzurum’un İlçelerinde Oynanan Halay Oyunlarında Bilinmeyen Garabet (Garampet). *Ekev Akademi Dergisi*, 15(49), 129-139.
- Doğan, A. S. (2013). Türk halk kültüründe ve Erzurum kadın barlarında güvercin motifi. *Güzel Sanatlar Enstitüsü Dergisi*, 30, 83-93.

- Doğan, A. S. (2013). Türk kültüründe ve Erzurum erkek barlarında tavuk (horoz) motifi. *Ekev Akademi Dergisi*, 17(57), 449-460.
- Dönmez, K. H., Kolukisa, Ő. ve Altundaş Demir, N. (2020). Halk oyunları sporcularının algılanan stres düzeylerinin ve problem zme becerilerinin karşılaştırılması. *Sosyal Bilimler Güncel araştırmalar Dergisi*, 10(4), 821-834.
- Eğilmez, M. (2006). *Gelenekten geleceğe halk oyunları*. Ankara: Ütopya Yayınevi.
- Ekmekçioğlu, İ., Bekar, C. ve Kaplan, M. (2001). *Türk halk oyunları*. İstanbul: Esin Yayınevi.
- Elbas, A. (2014). *Bursa köylerinde ninniler, maniler, ağıtlar, türküler, giyim kuşam ve halk oyunları*. Bursa: Bursa Büyükşehir Belediyesi Yayınevi.
- Elyağutu, A. A. (2017). Kafkas halk dansları gerçekleri belirleme ve tanımlama çalışması ve Türkiye coğrafyasında uygulanan kfkas halk dansları. 3. *Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E - Bildiriler Kitabı*. (2017). Marmaris: Müzik Eğitimi Yayınları. 14-36.
- Elyağutu, D. C. (2016). Performans sanatları evreninde Türk halk dansları sahneleme uygulamaları ve video tekniğinin koreografi içerisinde kullanımı “Bu Topraklar İçin” dans gösterisi rneği 2. *Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E - Bildiriler Kitabı*. 26-28 Eylül, Muğla: Müzik Eğitimi Yayınları. 107-115.
- Elyağutu, D. C. (2016). Türk halk dansları eğitiminde notasyon ve analize dayalı bilişsel öğretimin gerekliliği. 2. *Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E - Bildiriler Kitabı*. 26-28 Eylül, Muğla: Müzik Eğitimi Yayınları. 99-106.
- Elyağutu, D.C. (2017). Türkiye’de konservatuvar Türk halk oyunları bölümleri eğitim-ğretim süreci ve bu sürece ğrenci yetiştiren kurumların nicelik ve nitelik açısından değerlendirilmesi. 3. *Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E - Bildiriler Kitabı zel Sayı*, 20-22 Ekim, Marmaris: Müzik Eğitimi Yayınları. 96-110.
- Eravcı, A. ve Kurtişoğlu, B. (2021). Halk oyunlarının sahnelenmesinde oyuncuların sahne üzerindeki yer değişimlerinin ve aı kullanımlarının sınıflandırılması. 7. *Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E - Bildiriler Kitabı*. 28-30 Mayıs, eŐme: Müzik Eğitimi Yayınları. 14-24.

- Erdem, M. (2015). Halk danslarında feminist eleştirinin gerekliliği. *1. Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E - Bildiriler Kitabı*. 6-8 Mayıs, Diyarbakır: Müzik Eğitimi Yayınları. 67.
- Erdem, Ş. ve Pulur, A. (2002). Doğu Karadeniz Bölgesinde oynanan horon türü oyunlar üzerine bir araştırma. *Gazi Üniversitesi Kastamonu Eğitim Dergisi*, 10(1), 223-232.
- Erdoğan, U. ve Akaoğlu, F. (2018). Beden sosyolojisi bağlamında Türk halk oyunları ve geleneksel giyim kuşam. *4. Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E-Bildiriler Kitabı*. 19-21 Ekim, Bodrum: Müzik Eğitimi Yayınları. 486-497.
- Eren, M. A. (2001). *Muğla'nın bazı sözlü kültür değerleri ve halk oyunları*. Muğla: Muğla Valiliği Yayınevi.
- Erkan, S. (2014). Türk halk oyunlarının Benesh Hareket Notasyonu ile hareket ve müzik analizi. *Musiqi Dünyası Dergisi*, 2(59), 7138-7145.
- Erkan, S. (2017). Oyunculuk eğitiminde zeybek dansları kaynaklı beden farkındalığı yaratma yöntemi önerisi. *Ege Üniversitesi Devlet Türk Musikisi Konservatuvarı Dergisi*, 11, 135-144.
- Erkan, S. (2022). Benesh yazım sistemi ile koreolojik açıdan bir form analizi: Teke bölgesi oyun örneği. *Avrasya Sosyal ve Ekonomi Araştırmaları Dergisi*, 9(3), 447-466.
- Erkan, T. (2008). Türk halk oyunları müziklerinden örnekler (17 Yöre - 266 Nota). İzmir: Kendi Basımı.
- Erke, Ü. (2007). *Minyatürlerde Anadolu halk oyunları*. Konya: Selçuklu Belediyesi Yayınları.
- Eroğlu, E. ve Köktan, D. (2020). Yaratıcı drama ve Türk halk dansları çalışmalarının ilköğretim ikinci kademe öğrencilerinin sosyal gelişimine etkisi. *Türük Uluslararası Dil, Edebiyat ve Halkbilimi Araştırmaları Dergisi*, 8(20), 203-216.
- Eroğlu, T. (2010). *Türk dans antropolojisine giriş*. Ankara: Yurt Renkleri Yayınevi.
- Eroğlu, T. (2017). Türkiye'deki halk oyunlarının temel özellikler, tür ve dağılım bakımından incelenmesi. *Akademik Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 5(42), 67-78.
- Ertural, N. (2012). Şamandan oyuncuya giden yolda Türk halk oyunlarının yapısı ve işlevleri. *Gazi Türkiyat Türkoloji Araştırma Dergisi*, 1(11), 101-111.

- Ertural, N. (2017). Halk inançlarının Türk halk danslarına yansımaları: Kara Umay'dan Kara Havva'ya olan dönüşümün izleri. 3. *Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E - Bildiriler Kitabı*. 20-21-22 Ekim, Marmaris: Müzik Eğitimi Yayınları. 336-342.
- Evli, M. ve Barut, Y. (2020). Halk oyunları faaliyetlerinin iletişim ve problem çözme becerileri üzerine etkisi. *Uluslararası Beden Eğitimi Spor ve Teknolojileri Dergisi*, 1(1), 42-49.
- Feratan, M. (2019). *Afyonkarahisar Sanat ve Müzik Ansiklopedisi Cilt V: Halk Oyunları*. Afyonkarahisar: Afyonkarahisar Kültür Yayınları.
- Genç, E. (2021). Barak Türkmenlerinde halk oyunları. *Korkut Ata Türkiyat Araştırmaları Dergisi*, 5, 235-259.
- Gerek, Z. (2010). Halk oyunları ve spor eğitimi alan üniversite öğrencilerinin fiziksel uygunluklarının eurotif ile karşılaştırılması. *Atatürk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 9(1), 11-21.
- Gerek, Z. (2014). Eski Türk inançlarının Erzurum tavuk ve turna barındaki izleri. *Atatürk Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü Dergisi*, 32, 99-112.
- Gerek, Z., Yıldırım, E. ve Açılmış, H. (2021). Dans ve müzik eğitimi alan konservatuvar öğrencilerinin işitsel ve görsel ritim algılarının incelenmesi. *Uluslararası Egzersiz Psikolojisi Dergisi*. 3(2), 60-67.
- Gözaydın, N. (2006). *Türk halk oyunları antolojisi II*. Ankara: Asya Yayınevi.
- Gözaydın, N. (2006). *Türk kültürü ve halk oyunları antolojisi*. Ankara: Sosyal ve İktisadi Araştırmalar Limited Şti.
- Gözaydın, N. (2008). *Türk halk oyunları antolojisi: Halaylar, horonlar, zeybekler, karşılamlar / karşılıklı oyunlar*. İstanbul – Ankara: Asya Kültür Sanat Danışmanlık Yayınevi.
- Gözaydın, N. (2008). *Türk kültürü ve halk oyunları*. İstanbul: Asya Yayınevi.
- Güçlü, M. (2004). Trabzon yöresi düğün törenlerinde horon. *Milli Folklor Dergisi*, 16(64), 123-140.
- Gülbeyaz, K. (2004). Halk oyunları bir meslek midir? *Folklor Halk Bilim Dergisi*, 6(59), 62-63.
- Gülbeyaz, K. (2017). Unutulmaya yüz tutmuş değerlerimizden Marmaris Söğüt Köyü "Ada Havası" kadın zeybeği oyunu. 3. *Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E - Bildiriler Kitabı*. 20-21-22 Ekim, Marmaris: Müzik Eğitimi Yayınları. 273-280.

- Gülbeyaz, K. (2018). Zeybek halk dansları icrasında kullanılan bazı kasların aktivasyon oranlarının kinesiyolojik açıdan incelenmesi. *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi*, 14(2), 1812-1819.
- Gülbeyaz, K. (2019). Karşılama türü Türk halk oyunlarının icrası esnasında kullanılan ana kasların aktivasyon oranlarının kinesiyolojik açıdan incelenmesi. 5. *Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E-Bildiriler Kitabı*. 22-26 Temmuz, Ürgüp/Kapadokya: Müzik Eğitimi Yayınları. 129-137.
- Gülbeyaz, K. (2019). Türkiye’de gerçekleştirilen dans ile ilgili kongrelerin incelenmesi (Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi Örneği). *Motif Akademi Halk Bilimi Dergisi*. 12(28), 1100-1115.
- Gülbeyaz, K. (2021). Türk halk oyunları icrasında kullanılan terimler. 7. *Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E - Bildiriler Kitabı*. 28-30 Mayıs, Çeşme: Müzik Eğitimi Yayınları. 311-321.
- Gülbeyaz, K. (2022). Türk halk oyunlarına genel bakış. 9. *Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E-Bildiriler Kitabı*. (2022). Kırgızistan: Müzik Eğitimi Yayınları. 66-67.
- Gülbeyaz, K. ve Çakmak, S. (2013). Müzik ve halk oyunları eğitiminin sokak çocukları üzerindeki etkileri. I. *Uluslararası Halk Oyunları Kongresi*. Malatya, Türkiye, 8 - 9 Mayıs, cilt.3, 55-61.
- Gülbeyaz, K. ve Çakmak, S. (2013). Müzik ve halk oyunları eğitiminin sokak çocukları üzerindeki etkileri. I. *Uluslararası Halk Oyunları Kongresi*. Malatya, Türkiye, 8 - 9 Mayıs, cilt.3, 55-61.
- Gürak, A.N., Erol, S. ve Doğan, M (2018). Halk oyunları aktivitelerine katılan sporcuların depresyon durumlarının incelenmesi. I. *Uluslararası Beden Eğitimi, Spor, Rekreasyon ve Dans Kongresi Bildiri Özetleri Kitabı*. 26-28 Nisan 2018 Nişantaşı Üniversitesi, İstanbul. Asos Yayınevi. 341.
- Güven, M. (2013). *Türk halk oyunlarının şamani kökleri*. Erzurum: Fenomen Yayıncılık.
- Güven, M. (2014). Türk halk oyunlarında kartal figürü. *Atatürk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Dergisi*, 51, 285-302.
- Hacıbekiroğlu, E. (2017). *Halk oyunları ve giysileri*. İstanbul: Motif Vakfı Yayınları.
- Hacıbekiroğlu, E. ve Çavaz, A. (2011). *Türkiye halk dansları, halk danslarında karakteristik yapılanmanın temelleri*. Ankara: Gençlik ve Spor Bakanlığı Kültür Yayınları.

- Hacıbekiroğlu, E. ve Yılmaz, M. (2008). *Halk oyunlarımız*. Ankara: Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü Yayınevi.
- Hacıcaferoğlu, S. (2014). Halk oyunları branşına katılan sporcuların sosyo ekonomik profillerinin incelenmesi. *İnönü Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 1(1), 14-24.
- Hacıcaferoğlu, S. Bozkuş, T. ve Kızılkaya, N. (2013). Türk halk oyunlarına katılan bireylerin halk oyunlarına başlama sebeplerinin incelenmesi 2. *Uluslararası Bilim Kültür ve Spor Kongresi E - Bildiriler Kitabı*. (2013). Antalya, 70.
- Hacıcaferoğlu, S., Bozkuş, T. ve Kızılkaya N. (2014). Türk halk oyunlarına katılan bireylerin halk oyunlarına başlama sebeplerinin incelenmesi. *Uluslararası Hakemli Beşeri ve Akademik Bilimler Dergisi*. 3(7), 36-44.
- Hacıcaferoğlu, S., Hacıcaferoğlu, B. ve Kayhan, R.F. (2018). Halk oyunları aktivitelerinin üniversite öğrencilerinin sosyalleşme sürecindeki katkısının incelenmesi. 6. *Uluslararası Bilim Kültür ve Spor Kongresi E - Bildiriler Kitabı*. Ukrayna. 251.
- Hacıcaferoğlu, S., Hacıcaferoğlu, B. ve Seçer, M. (2015). Halk oyunları branşına katılan sporcuların yarışma öncesi kaygı düzeylerinin bazı değişkenler açısından incelenmesi. *Uluslararası Bilim Kültür ve Spor Dergisi*, 3(Özel Sayı 2), 288-297.
- Halk oyunlarımız, Başbakanlık*. (2008). Ankara: GSGM Yayınevi.
- Irmak, Y. (2015). Bingöl halk oyunları. *Bingöl Araştırmaları Dergisi*, 2(1), 55-74.
- Irmak, Y. (2016). Mitten efsaneye bir halk oyunu: Bingöl kartal oyunu. *Osmanlı Hakimiyet Sahası Çalışmaları*, 6(10), 90-105.
- İşsever, A. (2010). *Geyve ve yöresi halk oyunları. Gelenekler-görenekler*. İstanbul:
- Kaplan, D. Ö. (2018). Halk oyuncularını ile modern dansçıların vücut kompozisyonları ve somatotiplerinin karşılaştırılması. *1.Uluslararası Beden Eğitimi, Spor, Rekreasyon ve Dans Kongresi Bildiri Özetleri Kitabı*.26-28 Nisan, İstanbul. 139.
- Karabacak, E., Kangalgil, M. ve Kaya M. (2021). Halk oyunları eğitiminin 9-16 yaş grubu öğrencilerin özgüven düzeyleri üzerine etkisinin incelenmesi. *Türkiye Bilimsel Araştırmalar Dergisi*, 6(1), 12-22.
- Karabaşa, S. (2007). Burdur ili halk oyunlarının günümüzdeki durumu ve düşündürdükleri. *Millî Folklor Dergisi*, 19(74), 91-98.

- Karacabey, K., Durgun, R., Sönmez, E., Adiloğulları, İ. ve Özmerdivenli, R. (2008). Halay ve horon yöresi halk oyuncularının antropometrik ölçümlerinin belirlenmesi ve karşılaştırılması. *Fırat Üniversitesi Doğu Araştırma Dergisi*, 6(3), 56-61.
- Karacan Doğan, P. ve Yetim, A. A. (2011). Halk oyunlarının sosyal bütünleşmeye etkisi. *Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 16(3), 27-48.
- Karademir, M. B. (2019). *Halk oyunlarında antrenör liderlik davranışlarının oyuncuların başarı motivasyonları üzerindeki etkisinin belirlenmesi*. İstanbul: Efe Akademi Yayınları.
- Karademir, Y. ve Karademir, M. B. (2017). Halk oyuncuların antrenör liderlik davranışı algılamalarının ve başarı motivasyonlarının çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *Uluslararası Türk Halkları Geleneksel Oyunlar - Sporlar Sempozyumu Bildiriler Kitabı*. 8-10 Aralık, Kahramanmaraş. 233-240.
- Karademir, Y. ve Karademir, M.B. (2018). Antrenör liderlik davranışlarının başarı motivasyonu üzerindeki etkisi: Halk oyuncular üzerinde bir uygulama. *Akademik Sosyal Araştırmalar Dergisi*. 6(65), 188-202.
- Karadeniz, A. (2012). *Pontus euxinos kemençe ve horon*. Ankara: Berikan Yayınevi.
- Karagöz, B. (2020). *Balıkesir yöresi halk oyunları*. İstanbul: Gece Akademi.
- Karahasan, T. H. (2003). *Yöresel Türk Halk Oyunları*. İstanbul: Alkım Yayınevi.
- Karaman A. (2018). Kitap incelemesi: 'Ulus'un dansı: 'Türk halk oyunları' geleneğinin icadı, Yazar: Berna Kurt. *Ege Üniversitesi Devlet Türk Musikisi Konservatuvarı Dergisi*, 13, 164-166.
- Karasar, N. (2000). Bilimsel araştırma yöntemi: Kavramlar, ilkeler, teknikler. Ankara: Nobel Yay.
- Karazeybek B. (2022). Balıkesir yöresi Tülütabak oyunu. *10. Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E-Bildiriler Kitabı*. 15-19 Ağustos, Marmaris: Müzik Eğitimi Yayınları. 48-56.
- Kaya, D. (2011). *Sivas halk oyunları, halk oyuncuları davul ve zurna sanatçıları*. Ankara: Vilayet Yayınevi.
- Kaya, D. (2011). Sivas halk oyunları. *Sivas Kültür Envanteri*, 1(1), 416-419.
- Kaya, İ. (2007). Bisikletçiler ile erkek halk oyuncuların bazı kişilik (Psikolojik) özelliklerinin karşılaştırılması. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 15(1), 439-450.

- Kaya, İ. (2008). Erkek ve bayan halk oyuncuların psikolojik özelliklerinin karşılaştırılması (17-21 yaş örneği). *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 16(2), 451-460.
- Kaya, İ. (2011). Zeybek ve horon halkoyunları topluluklarında oynayan erkek halk oyuncuların vücut yağ yüzdeleri ve fizyolojik özelliklerinin karşılaştırılması. *Selçuk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilim Dergisi*, 13(3), 377-381.
- Kaya, M. (2016). *Türk Halk Oyunları Fiziksel Zihinsel Boyutları*. Ankara: Ürün Yayınları.
- Kaya, M., Alkaya Ö. Z. Ve Demirtürk, F. (2015). Halk danslarının zihinsel boyutları. *1. Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E - Bildiriler Kitabı*. 6-8 Mayıs, Diyarbakır: Müzik Eğitimi Yayınları. 71.
- Kaya, M. ve Gülbeyaz, K. (2016). Sivas ve Tokat yörelerinde oynanan halaylardan Maro/Mero oyununun karşılaştırmalı oyun analizi. *Avrasya Bilimler Akademisi Sosyal Bilimler Dergisi*, 10, 121-131.
- Kaya, M. ve Demirtürk, F. (2015). Düzenli olarak yapılan Türk halk oyunları antrenmanlarının bacak kas kuvvetine etkisi. *Gaziosmanpaşa Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 9(2), 194-200.
- Kaya, M., Baş, E., Gülbeyaz, K. ve Çoşkun M. (2013). Sivas ve Tokat yörelerinde oynanan halaylardan Maro halayının müzik ve oyun yapısının karşılaştırılması. *2. Uluslararası Bilim Kültür ve Spor Kongresi E-Bildiriler Kitabı*. Antalya, 69.
- Kaya, M., Çoksevim, B. ve Paktaş, Y. (2013). Tokat yöresi halk oyunları kıyafetleri. *Türk Kültürü ve Hacı Bektaş Velî Araştırma Dergisi*, 56, 249-268.
- Kaya, R. ve Bozdemir, R. (2016). Üniversite öğrencilerinin Türk halk oyunlarına olan ilgi düzeylerinin incelenmesi. *2. Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E - Bildiriler Kitabı*. 26-28 Eylül, Muğla: Müzik Eğitimi Yayınları. 78.
- Kaya, U. (2001). Sivas halk oyunları (Abdurrahman Halayı). *Revak*, 128-136.
- Kaya, U. (2005). Kağnılar ve arabacı halayı. *Hayat Ağacı Kültür ve Sanat Dergisi*, 4, 144-145.
- Keskin, A. (2020). Folklor halay değildir! peki ya halay? ana çizgileriyle halayın kültürel serüveni. *Folklor Edebiyat Dergisi*, 26(104), 781-811.
- Kılıç, M. (2002). *Geleneksel köy seyirlik oyunları, halk dansları ve ezgileri ile Sivas*. İzmir: Ege üniversitesi Yayınevi.

- Kılıç, N. (2017). Zeybekus Akademi’de icra edildiği hâli ile Bergama Zeybeği Dansı’nın hpns yöntemi ile analiz. *İstanbul Aydın Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Dergisi*, 3(5), 31-44.
- Kılıç, Y. E. (2018). Kitap incelemesi: İzmir zeybek oyunları. Yazar: Mehmet Öcal Özbilgin. *Ege Üniversitesi Devlet Türk Musikisi Konservatuvarı Dergisi*, 12, 97-99.
- Kızılkaya, N. (2014). Halk oyunlarının dışa dönük ve içe dönük olarak oynanma şekline göre yapısal ve sezgisel farklılıkları. *Uluslararası Hakemli Beşeri ve Akademik Bilimler Dergisi*, 3(8), 12-16.
- Kızılkaya, N.(2015). Sosyal ağların halk oyunları açısından değerlendirilmesi ve Facebook örneği. *İnönü Üniversitesi*. 1-4.
- Kızmaz, İ. (2014).Geçmişten günümüze halk danslarında güncel bir tartışma; dinamik mi statik mi? *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi*, 11(2), 914-930.
- Kızmaz, İ. (2015). Halk danslarında devrimci bir miras: Dostlar Hasad Çağdaş Halk Dansları Topluluğu. *Akademik Bakış Dergisi*, 47, 199-211.
- Kızmaz, İ. (2015). Halk danslarında profesyonelleşme; Öncü bir örnek olarak Moiseyev ekolü. *Yaratıcı Drama Dergisi*, 10(2), 147-154.
- Koçkar, M. T. ve Koçkar, R.İ. (2015). Türkiye’de yaşayan Karaçay-Malkarlıların halk dansları ve müzik gelenekleri. *Motif Akademi Halkbilimi Dergisi*, 8 (16) , 397-424.
- Korkmaz, B., Yoncalık, O. ve Güçlüöver A. (2018). Gaziantep yöresi halk oyunları çalışmalarının üniversite öğrencilerinin vücut kompozisyonu ve fiziksel uygunlukları üzerine etkisi. *Celal Bayar Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 13(2), 388-404.
- Korkmaz, M.A. (2021). Hasan Tahsin Okutan'ın Giresun Şebinkarahisar Tamzara düğün âdetleri halk oyunları ve türküleri. *Karadeniz İncelemeleri Dergisi*, 15(30), 579-614.
- Korkutata, A. ve Gülbeyaz, K. (2015). Diyarbakır, Elazığ ve Bingöl illerindeki Delilo oyununun karşılaştırmalı analizi. *1. Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E-Bildiriler Kitabı*. Diyarbakır: Müzik Eğitimi Yayınları. 56.
- Korkutata, A. ve Sönmez, M. (2016). Rekreatif bir faaliyet olarak halk oyunları hareket / kas ilişkisi. *İnsan ve Toplum Bilimleri Araştırmaları Dergisi*, 5(8), 2817-2841.

- Kul, M., Solakumur, A. Akbal, M. Çakırlar, H. ve Ünlü Y. (2016). Halk oyunu sporcularının problem çözme becerilerinin ve atılganlık düzeylerinin karşılaştırılması. 5. *Uluslararası Bilim Kültür ve Spor Kongresi E - Bildiriler Kitabı*. 13-15 Nisan, Türkistan. 176.
- Kurt, B. (2013). “Türk ulusu”nun dans yoluyla temsili: Devlet Halk Dansları Topluluğu. *Folklor Edebiyat Dergisi*, 19(73), 9-22.
- Kurt, B. (2015). *Ulusun dansı: Türk halk oyunları geleceğın icadı*. İstanbul: Pan Yayıncılık.
- Kurt, B. (2016). ‘Birlik ve beraberlik’ oyunları: yakın dönem dans sahnesinde (sıradan) milliyetçi semboller ve temalar. *Folklor/Edebiyat Dergisi*, 22(88), 69-82.
- Kurtişoğlu B. ve & Eralp, E.D. (2016). Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Türk halk oyunları kültürüne bakış. 2. *Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E - Bildiriler Kitabı*. Muğla: Müzik Eğitimi Yayınları. 47-56.
- Kurtişoğlu, B. (2016). Türk halk oyunlarının sahnelenme çalışmalarında izlenecek yöntem. 2. *Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E - Bildiriler Kitabı*. 26-28 Eylül, Muğla: Müzik Eğitimi Yayınları. 76-86.
- Kurtişoğlu, B. (2019). *Halk oyunlarında sahneleme sanatı*. Edirne: Ceren Yayıncılık.
- Kurtişoğlu, B. ve Eravcı, A. (2015). Türk halk oyunlarının sahnelenme sürecinin oyunlar ve ilgili unsurlar üzerinde yarattığı değişimler. 1. *Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E - Bildiriler Kitabı*. 6-8 Mayıs, Diyarbakır: Müzik Eğitimi Yayınları. 28-32.
- Kurtişoğlu, B., Eravcı, S. ve Eravcı, A. (2016). Silivri halk oyunlarının derlenme ve sahnelenme süreçleri. 2. *Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E - Bildiriler Kitabı*. 26-28 Eylül, Muğla: Müzik Eğitimi Yayınları. s. 71-75.
- Kurtişoğlu, B., Özcan, H. G. ve Özcan, S. (2015). Obezite ve dans; halk oyunları örnekleme. 1. *Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E - Bildiriler Kitabı*. 6-8 Mayıs, Diyarbakır: Müzik Eğitimi Yayınları. 33-41.
- Kurtişoğlu, B., Özcan, H. G. ve Özcan, S. (2016). Halk Oyunları Çalışmalarında Isınma-Soğuma Egzersizleri ve Önemi. 2. *Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E - Bildiriler Kitabı*. 26-28 Eylül, Muğla: Müzik Eğitimi Yayınları. 57-62.

- Küçük, İ. E. (2015). Borçka Deviskel yaylalarında halk oyunları geleneği. *Uluslararası Karadeniz Havzası Halk Bilimi Araştırmaları Dergisi*, 2, 173-180.
- Küçük, İ. E. (2015). *Giresun halk oyunları - etnokoreolojik bir değerlendirme*. İzmir: Ege Üniversitesi Basımevi.
- Küçük, İ. E. (2015). Performans sanatı bağlamında Türk halk oyunları. *Ege Üniversitesi Devlet Türk Musikisi Konservatuvarı Dergisi*, 7, 63-72.
- Küpana, M.N. (2019). Dans öğrencilerinin piyano dersine yönelik tutumları. *Güzel Sanatlar Dergisi*. 14(3), 237-246.
- Lumalı, H.Ö. ve Adıgüzel, Ö. (2021). Ege Üniversitesi Halk Dansları Eğitim Programının öğretim elemanı görüşlerine göre değerlendirilmesi: Bir durum çalışması. *Ankara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Dergisi*. 3(2), 85-102.
- Mahmut, N. (2013). Türk halk oyunu “çayda çıra” ve Uygur halk dansı “dalda çıra” üzerine. *Uluslararası Uygur Araştırmaları Dergisi*, 1(2), 37-40.
- Mete, F. (2020). Türkçe öğretiminde görsel kültür ürünleri: halk oyunlarının yeri. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi*, 9(2), 736-749.
- Mihlandız, N. ve Şahin, M. (2015). Burdur yöresi halk oyunlarının incelenmesi. *Uluslararası Bilim Kültür ve Spor Dergisi*, 3(Özel Sayı 1), 666-677.
- Milli Eğitim Bakanlığı. (2007). *Eğlence hizmetleri halk oyunları, mesleki eğitim ve öğretim sisteminin güçlendirilmesi projesi*. Ankara.
- Mirzaoğlu, F. G. (2004). Bir kahramanlık dansı: Balıkesir bengisi. *Türkbilig Dergisi*, 7, 101-108.
- Mirzaoğlu, F. G. (2021). Zeybek danslarının yaratım öyküleri: “Soğuk Kuyu, Sabah Namazı, Koca Arap.” 7. *Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E - Bildiriler Kitabı*. 28-30 Mayıs, Çeşme: Müzik Eğitimi Yayınları. s. 191-199.
- Mirzeoğlu, D. E., Palas, İ., Özcep, C. ve Alparslan, S. (2007). Pekiştireç ve dönüt ile işlenen serbest cimnastik ve halk oyunları ünitelerinin bilişsel ve devinışsel alanlardaki erişü düzeylerine etkisi. *Spormetre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 1(1), 29-36.
- Mis, M. A. (2011). Türk halk oyunlarında antrenman. *Ege Üniversitesi Devlet Türk Musikisi Konservatuvarı Dergisi*, 1, 123-128.

- Murzaliyeva, Z. (2017). “Manas” destanındaki halk oyunları ile ilgili kurallar aracılığıyla ahlak eğitimi. *Uluslararası Türk Halkları Geleneksel Oyunlar - Sporlar Sempozyumu Bildiriler Kitabı*. Kahramanmaraş, 181-186.
- Mustan Dönmez, B. (2013). Türk inançsal halk danslarının figürlerine göstergebilimsel bir bakış: Alevi semah figürlerinin anlamları. *Ordu Üniversitesi Sosyal Bilimler Araştırmaları Dergisi*, 4(7), 75-79.
- Nergiz, S., Bayköse, N. ve Yıldız, M. (2015). Kendinle konuşma: Modern ve halk dansları yapan bireylerin kendileriyle konuşma durumları. *Niğde Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 9(Özel Sayı), 40-49.
- Ocak, Y. ve Tortop, Y. (2013). Kadınlarda halk oyunları çalışmalarını bazı fiziksel uygunluk parametreler üzerine etkisinin incelenmesi. *Spor ve Performans Araştırmaları Dergisi*, 4(1), 46-54.
- Okdan, B. (2021). Halk oyunları bölümünde öğrenim gören üniversite öğrencilerinin Covid-19 pandemi döneminde psikolojik dayanıklılık düzeylerinin farklı değişkenler açısından incelenmesi. *Sosyal Zihniyet ve Araştırmacı Düşünürler Dergisi*, 7(43), 755-774.
- Okdan, B. ve Güler, B. (2021). Halk oyunları bölümünde öğrenim gören üniversite öğrencilerinin covid-19 pandemi döneminde spora bağlılık düzeylerinin farklı değişkenler açısından incelenmesi. *International Social Sciences Studies Journal*, 7(83), 2362-2371.
- Onuk, T., Akpınarlı, F. ve Alp, Ö. (2004). *Silifke folkloru - işlemecilik, dokumacılık, örücülük, halk oyunları ve giysileri*. Ankara: Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı Yayını.
- Ödemiş, S. (2015). Geleneksel dansların tespitinde/derlenmesinde hareket portesi notasyon sistemi (Hpns) yaklaşımı ve hareket kümelerinin sınıflandırılması. *Yaratıcı Drama Dergisi*, 10(1), 75-84.
- Ödemiş, S. (2016). *Hareket portesi notasyon sistemi*. Ankara: Gece Yayınları.
- Ödemiş, S. (2017). *Hareket portesi notasyon sistemi alt ekstremite-1*. Ankara: Gece Kitaplığı.
- Önal, L., Gerek, Z., Bedir, F. ve Bedir D. (2017). Halk dansları ile ilgilenen üniversite öğrencilerinin davranış özellikleri ile eğlence eğilimleri arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Atatürk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 19(4), 104-114.

- Önder, E. (2001). Folklor sosyolojisi açısından Sivas halayları. *Türklük Bilimi Araştırmaları*, 14, 80-105.
- Önder, E. (2021). Sivas halaylarından örnek çözümlenmelerle Türk halk oyunlarının insan gelişimi, eğitimi ve sağlığına katkıları. *Hayat Ağacı Kültür Dergisi*, 42, 92-99.
- Önder, E. (2021). Sivas halk oyunları bibliyografyası. *Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 45(2), 197-209.
- Öner, M. (2016). Yazılı ve sözlü kültürün dansla sahneye aktarımı. 2. *Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E - Bildiriler Kitabı*. 26-28 Eylül, Muğla: Müzik Eğitimi Yayınları. 248-253.
- Ötken, N. (2004). Halk oyunlarında bir hareket analizi yöntemi ve sonuçları. *Akademik Araştırmalar Dergisi*, 6(22), 71-96.
- Ötken, N. (2010). Geleneksel ve yeni uygulamalar üzerinden halk oyunlarının sahnelenmesinde kadın ve bedenin imgeleri. *Yedi Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Dergisi*, 4, 49-54.
- Ötken, N. (2011). Toplumsal cinsiyet bağlamında halk oyunlarında kadın. *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi*, 8(1), 269-276.
- Ötken, N. (2011). *Türk Halk Oyunları'nda Hareket Analizi*. İstanbul: Yalın Yayıncılık.
- Ötken, N. ve Kızmaz, İ. (2014). Sözlü tarih denemesi: 1960-1980 yılları arasında İstanbul'da halk dansları. *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 7(34), 929-947.
- Ötken, N., ve Kızmaz, İ. (2012). Bir halk oyununun popülerleşmesi; endüstrinin yeni ürünü “Kolbastı”. *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi*. 9(1), 484-495.
- Özbek, E. (2022). Halk oyunlarının kültürel ve sosyal entegrasyona katkısı ölçeğinin güvenilirlik ve geçerlik çalışması. *Uluslararası Bozok Spor Bilimleri Dergisi*, 3(1), 40-50.
- Özbilgin, M. Ö. (2011). Cumhuriyet döneminin ilk yıllarında geleneksel zeybek oyunlarının sahnelenmesi hakkında Halil Oğultürkle yapılan görüşme. *Ege Üniversitesi Devlet Türk Musikisi Konservatuvarı Dergisi*, 1, 35-47.
- Özbilgin, M. Ö. (2014). Zeybeklik kurumu ve zeybek oyunları. *Ege Üniversitesi Türk Musikisi Konservatuvarı Dergisi*, 4(4), 11-19.
- Özdemir, M. (2020). Giresun kültürüne özgü bir halk dansı: “çandır tüfek oyunu”. *Gazi Türkiyat Türkoloji Araştırma Dergisi*, 26, 145-163.

- Özdiñer, F. (2010). Türk halk oyunlarının geleceğe aktarılmasında öğretimin önemi ve dört aşamalı öğretim süreci. *Motif Akademi Halkbilimi Dergisi*, 3(5), 120-132.
- Özer, E. ve Kaya, H. (2004). Elazığ halk oyunları. Elazığ:
- Özer, H. (2011). *Antalya folkloru ve halk oyunları*. Antalya: Yayınevi.
- Özgültekin, R. (2004). *Siverek folkloründe çocuk oyunları, hikayeler, halk oyunları*. Şanlıurfa: Siverek Yayınları.
- Özkan, A., Bozkuş, T., Kul, M., Türkmen, M., Öz, Ü. ve Cengiz, C. (2013). Halk oyuncularının fiziksel aktivite düzeyleri ile sağlıklı yaşam biçimi davranışlarının belirlenmesi ve ilişkilendirilmesi. *Uluslararası Bilim Kültür ve Spor Dergisi*, 1(3), 24-28.
- Öztürkmen, A. (2016). *Rakstan oyuna Türkiye’de dansın modern halleri*. İstanbul: İstanbul Boğaziçi Üniversitesi Yayınevi.
- Pelikoğlu, M. C. (2009). Trabzon yöresi halk müziği ve kolbastı. *Sanat Dergisi*, 16, 37-44.
- Perçin Akgül, K. (2007). Toplum yaratısı halk oyunları ve bir uyum etkinliği dansın toplumsal yaşamdan edindikleri ve kattıkları. *İstanbul Kültür Üniversitesi Dergisi*, 5(3), 117-125.
- Pulur, A., Üstün, E. ve Karabulut, E. O. (2009). Üniversiteli üst düzey halkoyunları sporcuların sigara ve alkol kullanımlarının bedenlerini algılama düzeylerine etkisi. *Gazi Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 29(3), 833-850.
- Reyhan, S. (2019). *Üniversiteler arası halk oyunları yarışmasına katılan sporcuların spor yaralanması kaygısı ile öz yeterlilik düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi*. Ankara: Çizgi Kitapevi Yayınları.
- Saral, E. (2019). Ardeşen yöresi horon pratiğinde “fora” biçimi. *Akademik Sanat; Sanat, Tasarım ve Bilim Dergisi*, 4(8), 26-39.
- Saygılı, M. S. ve Özmutlu, İ. (2019). 8 Haftalık halk oyunları çalışmalarının üniversite öğrencilerinin öznel iyi oluş düzeyleri üzerine etkisi (Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi Örneği). *Sosyal Bilimler Metinleri*, 2, 47-67.
- Seleciler, C. ve Türkmen, M. (2020). Halk dansçılarının imgeleme ve optimal performans duygu durumu düzeyleri arasındaki ilişkiler. *Uluslararası Güncel Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 6(1), 63-79.

- Serez, M. (2006). Tekirdağ ve çevresi halk oyunları. Tekirdağ: Tekirdağ Valilik Yayınları.
- Sivrikaya, S. (2002). *Notalarıyla Elazığ yöresi halk oyunları müzikleri*. İstanbul: Elazığ Kültür ve Dayanışma Derneği.
- Sivrikaya, S. (2020). “Çaydaçıra oyunu ile ilgili anlatı ve efsanelerin analizi, eski Türk inanç ve kültürünün Çaydaçıra oyunu üzerindeki tesirleri” *3.Uluslararası Beden Eğitimi, Spor, Rekreasyon ve Dans Kongresi Bildiri Özetleri Kitabı*. 13-14 Haziran, İstanbul Aydın Üniversitesi, Asos Yayınevi. 145.
- Soykan, Ö. ve Mirzeoğlu, D. A. (2020). Halk oyunlarının üniversite öğrencilerinin sosyal beceri ve özgüven düzeylerine etkisi. *Spormetre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 18(2), 136-156.
- Su, R. (2000). *Türk halk oyunları*. Ankara: Kültür Bakanlığı Yayınevi.
- Sümbül, M. (2010). Bölgesel halk dansı şirvaninin etnokoreolojik analizi. *Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 19(1), 36-44.
- Sümbül, M. ve Peker, Ö. (2015). Adana-Osmaniye Bölgesi dans ve müzik kültüründe Çiftetelli. *1. Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E-Bildiriler Kitabı*. Diyarbakır: Müzik Eğitimi Yayınları. 266-283.
- Şenel, E. ve Göral, K. (2013). Türk halk oyuncuların bazı fiziksel uygunluk özellikleri açısından sedanterlerle karşılaştırılması. *2. Uluslararası Bilim Kültür ve Spor Kongresi E - Bildiriler Kitabı*. 30 Ekim- 1 Kasım, Antalya.122.
- Şenel, E. ve Göral, K. (2014). Türk halk oyuncuların bazı fiziksel uygunluk özellikleri açısından sedanterlerle karşılaştırılması. *Uluslararası Spor Kültürü ve Bilimi Dergisi*, 2(1), 19-26.
- Şengül, C. (2010). Türk kültürüne hizmet eden Erzurum Halk Oyunları ve Halk Türküleri Turizm Derneği'nin dünü ve bugünü. *Ekev Akademi Dergisi*, 43, 257-266.
- Şenol, A. (2013). *Halk kültürü ve etnografya terimleri sözlüğü (Halk kültürü-halk oyunları-giysiler-halk çalgıları-etnografya)*. Ankara: Kendi Yayını.
- Şimşek, H. G. (2001). *Ankara halk oyunları ve türküleri: Nota Kitabı*. Ankara: Vekam Yayınları.
- Tan, N. (2007). *Derlemeler makaleler, halk müziği, halk oyunları, halk eğlenceleri, halk sporları*. Ankara: Sanat Kitabevi.

- Tekkurşun Demir, G., Özbek, E. Ve Gündüz, N. (2022). Halk oyunlarına yönelik tutum ölçeği (Hotö): Geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Spormetre*, 20(2), 68-77.
- Terzioğlu, E. A. (2000). *Türk folkloru içinde halk oyunları oynayanların psiko-sosyal özellikleri ve oyunların şahsiyet gelişimine etkisi*. İstanbul: Milli Eğitim Yayınevi.
- Terzioğlu, E. A., Koç, Y. ve Yazıcı, M. (2013). Halk oyunları oynayanların durumluk ve sürekli kaygı düzeyleri (Erzincan yöresi örneği). *Erzincan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 6(2), 361-370.
- Tohumat, M. ve Arabacı, R. (2017). Halk oyunları çalışmalarının çocukların fiziksel uygunluklarına etkisi. *İnönü Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 4(1), 16-27.
- Topaloğlu, D. (2018). Kitap İncelemesi: rakstan oyuna Türkiye’de dansın modern halleri. Yazar: Arzu Öztürkmen. *Ege Üniversitesi Devlet Türk Musikisi Konservatuvarı Dergisi*, 12, 93-96.
- Topaloğlu, İ. (2005). *Rize folklorunda tulum-horon ve düğünler*. Trabzon: Kalem Yayınevi.
- Tunç, A.Ç. ve Kesen, T.B. (2022). Rekreatif bakış açısıyla Konya Bozkır yöresi halklarının oyun figür ve incelemelerinin incelenmesi. *Herkes için Spor ve Rekreasyon Dergisi*, 4(1), 16-22.
- Turan, Z. (2015). Beden eğitimi öğretmen adayları için halk oyunları dersi tutum ölçeğinin geliştirilmesi. *Yüzüncü Yıl Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 12(1), 202-222.
- Turan, Z. (2016). Üniversite öğrencilerinin dans özyeterlikleri üzerine bir çalışma. *Yedi: Sanat, Tasarım ve Bilim Dergisi*, 16, 33-46.
- Turan, Z. (2018). Konservatuvar Türk halk oyunları bölümü öğrencilerinin müzik öğretimi öz-yeterliklerinin belirlenmesi. *Akademik Bakış Dergisi*. 68, 29-42.
- Turan, Z. (2020). Sahne sanatlarına dönüşüm sürecinde halk oyunları ile ilgilenen bireylerin etik değerlerinin incelenmesi. *Akademik Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 8(104), 162-178.
- Türk Halk Oyunlarının *Sahada Derlenmesinde Karşılaşılan Problemler Sempozyumu* (2000). Ankara: Kültür Bakanlığı Yayınevi.

- Uğurlu, A. ve Gülgen, Z. (2022). Kültürel miraslarımızdan halk oyunları: beden eğitimi ve spor öğretmeni adaylarının tutumları. *Akdeniz Spor Bilimleri Dergisi*, 5(3), 582-592.
- Ulucan, H., Keskin, A., Altun, M. ve Kır, S. (2018). Halk oyunlarının okulöncesi öğrencilerinin dikkat düzeylerine etkisinin incelenmesi. *Niğde Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 12(3), 253-257.
- Uslu, M. (2013). Halk oyunları çalışmalarının üniversite öğrencilerinin psikososyal gelişimlerine Etkisi. *Akademik Bakış Dergisi*, 39, 1-15.
- Ustaoglu Hoşver, P., Tiryaki, K. ve Pehlivan, M. (2020). Beden eğitimi ve spor öğretmen adaylarının halk oyunları dersine yönelik tutumlarının incelenmesi. *Akdeniz Spor Bilimleri Dergisi*, 3(1), 15-23.
- Uzunkaya, E. (2009). Türkiye'nin uluslararası platformlardaki tanıtım faaliyetleri içinde halk oyunları festivallerinin rolü. *Akademik Bakış Dergisi*. 16, 1-18.
- Uzunkaya, E. (2015). Geleneksel halk oyunlarında popüler kültür etkileri "Gdo-genetiği değiştirilen oyunlar" 1. *Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E-Bildiriler Kitabı*. Diyarbakır: Müzik Eğitimi Yayınları. 104-112.
- Ünal, Ş. ve Anlıatamer, F. (2004). *Seçilmiş halk oyunları teori ve pratiği*. İstanbul: Beyaz Yayınları.
- Ünveren, A. (2006). Düzenli halk oyunları çalışmalarının bazı fiziksel ve fizyolojik parametrelere etkisi. *Atatürk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 8(1), 28-35.
- Üzümcü, Ş. (2016). *Urfa halk oyunları*. Şanlıurfa: Eyyübiye Belediyesi Yayınları.
- Yalçın, Y. (2021). Halk oyuncularında grup sargınlığı ve algılanan motivasyonel iklim. *Balıkesir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*. 24(45), 445-465.
- Yalçın, Y. (2021). Sürekli kaygı düzeyinin durumluk kaygı düzeyi üzerine etkisi var mıdır? Halk oyuncularını örneği. VIII. Uluslararası Avrasya Eğitim Araştırmaları Kongresi Bildiri Kitabı.(2021). 7-10 Temmuz, Aksaray Üniversitesi. Anı Yayıncılık. 1366-1368.
- Yalçın, Y., Demirağ, H., Kaya, Ş. ve Eroğlu, M. (2022). Halk oyuncularında zihinsel antrenmanın başarı motivasyonu düzeyini yordaması. *Spormetre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 20(1), 1-14.
- Yamaner Okdan, H. (2016). İzmir ili geleneksel kadın zeybek oyunlarının yapısal analizi. *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi*, 13(1), 332-347.

- Yamaner Okdan, H. (2020). Toplumsal cinsiyet ve dans: İzmir ili Ödemiş ilçesi geleneksel kadın oyunları. *Eurasian Journal of Music and Dance*, 16, 253-262.
- Yazıcı, T. (2014). Türk halk oyunları bölümü öğrencilerinin müzik öğretimi özyeterlik düzeyleri ile ilgili görüşleri. *Akademik Bakış Dergisi*. 41, 1-18.
- Yol, Y., Rudarlı Nalçakan, G., Okdan, B. ve Nalçakan, M. (2019). Genç halk oyunları dansçılarının denge performanslarının belirlenmesi. *Niğde Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 13(3), 238-249.
- Yoncalık. O. (Edt.) (2020). *Sanattan topluma Türk halk dansları*. İstanbul: Doğu Kütüphanesi Yayınları.
- Yorgancıoğlu, P. E. (2021). Halk danslarının sahnelenmesine yönelik kavram arayışlarında sahne düzenlemesi ve koreografi sorunsalı. 8. *Uluslararası Müzik ve Dans Kongresi E-Bildiriler Kitabı*. 1-3 Ekim, Bakü: Müzik Eğitimi Yayınları. 429-437.
- Yüksel, G. (2010). Karadeniz’de bir zeybek oyunu: Sepetçioğlu. *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi*, 7(2), 1085-1095.
- Yüksel, H. (2020). *Kayseri halk oyunları giyim - kuşam köy seyirlik oyunları*. Kayseri: Kimlik Yayınları.
- Zahir, A. M. (2014). *Siirt halk oyunları, giysileri ve oyun ezgileri*. Siirt: Siirt Kültür ve Turizm Müdürlüğü Yayınevi.

7. KAYNAKÇA

- Aydoğdu, Ő. & Hava, K. (2014). Açıklayıcı bibliyografi kütüphanesi uygulamasının kullanılabilirliği. *Eğitim Teknolojisi Kuram ve Uygulama*, 4 (1) , 35-47.
- Aydoğdu, Ő. (2013). Açıklayıcı bibliyografi kütüphanesi uygulaması. *Akademik BiliŐim Konferansı*, 23-25 Ocak. Antalya, Türkiye.
- Büyüköztürk, Ő., Çakmak, E. K., Akgün, Ö. E., Karadeniz, Ő. ve Demirel, F. (2012). *Bilimsel Araştırma Yöntemleri* (2. Baskı). Ankara:Pegem Akademi.
- Demir, M., Özdemir, G. ve Turan, Z. (2022). “Halk dansları/oyunları alanında yapılmış lisansüstü tezlere yönelik içerik analizi (Bibliyografya)”, *International Academic Social Resources Journal*, 7(37), 607- 617.
- Karataş, T. (2001), *Ansiklopedik Edebiyat Terimleri Sözlüğü*, İstanbul: PerŐembe Kitapları.
- Koca, E. (2009). Açıklamalı zeybek bibliyografyası, Yüksek Lisans Tezi, *Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, Afyonkarahisar.
- Ocak, M. A. (2010). *Bilimsel araştırmalarda alanyazın incelemesi*. Ankara: Nobel Yayıncılık.
- Ödemiş, S. (2018). Türkiye’de geleneksel danslar alanında yapılan sistematik çalışmalar, Doktora Tezi, *İstanbul Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, İstanbul.
- Önal, S. (2003), Klasik Türk edebiyatı bibliyografyası (1930-2003), Yüksek Lisans Tezi. *Atatürk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü*, Erzurum.
- Önder, E. (2021). Sivas halk oyunları bibliyografyası, *Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 45(2), 197-208.
- Öz bilgi, S. (2019). Türkiye’de Halk Oyunları Olgusuna Akademik Bakış: Lisansüstü Tez Çalışmalarının İçerik Analizi, Yüksek Lisans Tezi, Ege Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İzmir.
- Özcan, D. (2005). Türk Halk Oyunları Üzerinde Yapılan Bilimsel Çalışmaların Analitik Bibliyografyası”, Yüksek Lisans Tezi, Ege Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İzmir.
- Randolph, J. ve Seyitoğlu, F. (2018). Tez yazımı için bir alanyazın taraması kılavuzu. *Anatolia: Turizm Araştırmaları Dergisi*, 29(2), 251 – 264.

8. ÖZGEÇMİŞ

Adı Soyadı

Doğum Tarihi :

Yabancı Dil :

Eğitim Durumu :

Çalıştığı Kurum :

Yayımları (SCI) :

Yayımları (Diğer) :

Araştırma Alanları :